

Glasnik

Hrvatskoga uljudbenog pokreta

Online tjednik za javna pitanja

Broj 50

Izlazi subotom

Zagreb, 21. ožujka 2009.

Sadržaj

Moj hrvatski dom	2
Urednikovo slovo	3
Dobročinstva	4
Orden Huda Jama	5
Odlikovanja	8
Huda Jama	10
Na izvoru Hude Jame	15
HR Herceg-Bosna	20
In memoriam	23
Hrvatska knjižara	24
Herceg Bosna	25
Besjeda	27
Manifest	28
Memorandum	30
Bilo je	32
Bosno moja	33
Izložba	39
Protiv korupcije	41
Predstavljamo izborne kandidate	43
Za dug spremni	44
Zgodopis	45
Osvrti	48
Hrvatske pravice	52
Hrvatski jezik	53
Podlistak	55
Roman	57
Bog nas je stvorio	58
Ustaški hitrozov	61
Kolači	62
Čitatelji	63

Veliko priznanje Međunarodne zajednice Hrvatskoj:

Dolazi nam **U2**

TKO JE ONDA U1?

HRVATSKI GENERALSKI ZBOR NA KRIŽNOM PUTU

Previranja na hrvatskoj ljevici - nova stranka:

SAMO DRUŽE PLJAČKAJ!

**VELERED HUDE JAME - Drugog stupnja
dodijeljen Većeslavu Holjevcu**

U idućem broju:

Fran Živičnjak - U VJEČNI SPOMEN

BUDAO WANG

Akademik **Mirko Vidović**, Pariz

U Kini odavno postoji jedna vrlo jednostavna igračka koja ukazuje na postojanost praznine, a naziva se 'budao wang', što dolazi od imena 'Buda' i pridjeva 'neobrativ'.

Radi se o ispražnjenom jajetu kroz dno šireg vrška, u koji se nakon pražnjenja, kroz rupicu iz koje je ispražnjena životvorna tvar naljevena manja količina štuka koji se, u dnu ispražnjenog jajeta, stvrдне i takvom jajetu da svojstvo da ga je nemoguće postaviti na gornju stranu da bi tako ostalo stabilno. Kako god ga pomjerili ili prevrnuli, 'budao wang' se zaljulja i vrati u prvotni položaj začepljene praznine. Mitomanski 'debir'.

Kod Rusa pak imamo onu kolekciju 'punjenih babuški' - izdubljene u drvetu, jednagog oblika, ali sve manje veličine, 'babuške se mogu strpati jedna u drugu i tako postaviti kao svojevrсни ruski 'budao wang' s dinamičkom i, premda sadržajnom, varijablom može služiti kao ukras i opomena da se praznina može napuniti drugim prazninama i tako - puna praznine, babuška ostaje dosljedna samoj sebi: ona je ujedno i puna i prazna. I time baš i opasno upozorenje o kulturi koja se stalno ponavlja i tako smisleno smanjuje dok ne postane simbolom koji uvijek treba imati u vidu da nam glava ne bi sličila na bilo patvorenu bilo nepatvorenu lukavo sakrivenu prazninu.

Svaki ideološki fanatizam može se shvatiti ako, pred nizom knjiga u svojoj kolikoj tolikoj biblioteci imamo neki 'budao wang' ili 'babuške' s nacrtanim šarama koje se ponavljaju u svom ispraznom smislu.

Uzmimo kao primjer 'budao wanga' nekadašnjeg kralja Libije Idrisa,

kojeg je smjestio trajno u povijesni kutak pukovnik Gadafi i od Libije načinio dinamičnu zemlju koja se nekima sviđa drugima ne, ali koja živi svojim vlastitim životom: u povijesnom kontinuitetu i konačno oslobođenu nekad vidljive, a do nedavno i nevidljive strane tiranije. Libija je prestala podsjećati na 'budao wang' kad je Kaddafi razapeo svoj beduinski šator u parku Predsjedničke palače 'Palais de l'Elysée' u Parizu. N.b. Takvih primjera ima čitavi niz.

Su Budao (Mongolian)

Ruske 'babuške' su složeniji ali originalniji simbol Rusije koja se je širila pod knutom najprije careva, a onda generalnih sekretara, sve dok nije narasla do veličine Sovjetskog saveza.

No, za razliku od kralja Idrisa, čija je zemlja promijenila 'budao wanga' i na mjesto patvorenog stavila nepatvoreno jaje pak ostala iste veličine, ali ne i istog sadržaja. Antinomijska praznine zamijenjena je puninom života. Parfois avec l'exubérance.

No, da bismo ušli u zbilju tih simbola koji djeluju šaljivo, treba i to baš u ove naše dane načiniti sintezu jedne i druge 'igračke za odrasle', da dobijemo zastrašujući simbol naše sadašnje stvarnosti: u kojoj se svaka ljudska osoba, svaka nacija, svaka ljudska zajednica pa i čitav ljudski rod događaju kao kompilacija 'budao wanga' umjesto ruskih babuški i pražnjenjem banaka i drugih rezervi postaje sve nemoćnija, sve beznadnija - zastrašujuće bezizlazna.

Ako?

Ako u ovom svijetu kojim vlada nevidljivi brat kroz galimatijas globalnog elektronskog 'svevida' koji svojim besmislom puni ljudske svijesti a prazni ljudske duše: industrijom

laži i sve složenijih zastrašivanja, zabrana i nemilosrdnih propisa koji ubijaju ljudske savjesti zabranjujući im da ljube Istinu iznad svega, u istini bližnjega kao sebe pa i neprijatelja svoga pa i onda kad se pretvori u 'budao wang' - prazne glave i punog debelog crijeva. Ne zavidi mu samo onaj tko ga ne pozna.

Ubijanje ljudskog plemenitog kreativnog potencijala - održavanjem u stvarnosti jugomarksističke ideologije - u našoj Domovini naglo se kolapsira kultura istine. A bez istine je izričaj kultura besmislen. Puka inačica za - 'budao wang' na koji sve više sličí tranzicijska civilizacija: pretvorena u vampira ona uništava sustavno sve klice koje nose poruku života i oprvanje nade da se iz groba nikad ne može ništa životvornog izleći. Vladavina budala može opstati samo sjećom pametnijih glava. Oni uništavaju rukopise koji su toliko značajniji da ih oni nisu u stanju ni shvatiti. Čim jedan među njima osjeti zov savjesti - proguta ga šutnja i mrak zaborava, poput Davora Arasa u Zadru, gradu Svjetlosti i na glasu svetosti.

A iz sjemena koje su mitisekunemi razbacivali, zakapali i nemilosrdno sakrivali od svjetlosti dana u savjesti normalnih ljudi, izniči će novo pokoljenje. I u punini ljudskog potencijala obnoviti Dom i Svijet. Rezerve plemenitog sjemena u Hrvatskoj obećavaju dolazak jednog istinskog preporeda, procvat proljeća na našem povijesnom i nacionalnom stablu.

Kad vrag odnese i šalu i stravu u postojbinu vampira koji u nekim slučajevima sebe nazivaju i - gospodarima jalovih surogata virtuelnosti života, da ne kažemo mjehurova sapunice po jalovim ustanovama za uspavljivanje zdrave pameti.

Nije daleko doba kad ćemo shvatiti da je i Big-Bang bio jedan zajebavalački 'budao-wang'.

La mort de Bouche-à-Bouche...

JAHKAKO

Nitko ih ne voli. Nitko im ne vjeruje. Nitko. Baš nitko. Izuzev, možda, Jutarnji list i njemu sličan Budao Wang. Da, uz to građevinski kooperanti kojima dijele unosne poslove, te korupcionaši svih vrsta i oblika. Pa i uzrasta.

Građani u četiri oka? Ni govora. Tako misle čak i oni kojima daju plaće.

Treba ih zamijeniti. Kada? Smjesta! Što prije, to bolje. Reče mi jedan uglednik iz naroda, pred 30-tak svjedoka: „Bolje bi bilo da Sanadera nisu izbacili iz sjemeništa. Spasili bi državu.“

Uskoro će izbori. Eto prilike.

Jesmo li sigurni u to?

Teško!

Bošnjaci bi rekli: Jahkako!

U čemu je onda vic? Zašto očekivano pouzdano odjednom postaje neočekivano?

Razgovaram u zadnje vrijeme na sve strane. Predizborno. Ne nagovaram. Slušam i procjenjujem.

Nigdje onih koji bi trebali zamijeniti Ove. I promijeniti hrvatsku politiku. Gore i dolje. U sve strane.

Tražim ih i ja, ali ih nema. Zar zaista ne postoje?

Ne vjerujem, naravno, u takve zlobne predosjećaje. Kakav bismo mi Hrvati to bili narod kad si ne bismo mogli odabrati prave vođe, jer ih jednostavno nema. Tobože. Na svjetlu. Ispred svojih.

Vjerujem uporno, ima ih, ali su prikriveni. Crvena ih magla obavila.

Otkud to?

Za hrvatska glasila ne postoji nitko izvan Njih. I Crne kronike. A u njoj teško da će ih itko tražiti predvodnike. Uostalom, i čemu bi mu takvi?

Znači ... Uzalud je tražiti uokolo one koji će Njih zamijeniti. Nisu vidljivo. Sav trud – zalud! Pobrinuli su se Oni za to. Na vrijeme.

Bošnjaci bi rekli: Jaštaradi!

Što onda?

Neka se vođe sami oglase. Jave i predstave.

Mi ćemo ih stoga sami upitati, a od njih očekujemo samo neka potvrdno odgovore:

Vjerujete li u Boga Oca svemogućega, Stvoritelja neba i zemlje?

Smatrate li da hrvatska prirodna bogatstva i bitni hrvatski gospodarski oblici trebaju trajno biti zajednička zadružna imovina hrvatskog naroda?

Smatrate li sve građane Republike Hrvatske Hrvatima u političkom smislu?

Smatrate li Bošnjake bratskim narodom Hrvatima?

Jeste li za potpunu integraciju manjina u Hrvatskoj u njen društveni i politički sustav i bez njihova gledanje „preko plota“, posebno onog srbskog?

Smatrate li da hrvatska državna tradicija objedinjuje sve hrvatske državne oblike koji su postojali tijekom hrvatske povijesti, posebno braniteljski državotvorni sustav nastao tijekom Domovinskog rata?

Jeste li za ustrojno državno useljavanje Hrvata iz iseljeništa u Republiku Hrvatsku i za regijski razvitak Republike Hrvatske sukladno tomu?

Smatrate li nužnim održavati prijateljske sveze sa susjednim državama, posebno s Republikom Bosnom i Hercegovinom?

Jeste li za nacionalizaciju hrvatskih banaka i za zamrzavanje dugova Republike Hrvatske prema inozemstvu?

Jeste li za proglašenje ništavnim nemoralnih i nezakonitih ugovora zaključenim u pretvorbi i privatizaciji?

Smatrate li kako bi zaposlenici trebali biti poslovni sudionici, a ne radna snaga nemilosrdnih gazda?

Smatrate li da državni proračun ne smije prelaziti 25 % bruto-nacionalnog dohotka?

Možete i još poneko dodati.

Bošnjaci bi opet rekli: Jahkako!

I mi skupa s njima.

Dakako!

Slanine i jaja, rotkvice i mlada luka

T. Drgun

KORIZMENA AKCIJA 2009.

CROATIA LIBERTAS
NEVLADINA ORGANIZACIJA

Dr. Ante Starčevića 68, E-1, 88000 MOSTAR,
00387/(0)63/459-191, Bosna i Hercegovina

NON BENE PRO TOTO LIBERTAS VENDITUR AURO

NVO Croatia Libertas je nepolitička, nevladina organizacija, udruga građana u BiH koja promiče kulturne, obrazovne, jezične, socijalne i tradicijske vrijednosti u medijima, glasilima, sredstvima javnog priopćavanja u zemlji i svijetu sa sjedištem u Mostaru. Intenzivno radimo na zaštiti i promicanju kulture, identiteta i jezika u BiH usprkos vrlo teškim i nemogućim uvjetima. Djelujemo i na području očuvanja spomenika hrvatske kulture i pisane riječi u BiH.

Molimo sve pojedince i organizacije, sponzore i sve ljude dobre volje da svojom skromnom pomoći potpomognu našim socijalnim programima zaštite od nasilja u obitelji. Sredstva su nam izuzetno neophodna za tekuću 2009. godinu kako bismo mogli uspješno djelovati, a bez čega smo osuđeni na zastoje u djelovanju jer smo zbog krize i financijskog sloma Federacije BiH, potpuno ostali bez sredstava neophodnih za socijalne programe NVO Croatia Libertasa.

Sigurna kuća Croatia Libertasa je stambeni objekt sa svim sadržajima dostatnim za normalan život namijenjen ženama s djecom koji traže „utočište“ od nasilja u obitelji. U ovom trenutku imamo 7 štíćenika koji su privremeno utočište pronašli u Sigurnoj kući: 3 žene i 4 djece. Ovaj projekt nam je ujedno i najveći problem jer nam je mjesečno neophodno oko 2.500 KM (10.000 kuna) za troškove životne košarice i sve režije. Zbog nedostatka novca, ovom projektu prijeti gašenje, a štíćenike ćemo nažalost morati prepustiti njihovim sudbinama, odnosno državnim Centrima za skrb i zaštitu koji su neuvjetni.

Unaprijed Vam se zahvaljujem svim ljudima dobre volje koji su se u vremenu korizme odrekli nečega i darovali naše štíćenike Sigurne kuće kojima je Vaša pomoć najpotrebnija. Molim, primite iskaze našeg osobitog poštovanja. Lijep pozdrav!

Račun na koji možete izvršiti uplate iz bilo kojeg dijela svijeta je:

HYPO-ALPE-ADRIA BANK 3060010000661073

BIC: HAABBA 22 IBAN: BA39 3060 2037 6068 2006

U Mostaru,

3. ožujka 2009. godine

Leo Pločkinić,
predsjednik
NVO Croatia Libertas

„HOĆEMO LI I VEČESLAVA HOLJEVCA ODLIKOVATI“

mr. sci. Dragan Hazler, domobranski častnik u pričuvu

Na ovo pitanje mi je teško odgovoriti jer poznam Većeslava - Vecu Holjevca od 15. studenoga 1942. (u Slunju) do smrti 11.srpnja 1970. (u Zagrebu). U prvim godinama Drugog svjetskog rata predstavio se je u raznim nečastnim ulogama, po kojima je zaslužio red velezločinca protiv Hrvata i protiv države Hrvatske in statu nascendi. Držim, da je zaslužio diplomu Huda Jama ili neku drugu Zasluznicu za zločine.

Većeslav Holjevac

Većeslav Holjevac spada u začetnike i sproveditelje prvih zločina

Tu spadaju na primjer:

Začekanja i pljačke autobusa na liniji Karlovac - Slunj uz premlaćivanje i ubijanje putnika.

Rušenje tele-stupova na spomenutoj liniji Karlovac - Slunj i drugim linijama.

Upadi sa srbskim seljacima u oružničke postaje s malim bro-

jem oružnika, koje su zločinci razoružali, popljačkali i poubijali.

Napad Holjevčevih bandita na hrvatsko selo Glinice, gdje su ubili šestoricu nedužnih hrvatskih seljaka.

Holjevac vodi grupu komunističkih i četničkih zločinaca (preobučenih u domobranske odore) u karlovačku bolnicu i pritom ubija stražare, još nekoliko domobrana i dvojicu ustaša.

Holjevac organizira prve komunističko-četničke odrede u srbskim selima južno od rijeke Kupe i po šumama i selima oko Korane, od kojih je postupno nastala poznata po zločinima 8. kordunaška divizija.

Suradnjom s talijanskim fašistima iz Duga Rese, Kladuše i Plaškoga ta 8. kordunaška divizija se je naoružala do zuba i već u kasnu jesen 1942. godine zauzima redom: Bihać, Petrovo selo, Drežnik, Rakovicu i Slunj sa svima okolnim selima.

U svima zauzetim mjestima i selima udruženi komunistički partizani i fašistički četnici izvode strašne zločine na ljudima, pljačkaju njihovu imovinu, pale i ruše kuće, crkve, mostove...

Za to vrijeme Većeslav Holjevac je komesar 8. kordunaške divizije, što je onda značilo: idejni odgovornik oružane šumske bande, promicatelj komunizma i vrhovni sudac, koji izriče uglavnom presudu na smrt.

Od 14. studenoga 1942. do 20. siječnja 1943. Holjevčeva 8. divizija je samo u Slunjskom kotaru poubijala oko 1.800 Hrvata, među kojima je masakrirano 700-800 ranjenika, a pri bjegu iz Slunja srušili su 6 mostova i popalili

nekoliko stotina kuća u Slunju, Rakovici, Drežniku i u drugim naseljima.

Tijekom 1943. godine Većeslav Holjevac je uključen u takozvani Zavnoh i sudjeluje 28.i 29. studenoga na zasjedanju takozvanog Avnoja u Jajcu.

Osvrt na razgovor s Većeslavom Holjevcem o zasjedanju u Jajcu

O odvijanju toga avnojevskog zasjedanja govorio mi je Većeslav Holjevac za vrijeme naših susreta u Matici hrvatskoj. Rekao je, uz ostalo, da je Tito napravio od Hrvatske ovu tvorevinu čudnog oblika, koja se nakon nekoliko promijenjenih naziva zove Socijalistička Republika Hrvatska.

Prepričavam Holjevca:

„Srbska delegacija je insistirala na podjeli Jugoslavije u tri diela: Srbija do Drine s Crnom Gorom, Kosovom i Makedonijom, uključujući i Banat. Prostor Bačke stajao je upitno, ali Banat se uključuje u Srbiju.

Budućoj Hrvatskoj ostaje prostor Nezavisne Države Hrvatske od Drine na zapad, a Slovenija se iza rata vraća na svoj prostor. Hrvatska delegacija je bila zadovoljena takvom podjelom, **ali ne i Tito.**

Tito je strahovao da bi Makedonija mogla pristati uz Bugarsku pa je inzistirao, da Makedonci i Crnogorci imaju svoje republike. Srbi su time bili uvrijeđeni pa su uzvratili: **Ako se komada Srbije, onda to treba učiniti i s Hrvatskom.** Prema tome Bosna s Hercegovinom treba biti odvojena od Hrvatske i Dalmacija treba postati autonomna pokrajina.

Nakon natezanja na toj novoj krojdbi prostora Jugoslavije, uz spomenute jedinice: Bosnu s Hercegovinom, Crnu Goru, Makedoniju, Sloveniju i Srbiju, stvorene su još:

Autonomna oblast Kosovo i Metohija, Autonomna oblast Sandžak i Autonomna oblast Boka Kotorska. Dalmacija je nosila naziv pokrajine vezane uz Hrvatsku. Za Vojvodinu je predložen status autonomne pokrajine, s tim da će se razgraničenje s Hrvatskom riješiti nakon rata".

U tom Holjevčevom poviestnom izvješću, osjećao se je povrijeđeno hrvatstvo, što ukazuje, da ga komunizam nije nikada posve izbrisao.

Holjevac se je nakon povratka iz Amerike nacionalno obratio

Zadnjih godina života, nakon povratka iz Amerike, gdje je bio diplomat za Jugoslaviju, Holjevac se je „obratio“ slično kao sada Marko Veselica

i Zdravko Tomac. Štoviše, radi svojih hrvatskih nastupa bio je izbačen iz KPJ/SKJ.

Susretao sam se s njim u Matici hrvatskoj počev od 1967. nadalje i raspredali smo noviju hrvatsku prošlost i sadašnjost. Ostavljao je dojam istaknutog Hrvata, što je dokazivao i djelima u Zagrebu: novi velesajam preko Save, novi mostovi, nove građevine, prokop Save za plovnost brodovima...

Na njegov zahtjev nastavio sam suradnju iz Basela

Kad sam se našao protiv svoje volje trajno u Baselu, nastavili smo suradnju dopisivanjem ili (i) posredstvom operne pjevačice, primadone HNK, gđe Mirke Klarić, koja je svakotjedno doljevala zrakoplovom u Basel, gdje je u ovdašnjem kazalištu pjevala Šoštakovićevu Katarinu Ismajilovu. Ta hrvatska dama je slovila u ono vrijeme kao najbolja Katarina Ismajilova u čitavom svijetu. Nešto njenom dobrotom, nešto poštom i nešto drugim načinima slao sam Veci Holjevcu (na njegovu zamolbu!) razne statističke publikacije i knjige legalnih izdavača kao i one druge iz izvora hrvatske emigracije.

Upoznao sam od 1942. do 1970. njegove životne amplitude s obadva matematička i s obadva ljudska predznaka i baš zato ne znam

Minarete je u Zagrebu sagradio Dr. Ante Pavelić ...

da li mu dati ili ne dati odličje Huda jama.

Ima on svojih komunističko-zločinačkih primata, s kojima zaslužuje diplomu Hudu jamu, ali ima i dokazivih antikomunističkih i antisrbskih bisera, koji ga rehabilitiraju(?).

Obćenito o komunistima i o Večeslavu Holjevcu

Polazeći od istine, svi komunisti su zločinci, uključujući pod istu ocjenu i hrvatske komuniste jer

su rušili državu Hrvatsku i ubijali Hrvatski narod, a preživjele Hrvate su strpali u srbskokomunističku Jugoslaviju s fašističkočetničkim vonjem.

Ova sadašnja udbaško-tajkunska vlast u Hrvatskoj, bez obzira na vladajuće stranke je kopile jugoslavenskog srbokomunizma.

Kako sam već pripomenuo, osobno o komunizmu mislim samo loše jer je u komunističkoj eri bilo mnoštvo negativnih djela i sadržaja i tek poneka pozitivna amplitudica.

Polazeći od matematičkih i ljudskih predznaka, hrvatske komuniste bismo mogli podijeliti pridjevskom metodom stupnjevanja u tri zločinačke skupine po udjelu njihovih zlodjela na Hrvatima i to po zapovjednoj liniji ili (i) kao eksekutore:

1. najzločinačkija skupina:

Josip Broz Tito, Vladimir Bakarić, Josip Boljkovac Vlado Četković, Vilim Galjer, Ivan Krajačić, Vicko Krstulović, Josip Mardešić, Marko Orešković, Miko Špiljak... i gotovo svi oficiri (ne častnici jer oni nisu častni!) iz komunističke i fašističko četničke partizanije hrvatskih Srba, na primjer:

Milan Basta, Dušan Brkić, Rade Bulat, Bogdan Crnobrnja, Miloš Deanović, Nikola Demonja, Petar Drapšin, Simo Dubajić, Momčilo Đujić (četnikopartizan), Petar Grubor, Dalibor i Pavle Jakša, Dušan Jandrić, Đoko Jovanić, Rade Končar, Pero Kosanović, Veljko Kovačević, Miloš Kotur, Mješina Kukić, Srećko Manola, Petar Miljković, Ranko Mitić, Kosta Nađ, Stanko Opačić, Dušan Opačić, Stevo Opserica, Bogdan Oreščanin, Vlado Popović,

Miloš Šumonja, Joco Tarabić, Velimir Terzić, Srđan Uzelac, Nikola Vukadinović, Petar Zinaić, Branko Zlatarić, Milan Žeželj, Rade Žigić... Među ovima je najveći zločinac **Simo Dubajić**, koji se hvali, da je poubijao samo 30.000 Hrvata i žali, što nije više. Nedavno se proširila viest iz pouzdanih izvora da je zločinac još živ.

2. srednje zločinačka skupina: Jakov Blažević, Nada Dimić, Nada Galjer, Ivan Gošnjak, Većeslav Holjevac, Andrija Hebrang, Joža Horvat, Ivan Jergović, Mato Jerković, Josip Kraš, Milka Kufrin, Ivan Ribar i sinovi, Ivo Ručavina, Ivan Šibl, Vladimir Velebit, Marijan Stilinović, Franjo Tuđman, Ivan Žanić, Josip Žganec...

... a srušio ih je Mika Špiljak

3. infrastruktura u komunističkoj vrhuški: Vjekoslav Afrić, Šime Balen, supružnici Berus, Marijan Cvetković, Robert Domani, Jurica Draušnik, Šime Đodan, Ivan Goran Kovačić, Pavle Gregorić, Milan Holjevac, Joža Horvat, Tone Horvat, Hrvoje i Mladen Iveković, Zvonimir Komarica, Miroslav Krleža, Ferdo Pomykalo, Ivan Supek, Hrvoje Tartalja, Mika Tripalo, Zdenko Uvalić...

Dakako, ovo nisu niti približno svi hrvatski komunisti, koji su rušili ratnu državu Hrvatsku, a komuniste iz drugih krajeva bivše Jugoslavije niti se ne spominje, iako među njima ima ponajvećih zločinaca na Hrvatima, primjerice **Milovan Đilas, Eduard Kardelj, Koča Popović, Aleksandar Ranković...**

Nisam im pribrojio niti poratne komuniste kao što su na primjer: **Milutin Baltić, Dušan Dragošavac, Ivan Fumić, Čedo Grbić, Josip Manolić, Stevica Mesić, Ivica Račan, Nikola Sekulić, braća Veselica, Zvonimir Vonta...**

Svrhe popisa komunističkih zločinaca

Potrebno je proširiti Popis ratnih hrvatskih komunističkih zločinaca i njegovu poimeničnu dopunu. Nakon toga bi trebalo uz imena popisati njihove zločine barem ovako, kako je gore učinjeno uz ime Većeslava Holjevca.

Takav popis komunističkih zločinaca s njihovim zločinačkim biografijama trebao bi poslužiti ne samo za dodjelu diploma Huda jama i srodnih zaslužnica za zločine (uglavnom post mortem), nego i za sprovedbu lustracije (isto post mortem i ne zanemariti još žive zločince).

Priedlog kao zaključak pisma

Predlažem Vam, gospodine Dr. Dragun, da Vaša Udruga osnuje Hrvatski narodni sud za presude svima ratnim zločincima iz II. svjetskog rata i poraća, uključujući i srbske ratne zločince iz agresorskog rata na Hrvatsku od 1991-1995.

Podimo od istine, kojoj smo svjedoci: komunističke i srbske zločince svih ideologija ne procesui-

ra dovoljno niti ih se kažnjava prema počinjenim zločinima. Svjedoci smo blagih presuda Međunarodnog suda za ratne zločine u Den Haagu za zločince u Vukovaru, gdje su padale stotine tisuća granata i razoren je sav grad i izgubilo je živote nekoliko tisuća Hrvata. Ali, kad je u pitanju hrvatski oslobodilački rat, onda se traže dnevници da se izbroji ukupno desetak granata. I Hrvatsko pravosuđe ima dva različita kriterija za sudovanje Hrvatima i Srbima. Tako na primjer goni se u Osijeku jednog Hrvata za nekoliko nastradalih Srba, a ne goni se nijednog srbskog zločinca za 1.500 Hrvata, koje su Srbi poubijali.

Hrvatska država je darovala amnestiju i aboliciju Srbima i k tome moli ih da se iz izbjeglišta vrate u Hrvatsku. Zašto ta ista Država Hrvatska ne postupa analogno prema Hrvatima?

U mojem zavičajnome Slunju su srbski zločinci poubijali 257 Hrvata od 1991-1995. i nijedan Srbin nije do sada pravosudno izpitivan niti osuđen.

Zar nam takvi primjeri u brojnim hrvatskim gradovima, gdje su Srbi počinili zločine nisu dovoljni, da osnujemo Hrvatski narodni sud, koji će pravedno suditi zločincima.

Završavam uz najljepši, najsadržajjniji i najdomoljuniji hrvatski pozdrav:

Za dom! - Spremni!

HRVATSKI ULJUBENI POKRET

Udruga za zaštitu prava građana

Pete poljanice 7

ZAGREB

Dodjeljuje

Orden

VELERED HUDE JAME

Drugog stupnja

Drugu

VEĆESLAVU HOLJEVCU

iz Zagreba

Za organiziranje prvih komunističko-četničkih odreda u srbskim selima južno od rijeke Kupe i po šumama i selima oko Korane (8. kordunaška divizija), kao i za suradnju s talijanskim fašistima.

Orden će se predati obitelji naslovnika putem listonoše i preko hrvatske javnosti

U Zagrebu, dne 7. ožujka 2009. godine

Broj: 03-2009-NGUH

T. Dragun

dr. sc. Tomislav Dragun
predsjednik

HRVATSKI ULJUDBENI POKRET
Udruga za zaštitu prava građana
Pete poljanice 7
10000 ZAGREB
hrvatska.uljudba@gmail.com
www.hrvatskauljudba.hr
www.svakovamdobro.hr (Internet TV)

Zagreb, na dne 19. ožujka 2009.

STJEPAN MESIĆ
Predsjednik Republike Hrvatske
Pantovčak 241
10000 ZAGREB
Co: Ivan Fumić, Luka Bebić, dr. sc. Ivo Sanader
Ivan Šimonović, Mladen Bajić

Predmet:
Uručidba ordena.-

Cijenjeni g. Predsjedniče,

Hrast je čvrsta biljka. Stablo. Veliko. Vidi se iz daleka.
Nasuprot. Trava, često polegla, jedva se zamjećuje. I iz blizine. Postoji ipak.
Itekako.
Vi ste hrast.
Znano je kako izgledate. Lijepo. Nadasve. Dakako, kroz partizansko-komunističke
naočale.
Međutim, tu su i one druge oči. Oči domoljubnih Hrvata. Bez naočala.
Njihov pogled leži na ordenu VELEREDA HUDE JAME PRVOG STUPNJA kojega
Vam je sa zadovoljstvom na dne 7. ožujka 2009. godine dodijelila Skupština
Hrvatskog uljudbenog pokreta.
Orden VELEREDA HUDE JAME ne može biti oduzet, niti drugome dodijeljen.
U rujnu o.g. upriličit će se, pod Visokim pokroviteljstvom Hrvatskog generalskog
zborna, izložba dodijeljenih ordena VELEREDA HUDE JAME. Očekujemo Vašu
cijenjenu nazočnost i dostojanstvenu besjedu.

S poštovanjem

dr. sc. Tomislav Dragun
predsjednik

HRVATSKI GENERALI OBIŠLI SLOVENSKA GROBIŠTA HRVATA POGUBLJENIH NA KRIŽNOM PUTU

Lasa Šukilo, Zagreb

Staro društvo je opet na okupu.

Motel „Plitvice“ na zagrebačkoj obilaznici. Utorak, 17. ožujka 2009. godine, dva dana prije blagdana Sv. Josipa, 8.30 sati. Svi pozvani su na okupu. General Ljubo Česić Rojs, voditelj puta, glasno proziva nazočne.

Hrvatski generalski zbor: generali Ljubo Česić Rojs (1), Šime Čičin Karlov (2), Željko Glasnović (3), Marinko Krešić (4), Ivan Tolj (5),

HVIDRa Zagreb: Saša Bašić (6), Smiljan Begić (7), Marijan Biščan (8), Agata Ceraj – pl. Krčelić (9), Ivo Čondrić (10), Željko Čubela (11), Ivan Hrga (12), Ante Jelčić (13), Mladen Jurković (14), Ivica Kezić (15), Đuro Knežić (16), Božo Kožul (17), Zdravko Međugorac (18), Ivan Obajdin (19), Ivan Pandža (20), Miroslav Sušilović (21), Damir Varaždinac (22),

„Crne mambe“, vojna postrojba iz Novog Zagreba: Petar Đuran (23), Goran Krizmanić (24), Rade Rašić (25),

UHBDR Slunj: Franje Belković (26), Slavko Čančarević (27),

Hodočasnici „Lanca istine“ iz Osijeka: Toni Beršić (28), Mata

Bičvić (29), Darko Bobeta (30), Branko Čulo (31), Dražen Majer (32), Željko Sas (33), Zvonko Vrbošić (34),

Bivši saborski zastupnici: dr. sc. Anto Kovačević (35) i Dr. Slobodan Lang (36), te

Hrvatski uljudbeni pokret: dr. sc. Tomislav Dragun (37).

Ugodan prelazak hrvatske i slovenske granice. Smiješak, obostrani. Pozdravi, rukovanja.

Lagana vožnja kroz Sloveniju: Brežice - Krško – Sevnica – Zidani Most – Laško.

Na ulazu u Laško čeka nas prijatelj Dragutin Šafarić, Hrvat, Međimurac. Točni smo: 10 sati i 30 minuta. Od 1956. živi u Sloveniji, u Velenju. Obilježio je preko 800 hrvatskih grobišta Križnoga puta. Vodi nas u Hudu Jamu, do Barbarina rova.

HUDA JAMA

Kapelica. Pogled na ulaz u Barbarin rov udaljen 50-tak metara. Policija i tračna ograda. Ne smije se bliže. Polažu se vijenci, pale se svijeće. Molitva. Zajedničko slikanje.

TEHARJE

Put nas vodi na Teharje kod Celja. 12 sati i 30 minuta. Najveće hrvatsko gubilište na Križnom putu. Sada prekrasno uređeno spomen područje. Eh, kad ćemo mi takvo što doživjeti u Hrvatskoj?

MACELJ

Đurmanec. 14 sati i 30 minuta. Javljam se župniku fra Dragi

Brglezu. Idemo do spomen-
crkve u Frukiju
(Macelj). U tiši-
ni slušamo bes-
jedu fra Drage.
Teško nam je.
Generali plaču.

I ostalima suze
na očima. Zvijeri. Stjepan Hršak, koji je osobno ubio 22
žrtve, smireno živi usred Zagreba. Bez kajanja, bez kaz-
ne. Zločin i kazna! Postoji li to još? Kad su u pitanju parti-
zanski zločini sigurno ne. Sramota!

Ponovno smo na motelu „Plitvice“. 17 sati. S južne
strane. Pozdravljamo se. Do idući put.

Našim putovanjima i našoj tuzi nikad kraja.

SRBINA ZA PREDSJEDNIKA REPUBLIKE HRVATSKE

Dejan Jović, Zagreb

Kada ćemo (i hoćemo li) dočekati da neki „pripadnik manjine“ (recimo Srbin u Hrvatskoj) postane predsjednik Republike (npr. Hrvatske)?

Oni koji postavljaju to pitanje, zaboravljaju da je Hrvatska već jednom imala predsjednika (doduše: predsjednika kolektivnog Predsjedništva), koji je bio Srbin: Milutina Baltića, 1983-1984 (ovdje na slici s autorom, snimljeno u Zagrebu, u januaru 2008). U njenom Predsjedništvu,

Milutin Baltić i Dejan Jović u siječnju 2008.

kao i u najvišim partijskim organima (koji su u doba socijalizma bili važniji od državnih) uvijek su bili zastupljeni i Srbi, a ponekad i drugi „manjinci“.

Srbin je, primjerice, bio šef hrvatskog Saveza komunista: Stanko Stojčević, od 1986 do 1989. I Jugoslavija je imala Albanca za jednogodišnjeg predsjednika - Sinana Hasanija, 1986-1987, a u njenom je Predsjedništvu uvijek bio i jedan Albanac (Fadil Hoxha od 1974-1984, Sinan Hasani od 1984-1989).

RAZGOVOR TITO - CHE GUEVARA, 18. AUGUSTA 1959.

Dejan Jović, Zagreb

Evo jednog priloga obilježavanju 40-godišnjice ubojstva Che Guevare: transkript razgovora između njega i Josipa Broza Tita (i ostalih članova delegacije), koji je održan 18. augusta 1959. Transkript sam nedavno našao u Arhivu Josipa Broza Tita.

„Predsednik Republike Josip Broz Tito primio je danas pre podne članove Misije dobre volje Kube sa izvanrednim ambasadorom dr. Ernestom Guevarom Sernom na čelu.

Prijemu su prisustvovali državni sekretar za inostrane poslove Koča Popović, državni sekretar za poslove narodne odbrane Ivan Gošnjak, generalni sekretar Predsednika Republike Leo Matas, i savetnik u DSIP Grgur Cviličević.

Drug Predsednik je pozdravio članove Misije dobre volje sledećim rečima: 'Pozdravljam drugove sa Kube i izražavam radost što su danas naši gosti predstavnici jedne nedavno izvršene revolucije,

koja se bori za svoju nezavisnost. Želio bih da se osjećaju kao da su kod svoje kuće. Ako drugovi žele nešto da čuju od mene, rado ću im odgovoriti.'

'Mi smo doputovali u Jugoslaviju' - rekao je šef Misije Serna - 'da vidimo vaše iskustvo i da ga naučimo na najbolji mogući način. Ovde smo došli samo da Vas pozdravimo, a ne da diskutujemo.'

Drug Predsednik: 'Ali nas mnogo interesuju vaša borba i iskustvo, naročito vaše sadašnje iskustvo.'

Ernesto Gevara Serna: - 'Mi smo mislili da smo svojom revolucijom otkrili ponovno Ameriku. Međutim, da smo ranije upoznali zemlju kao što je Jugoslavija, možda bismo još pre počeli našu revoluciju. Da smo imali priliku da izučimo tuđa iskustva, lakše bi nam išle mnoge stvari, čija smo rešenja morali sami da iznalazimo. Jugoslavija, naravno, nije jedina zemlja koju smo obišli. Posetili smo i druge zemlje, npr. Indoneziju, u kojoj smo

našli i na palme, i na istu boju uniforme.'

Drug Gošnjak: - 'Na prijemu u Beogradu naročito su se žalili na rukovodioce Burme, koji ih uopšte nisu hteli primiti.'

Ernesto Gevara Serna: - 'Ako ovaj razgovor neće biti objavljen u štampi, mogu vam ispričati šta nam se desilo u Burmi, gde smo boravili svega dva dana. O našem dolasku obavestili smo Burmance telegramom iz Kaira. Kad smo stigli u Rangun, primio nas je ministar inostranih poslova, koji nam je rekao da je predsednik vlade zauzet. Posetili smo i ministra trgovine i poljoprivrede, da bismo razgovarali o trgovini i agrarnoj reformi. U glavnom gradu Burme imali smo s američkim atašekom diskusiju o našoj situaciji. Ja sam mu rekao da ćemo ići dalje u sprovođenju agrarne reforme i ostvarivanju ostalih naših planova, iako nam tu mnogo smeta mešanje sa strane. Bio je to vrlo lep razgovor, ako hoćete čak i diplomatski. Međutim, posle njega bili su otkazani svi ručkovi

i posete koji su bili predviđeni u ovoj zemlji. U vezi sa isporukom šećera za pirinač primile su nas jedino neke drugorazredne ličnosti, i Burma nije prihvatila ovaj aranžman. Vrlo lepo smo bili primljeni u Egiptu i Indoneziji. U Indiji smo takođe bili lepo primljeni, mada malo tiho. I u Pakistanu smo bili dobro primljeni. U Japanu, moglo bi se reći, uopšte nismo bili primljeni. Zbog stava Japanaca nije moglo doći do trgovinskog sporazuma. U trgovinskoj komori su nam rekli da bi Japan vrlo rado trgovao s Kubom, ali da to nije u njihovoj moći jer ima i viših sila. Za Irak nismo ni vizu mogli dobiti. Posle Jugoslavije posetićemo Sudan, Ganu i Maroko.'

Pretsednik Tito: 'Sudbina je svih revolucija u malim zemljama da imaju teškoća. Prema njima mnogi su oprezni, neki su protiv njih, a vrlo je malo onih koji im daju podršku. U svojoj borbi imaćete još dosta muka. Ali, kad ste već zbacili stari režim, teškoće ne trebaju da vas dekuražiraju. Teže je doduše sačuvati vlast, ali vi ćete u tome uspjeti ako budete uporni. Razumije se, važno je da sada ne napravite neku veću grešku, i da dalje idete postepeno, korak po korak, vodeći računa o međunarodnoj situaciji, unutrašnjim mogućnostima i odnosu snaga. Neke stvari moraćete zadržati za bolja vremena. Vama je sada potrebno da se stabilizirate. Po mom mišljenju, opasno bi bilo da se zaletite u potpuno agrarnu reformu. Bolje bi bilo da je izvršite postepeno. Oružani dio revolucije kod vas je izvršen, narod očekuje nešto i vi morate sprovesti jedan dio agrarne reforme. Ali, vi takođe morate nastojati da ne dozvolite da vas izoliraju u inostranstvu.'

Ernesto Gevara Serna: - 'Koje bi,

Ernesto Che Guevara

po Vašem mišljenju, bilo razumno ograničenje veličine poseda?'

Drug Pretsednik: - 'U sprovođenju agrarne reforme čak smo i mi išli postepeno, iako je kod nas situacija bila drukčija. Ne znam, možda je ona i kod vas takva. **Mi smo najprije konfiskovali zemlju izdajnika i ratnih zločinaca**, a zatim smo postepeno išli. Mislim da je takva linija i u vašoj zemlji. Nisu mi poznate površine latifundija na Kubi i teško bi se moglo reći dokle ih treba ograničiti. Sigurno je da ima krupnih, srednjih i malih. Pošto ima najviše srednjih i sitnih posjednika zemlje, ja bi ih sada pošteditio i počeo sa najkrupnijima.

Ernesto Gevara Serna: - 'Na Kubi je agrarna reforma vrlo blaga, jer se dozvoljava posed od 1.300 hektara obradive površine. Ipak, agrarna reforma pogađa 99 % latifundista, i to uglavnom pet američkih kompanija, koje imaju preko pola miliona hektara obradivih površina.'

Leo Mates: - 'To onda nije više samo unutrašnji državni problem, već je i problem odnosa sa SAD.'

Drug Pretsednik: - 'To je druga stvar. Trebalo bi objaviti u fomi vladine deklaracije da se ovim kompanijama neće oduzeti zemlja bez naknade, već da će one biti obeštećene. Time biste u moralnom pogledu dobili mnogo u svijetu.'

Ernesto Gevara Serna: - 'Ustvari, nije u pitanju konfiskacija već eksproprijacija, za koju će biti određena naknada prema visini poreske prijave.'

Drug Pretsednik: - 'Kao što je Naser učinio.'

Ernesto Gevara Serna: - 'Kompanije su tražile da se naknada za ovu zemlju isplati odmah, a mi smo predložili da se to učini za 20 godina, uz 4,5 % kamata. Rekli smo da im možemo i odmah isplatiti, ako se **eksproprijšu ratni zločinci** sa Kube koji se sada nalaze u Americi.'

Grgur Cviličević: - 'Prema ustavu, izgleda da su oni dužni da plate odmah.'

Ernesto Gevara Serna: - 'Vlada ima ovlašćenja i po ustavu i od kongresa. Mi smo promenili ustav i na osnovu ove promene možemo se obavezati da ćemo naknadu isplatiti u roku od 20 godina. Amerikanci se pozivaju na stari ustav. Pitali smo Amerikance kakva je razlika između Kube i Japana, gde je prilikom sprovođenja agrarne reforme usvojeno da se naknada izvrši u roku od 20 godina, uz 2-3 % interesa.'

Drug Pretsednik: - 'Situacija je ipak drukčija. Kuba je blizu Amerike i ono što se u njoj događa može uticati i na druge okolne države. U tom dijelu svijeta Kuba postaje primjer i Amerikanci se zato boje da u njihovom susjedstvu ne dođe do poremećaja.'

Ernesto Gevara Serna: - 'Zvanično mi ne možemo saopštiti tu razliku.'

Drug Popović: - 'Ne radi se tu o saopštenju, već o materijalnim interesima.'

Ernesto Gevara Serna: - 'Znamo

mi to dobro. Razlika je u tome što Amerikanci nisu imali u Japanu zemlju, a ovde je imaju. U vezi s agrarnom reformom, bilo je razlika u gledištima između komunista u Južnoj Americi, nas i naših komunista. Mi smo išli samo na ograničavanje latifundija, a ne da sada sprovodimo širu agrarnu reformu. Međutim, bili smo prinuđeni da izađemo u susret seljacima i da idemo na sprovođenje ovakve agrarne reforme. Pošli smo dalje, mada su komunisti i neki ljudi iz našeg pokreta smatrali da treba da budemo oprezniji.'

Drug Pretsednik: - 'Da, to je problem.'

Grgur Cviličević: - 'Oni se žale da su dosta izolirani u Latinskoj Americi. Nema nijedne vlade, osim u Venecueli, koja ih u izvesnom smislu pomaže. Sam pretsednik u Venecueli, po njihovom mišljenju, je neprijatelj revolucije na Kubi. Ali je venecuelanski narod široko antiamerički raspoložen i sprečava pretsednika da zauzme gori stav prema njima.'

Ernesto Gevara Serna: - 'Kuba nije malo izolovana. Za vreme revolucije u Gvatemali velike zemlje Latinske Amerike – Argentina, Meksiko i Brazilijska – bile su na strani progresivnog pokreta u Gvatemali. Sada baš ove zemlje ne pomažu revoluciju na Kubi, jer i same imaju tešku situaciju. Nismo izolovani jedino od Venecuele, Ekvadora i možda Čilea, ali ove zemlje nisu tako važne u Južnoj Americi kao velike zemlje.'

Drug Pretsednik: - 'Utoliko više treba biti oprezniji.'

Ernesto Gevara Serna: - 'Moglo bi se reći da je situacija takva

kao da se nalazimo pred nekim pripremama. Amerikanci stoje pred izborima i u ovom momentu ne mogu da učine nešto veće protiv Kube. Nikaragva i Dominikanska Republika, preko kojih Amerikanci mogu da izvrše agresiju, nalaze se i same u dosta teškoj situaciji zbog revolucionarnih pokreta u njima. Te revolucionarne grupe su još dosta male, ali sudeći po sebi, mi znamo kakve mogućnosti postoje kad gerila počne. Možda je i put Hruščova u SAD razlog da se Amerikanci malo blaže drže prema Kubi na panameričkoj konferenciji u Santjagu.'

Che Guevara i Josip Broz Tito

Drug Pretsednik: - 'Nisu SAD blaže samo prema Kubi, već je čitava situacija takva.'

Drug Popović: - 'Kako gledate na Ujedinjene nacije?'

Drug Pretsednik: - 'Dobro bi bilo da čujemo njihovo mišljenje šta bi se već sada za njih moglo učiniti u Ujedinjenim nacijama, da se sondira teren za slučaj nekog jačeg pritiska. Kako gledaju na to?'

Ernesto Gevara Serna: - 'Svakako da imamo u vidu da osiguramo sebi bolju situaciju i

pomoću Ujedinjenih nacija. Prvi korak će biti da raskrinkamo Organizaciju panameričkih država, koja je instrument SAD. Ukoliko tu ne bismo uspjeli, mislimo da tražimo pomoć Ujedinjenih nacija. Nadamo se da ćemo u ovoj organizaciji dobiti podršku bandunške grupacije država, od neutralnih zemalja, pa čak i od Istoka. Ne verujemo da bismo dobili pomoć od južnoameričkih država, ali se ove zemlje ne bi mogle frontalno suprotstavljati toj podršci.

Drug Pretsednik: - 'Ko je vaš predstavnik u Ujedinjenim nacijama?'

Ernesto Gevara Serna: - 'On je predstavnik stare ortodoksne partije. Treba da ga promenimo jer je veoma loš.'

Drug Popović: - 'Hoćete li ga zameniti?'

Ernesto Gevara Serna: - 'Hoćemo. Potrebno je da u Ujedinjenim nacijama imamo jačeg čoveka, koji će aktivno raditi i stupati u veze sa predstavnicima zemalja koje se bore za svoju nezavisnost. Kad je Fidel Kas-

tro dobio odlikovanje od Ažiraca, rekao je da su dve stvari tada bile važne za njega: jedna – da je dobio odlikovanje od Ažiraca, a druga – da ga je istog dana napao magazin Tajm.'

Drug Pretsednik: - 'Tajm se uvek prvi javi na strani reakcije.'

Ernesto Gevara Serna: - 'Taj magazin čita se dosta se dosta u svetu, pa čak i u Aziji. Jugoslavija je jedina zemlja gde ga nismo videli.'

Drug Mates: - 'On ima edicije i na stranim jezicima.'

Ernesto Gevara Serna: - 'Imamo kod nas tekst o agrarnoj reformi na engleskom. Doneli smo ga, ali ne znamo kome da ga predamo. Imamo ga takođe i na španskom jeziku, ali je svakako za vas lakši tekst na engleskom.'

Drug Mates: - 'Ja ću ga uzeti.'

Drug Pretsednik: - 'Kako stoji s oružanim snagama na Kubi? Imaju li moderno naoružanje?'

Ernesto Gevara Serna: - 'Imamo lako moderno naoružanje severnoameričkog porekla, bacače, bazuke, nešto mina i puškomitraljeza belgiskog porekla. Nemamo protivavionske odbrane, avijacije, a još manje avijatičara.'

Drug Mates: - 'Teže je biti bez avijatičara nego bez aviona, jer se avioni mogu kupiti.'

Ernesto Gevara Serna: - 'Avijatičari su uglavnom prebegli sa Kube, jer su skoro svi bili uz Batistin režim. Vrlo malo ih je ostalo.'

Drug Pretsednik: - 'Vrlo je važno da imate čvrstu armiju, moralno-politički učvršćenu, da u slučaju sukoba ne bi prebegla na drugu stranu... Uslovi za agresiju na Kubu ipak nisu tako laki, jer je to otok.'

Drug Mates: - 'Ali oni nemaju pomorsku odbranu.'

Drug Pretsednik: - 'Invazija nije za njih tako opasna, jer bi to bila već krupna agresija. Daleko je opasniji vazdušni desant, koji se može izvršiti s nekoliko aviona.'

Ernesto Gevara Serna: - 'Desant

može doći samo iz SAD. Ali, mi se ne bojimo ovakvih akcija, jer imamo jedinstvo u zemlji, naročito među seljacima.'

Drug Pretsednik: - 'To je vrlo važno.'

Ernesto Gevara Serna: - 'Padobranci koji bi se iskricali na Kubi ne poznaju teren. Oni ne bi mogli da idu dalje od mesta desanta, jer bi seljaci udarili na njih. Morali bi se okrenuti protiv seljaka i tako bi bili brzo onemogućeni.'

Velike pobjede kubanskog naroda

Narciso Fernandez Kamizares: - 'Poznata taktika SAD je da se uvek oslanjaju na oružane snage u južnoameričkim državama. Međutim, Kuba ima čvrstu armiju, koja je izrasla u revoluciji, i koja je jedinstvena, kao i sam narod. U Kubi ne može da dođe do događaja sličnih onim u Gvatemali, jer je armija na strani revolucije.'

Drug Pretsednik: - 'Zato je važno da sačuvate seljaštvo na svojoj strani. Da biste to postigli, treba da idete na sprovođenje agrarne reforme, jer je ona **osnovna motorna snaga za učvršćenje i dalje razvijanje revolucije**. Mi vam želimo da sa mnogo uspjeha savladate sve teškoće koje imate. Naš narod gaji simpatije prema svim narodima koji se bore za nezavisnost. Ako budete saču-

vali jedinstvo u zemlji i ako budete imali čvrstu i dobro naoružanu armiju, makar ona i ne bila velika, teško će se moći nešto izvanzemaljski učiniti. Jugoslavija je bila skoro u gorem položaju. Za vrijeme rata mi smo se borili protiv Hitlerove Njemačke, najveće sile koja je bila porobila čitavu Evropu, a takođe i protiv Italije, bugarskih i mađarskih fašista i unutrašnjih kvislinga. **Sami kvislinzi bili su u početku brojčano jači od nas.**'

Ernesto Gevara Serna: - 'Upoznali smo se sa raznim fazama vaše velike borbe. Bili smo i u muzeju u Beogradu. Smatramo da vaša pobjeda u ratu predstavlja pravu epopeju. Mi smo sretni što je naša revolucija stajala samo 20.000 života. Zato mi možemo da shvatimo i veličinu žrtava jugoslavenskog naroda, koji je samo u jed-

noj borbi dao 20.000 ljudi. Znamo i da je Vaša želja da imamo uspeha ne predstavlja kurtoaziju, jer smo videli za vreme našeg putovanja u Jugoslaviji da kod vašeg naroda uživamo iskrene simpatije. Jugoslavija je već rešila mnoge probleme, i mi smo shvatili značaj vaših uspeha i iskustva. Trudićemo se da ih na što adekvatniji način prenesemo svom narodu. U spoljnoj politici nastojaćemo da budemo na vanblokovskim pozicijama, na liniji politike neutralizma, zajedno sa narodima koji idu svojim nezavisnim putovima.'

Drug Pretsednik: - 'Ako vam bude potrebna pomoć i podrška u Ujedinjenim nacijama, vi možete na nju računati. Mi ćemo vas svakako podržati, kao što podržavamo sve narode koji se bore za svoju

nezavisnost. Kako stoji sa ekonomskim odnosima između Kube i Jugoslavije?'

Grgur Cviličević: - 'Oni nemaju direktne instrukcije svoje vlade u tom pogledu.'

Ernesto Gevara Serna: - 'Da, to nije bilo uključeno u početku našeg puta i mi nismo imali mogućnost da o ovom pitanju pregovaramo. Činimo sve da uspostavimo što više kontakata da bismo mogli našoj vladi da damo što potpunije informacije.'

Drug Mates: - 'Naša Misija dobre volje započela je na Kubi razgovore o kupovini 140.000 tona šećera, koji su kasnije nastavljeni preko vašingtonske ambasade.'

Ernesto Gevara Serna: - 'Razgovarali smo o tome sa državnim potsekretarom Velebitom. On nam je rekao da bi trebalo izvršiti reviziju tog predloga, s obzirom da će Jugoslavija imati izvanredno bogatu žetvu šećerne repe. Predložio je da se ta količina smanji, odnosno da se konkretno vaš predlog da bi odgovarao sadašnjim mogućnostima.'

Drug Pretsednik: - 'Da li su postavili neko drugo pitanje?'

Drug Mates: - 'Oni imaju opšti interes za sva pitanja.'

Drug Pretsednik: - 'Da li će još nešto posetiti u Jugoslaviji?'

Grgur Cviličević: - 'Posetiće Rijeku i brodogradilište Treći maj. Interesuju se za kupovinu brodova i električnih aparata za domaćinstvo. U Ljubljani će posetiti Litosroj.'

Drug Pretsednik: - 'Fabrika električnih aparata za domaćinstva ima u Jugoslaviji više.'

Drug Mates: - 'Najbolje je da posete Maribor.'

Ernesto Gevara Serna: - 'Interesuju nas i fabrike traktora i poljoprivrednih mašina.'

Drug Pretsednik: - 'Takvu fabriku mogli bi vidjeti u Osijeku.'

Drug Popović: - 'Ne mogu oni videti sve fabrike.'

Ernesto Gevara Serna: - 'Ja vidim veliku mogućnost da u vašoj zemlji kupujemo elektrogeneratore.'

Grgur Cviličević: - 'Posetili su tvornicu Rade Končar i aproksimativne cene, koje su u tvornici dobili, odgovaraju im.'

Drug Pretsednik: - 'U Zagrebu postoji i preduzeće Goran, koje proizvodi aparate za domaćinstvo.'

Drug Mates: - 'Naša Misija dobre volje predložila je da se u glavnim gradovima Jugoslavije i Kube uspostave otpravništva poslova, ako ne i ambasade.'

Drug Pretsednik: - 'Gde u blizini imate ambasadu?'

Ernesto Gevara Serna: - 'Ambasade smo imali svuda gde se dobro živeo. Ja se izvinjavam za odnose naše vlade prema Jugoslaviji. Malo je teško to objasniti, ali je postojao izvestan strah od Jugoslavije kao socijalističke zemlje.'

Drug Pretsednik: - '... bolje reći kao komunističke!'

Ernesto Gevara Serna: - 'Mogu Vas uveriti da ću čim dođem na Kubu, poraditi da se otvori preštavništvo u Beogradu, sa ambasadorom ili otpravnikom poslova u prvo vreme.'

Drug Gošnjak: - 'Da li ostaju duže u našoj zemlji?'

Grgur Cviličević: - '21 avgusta putuju za Kairo, gde će ostati samo jedan dan, i nastavljaju putovanje

za Sudan.'

Drug Gošnjak: - 'Pitao sam to jer pretpostavljam, pošto su oni još vojnici, da bi ih možda interesovalo da vide neku našu jedinicu, školu itd.'

Ernesto Gevara Serna: - 'U Beogradu već imamo ugovoren kontakt i kratke razgovore sa nekim drugovima iz vojske. Inače, vreme nam je veoma ograničeno.'

Grgur Cviličević: - 'Bili su na mestu gde je vođena Četvrta neprijateljska ofanziva. Jedan naš major objašnjavao je vrlo lepo tadašnje operacije, i pošto su oni dobri vojnici, mnogo su se interesovali.'

Ernesto Gevara Serna: - 'Mi smo zainteresovani da pošaljemo izvestan broj ljudi koji bi se školovali u Jugoslaviji. Samo, mislim da je u pitanju jezik, jer naši seljaci jedva znaju da čitaju i pišu.'

Drug Mates: - 'Do sada, učenje našeg jezika nije pretstavljalo neki ozbiljan problem. Studenti iz Azije i Afrike brzo su ga savladali.'

Drug Pretsednik: - 'U našim školama školuju se Sudanci, Indonežani i dr.'

Ernesto Gevara Serna: - 'Stari ljudi ne mogu ići u škole. Uostalom, u našoj borbi imali smo jednog starca, koji je imao 65 godina. U Indiji sam razgovarao sa Krišnom Menonom o uspostavljanju odnosa i on mi je rekao da u Indiju pošaljemo nekog profesora ili doktora za svog pretstavnika. Našmejjao sam se i rekao – **kakvog profesora, kad ga mi nemamo.**'

Članovi Misije dobre volje oprostili su se zatim s drugom Pretsednikom i zahvalili mu što im je omogućio da provedu s njim u razgovoru preko jedan čas.

Bosna i Hercegovina
ALTERNATIVNA VLADA
HRVATSKE REPUBLIKE HERCEG-BOSNA
- PREDSJEDNIK -

Priopćenje za javnost

Medijima – svima

WY-542234-09-A0

Vrlo važno!

16. ožujka 2009. godine

Najavljeno pokretanje postupka formalno-pravnog mirnog razdruživanja Hrvata iz Federacije BiH kao dio ustavne reforme BiH

U posjet Alternativnoj Vladi Hrvatske Republike Herceg-Bosne doputovalo je razdvojeno protekli tjedan nekoliko izaslanstava: Sjedinjenih Američkih Država, Europske Unije, Ruske Federacije i Izraela kao i Ruske i Britanske TV ekipe državnih televizija.

Cijenjene goste je zanimalo je li moguća samoodrživost Hrvatske Republike Herceg-Bosna i tom prilikom su im predani materijali i dokumentacija vezana uz ekonomsku i svaku drugu samoodrživost što je glavna smjernica budućnosti hrvatskoga naroda u BiH.

Uvažanim gostima je dano na znanje kako je nakon posljednjih presuda četvorici hrvatskih branitelja u slučaju Radić i ostali, zaključeno kako su te presude usmjerene protiv hrvatskoga naroda u BiH te je taj događaj pokrenuo i proces prikupljanja dokumentacije koja će se uputiti u parlamentarnu proceduru parlamenta Federacije BiH kako bi se i službeno pokrenuo proces razdruživanja Hrvata iz Federacije BiH.

Nadalje, Washingtonski sporazum nikada nije ni proveden, a na njemu se temelji Federacija BiH, dok je Daytonski sporazum promijenjen u 175 slučajeva uvijek na štetu Hrvata iako OHR nije imao mandat da ga mijenja, a sve pod krinkom „reformi i poboljšanja funkcionalnosti države“ što se nikada nije ni dogodilo. Federacija BiH je prema Washingtonskom i Daytonskom sporazumu bila

predviđena kao konfederacija s Republikom Hrvatskom, no ova točka napisana u oba sporazuma nikada nije i provedena.

Hrvatima u glavnom gradu HR Herceg-Bosne, Mostaru, je nametnut tzv. Mostarski Statut čime se dodatno osporava konstitutivnost Hrvata i čime demokratski izbori nemaju nikakav smisao. Ovakav kriterij OHR nikada nije nametnuo i bošnjačkom političkom krugu čime je napravio dvostruke kriterije.

Leo Pločkinić

OHR uopće nije inzistirao na povratku Hrvata u svoje domove nakon rata, dok se izrazito založio za povratak Bošnjaka tako da povratak Hrvata OHR nije ni proveo ni se založio za povrat njihove imovine. Treba naglasiti kako Bošnjaci danas predstavljaju glavni politički problem u BiH jer javno teže hegemoniji računajući na svoju brojčanost, te nastoje podčiniti i podložiti druga dva naroda kroz asimilaciju u tzv. „bosansku naciju“ što nailazi na žestok politički otpor.

Glavna politička premisa bošnjačke politike glasi:

Dne 13. lipnja 2008. godine u Mostaru je osnovana u nevladinom sektoru **Alternativna Vlada Hrvatske Republike Herceg-Bosne u sjeni** što je dozvoljeno i legalno zakonima Bosne i Hercegovine. Zadaća ove Alternativne Vlade je ukazati na veliku administraciju trenutnog ustroja Federacije BiH te pokazati kako je tro-entitetsko uređenje BiH najbolje Ustavno rješenje u nadolazećim Ustavnim promjenama u BiH. Sjedište Alternativne Vlade je u Mostaru, njen predsjednik je **Leo Pločkinić**, a članovi su: **dr. sc. Tomislav Dragun, dr. sc. Jakov Tole, Stjepan Katić, Marko Relota, Vice Vidović i Marinko Bušić.**

„Ovo je Bosna, kome se ne sviđa – Hrvati neka idu u Hrvatsku, a Srbi u Srbiju“. Ovakav destruktivan stav naišao je na veliku kritiku kod ostala dva naroda koji se pokušavaju zaštititi od hegemonije na različite načine. U posljednje vrijeme Hrvatima se od strane bošnjačkih medija upućuju otvorene prijetnje „ratom koji bi ponovno zahvatio prostore BiH“, no zapravo ponavljanje nesretnih previranja iz prošlosti bi bio krunski dokaz kako je društvo u današnjoj daytonskoj BiH – zapravo neodrživo. Dva naroda u BiH: Hrvati i Srbi odgovaraju na ovakve najave kako je BiH samo interes i kako će BiH postojati dok postoji interes za postojanje BiH.

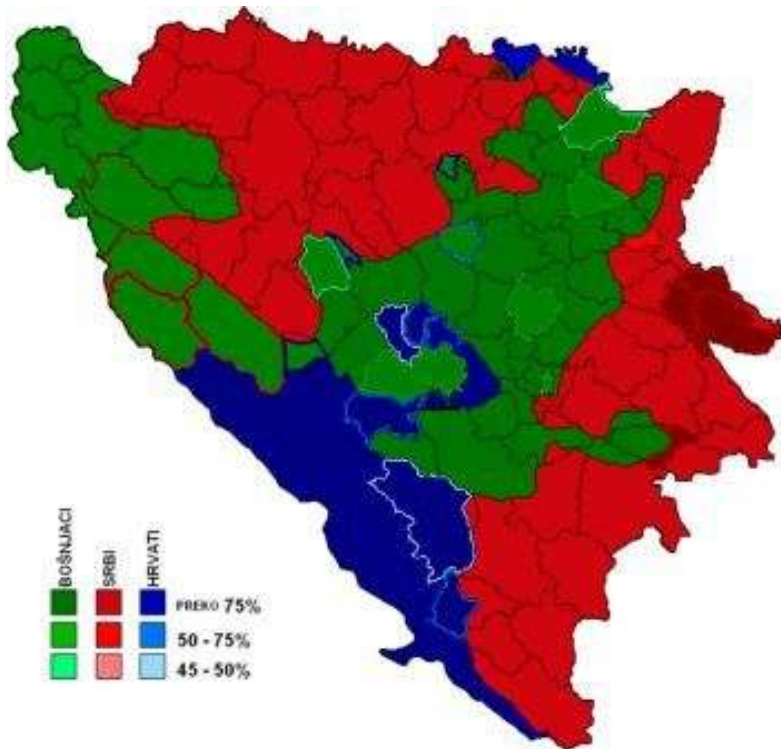
Glavni dokaz kako najmalobrojniji konstitutivni narod, Hrvati, u Federaciji BiH nemaju Daytonom zagarantiran paritet, konsenzus i rotaciju jeste njihovo nepostojanje na mjestima na kojima bi po pravilu trebali biti. Ne postoje sankcije ili kazne kako bi se spriječilo bošnjačku politiku da krši jednakost u Federaciji BiH, a da stvar bude još gora bošnjački političari se lažno predstavljaju kao Hrvati kako bi uzurpirali hrvatska mjesta u administraciji i time riješili problem nezaposlenosti svoga kadra u mas-todontskoj administraciji. U glavnom gradu Sarajevu danas Hrvata ima manje od 3% što je šokantan podatak iznesen od BH Helsinškog Odbora. Sarajevu nije nametnut nikakav Statut kao Mostaru kako bi se stanje promijenilo i gradu vratila multietničnost.

OHR ne negira ove nepravilnosti i priznaje kako svoje odluke donosi pod utjecajem bošnjačkog analitičkog pomoćnog osoblja koje predstavlja dio bošnjačkog političkog kruga ali to smatra „ispravnim postupanjem“.

Na Općim izborima 2006. godine, Bošnjaci su prostom većinom Hrvatima izabrali predstavnika na

mjesto hrvatskoga člana Predsjedništva BiH čime se Hrvatima po tko zna koji put osporava konstitutivnost. Prema Daytonskome mirovnom sporazumu, Hrvati u BiH su izborna jedinica, no OHR namećući probošnjačke izborne zakone osporava demokratski put prema izboru legalnih i legitimnih predstavnika Hrvata u BiH čime opet Hrvati gube pozicije koje su predviđene za njihove predstavnike. Preglasavanje Hrvata u BiH je zabilježeno na svim razinama od općinske, preko županijskih razina, razine federalne Vlade do državne Vlade, tj. Vijeća ministara. Alarmantan podatak je kako Hrvati do danas nikada nisu imali predsjednika Federalne Vlade ili Vijeća ministara čime su svedeni na puki politički ukras bez prava odlučivanja ili vođenja državom.

Hrvatima u BiH bošnjački politički krug je potpuno uništio javne medije na hrvatskome jeziku posredstvom Regulatorne agencije za komunikacije (RAK) koja je također potpuno u rukama samo jednog naroda. Namećući samo jedan federalni i jedan BiH državni javni emiter, na kojima Hrvati nemaju svoje predstavnike i urednike, provodi se agresivna kampanja asimilacije te pokušaj stvaranja jedne „bosanskohercegovačke“ državne nacije koja nema uporište u povijesti niti u pravu, no potrebna je kako bi se nametnula ideja pripadnosti državi BiH. Zbog nepostojanja medija na hrvatskome jeziku i bez urednički naklonjenih medija, Hrvati teško mogu predstaviti svoje probleme svijetu dok ih Bošnjaci preko svojih medija klasificiraju kao „sve građane“ ne zastupajući stavove bh Hrvata medijski i „tito pokopavajući“ njihove probleme pa čak i samo postojanje svodeći ih preko termina „svi građani“ na razinu nacionalne manjine. Ova činjenica predstavlja kršenje temeljnih ljudskih prava Hrvata.

Velika prijetnja po stabilnost BiH predstavlja državni sinkretizam: spojenost islama i politike u bošnjačkome političkome krugu tako da iza svih političko-državnih događanja u pozadini stoje islamski vjerske vođe čime BiH poprima oblik šerijatske države sa sustavima upravljanja sličnim islamskim republikama u Aziji i Africi. Kao direktni rezultat ovoga je pojava tzv. vehabijskoga pokreta, radikalnog pokreta koji u BiH broji između 300.000 i 400.000 pripadnika koji ne moraju uopće raditi ali primaju plaću za svoju privrženost pokretu. Bošnjačka područja su ekonomski najnerazvijenija u svijetu iako su u njih uložena sredstva od nekoliko desetina milijardi eura od kraja rata. U BiH i gradu Sarajevu se u punom jeku provodi islamizacija što se negativno odražava prema ostalim narodima, a predstavlja i veliki problem za euroatlantske integracije iz razloga što Bošnjaci žele biti dio Organizacije islamske konferencije (OIC) čiji su pridruženi član. Ozbiljan problem predstavlja što Bošnjaci preko državnih institucija BiH podržavaju Sile osovine zla: Iran, Siriju, Libiju, Palestinu i ostale što je apsolutno neprihvatljivo za ostale narode, a automatizmom je nekompatibilno za euroatlantske krugove. Poražavajuća je činjenica kako Bošnjaci proslavljaju američke poraze, a izražavaju simpatije prema Sila osovine zla. Isticanje ovoga problema, bošnjački politički krug trenutno pripisuje „islamofobiji” što je smiješno uzevši u obzir njihovu brojnost i utjecaj na zbivanja u Bosni i Hercegovini.

Hrvatska područja u BiH su među najrazvijenijim i samo u zadnje tri godine su dali preko 4 milijarde maraka u Federalni budžet iz kojega su im vraćena zanemarivo mala sredstva. Teritorij HR Herceg-Bosne je samoodrživ i ima sve predispozicije da samostalno politički i gospodarski upravlja resursima kojima i raspolaže. Pored svega navedenoga, Hrvati u BiH kao konstitutivan narod u Ustavu BiH imaju pravo iz istoga Ustava na samoodređenje i samoopredjeljenje kroz Povelju UN-a na Pravo konstitutivnih naroda na samoodređenje i samoopredjeljenje kao pozitivan pravni akt.

Na kraju, ukoliko Hrvati u BiH ne dobiju temeljna ljudska prava, i pravedno ustavno uređenje BiH preko započetih procesa ustavnih reformi kroz hrvatsku multietničku federalnu jedinicu unutar Bosne i Hercegovine, Alternativna Vlada Hrvatske Republike Herceg-Bosna će nabžiti nevladinom sektoru i koordinaciji Udruga iz Domovinskoga rata preda-

vanje u parlamentarnu proceduru Inicijative za postupak mirnog razdruživanja iz Federacije BiH. Ukoliko ova Inicijativa ne prođe, hrvatskim političkim strankama će biti javno sugerirano da povuku potpis sa Daytonskoga sporazuma od kojega Hrvati nemaju nikakve koristi i koji je štetan po daljnje interese Hrvata u BiH. Povlačenje potpisa sa sporazuma će biti predloženo i ostalim stranama u BiH koje imaju isti interes kako bi započeli pozitivni reformski politički procesi.

Po pitanju granica i administrativnog razgraničenja predlaže se konsenzus svih naroda u BiH, a kako bi dokazali da Hrvati nemaju nikakve administrativne teritorijalne pretenzije prema druga dva naroda, predlažu se granice koje su utvrđene na dan potpisivanja Daytonskog mirovnog sporazuma iz 1995. godine s pravom diskontinuiteta teritorija kao garancijom kako se te federalne jedinice neće odvojiti iz sastava BiH i uz uvjet svima kako moraju osigurati povratak izbjeglih i raseljenih osoba. Smatramo kako je neophodno dovesti sva tri naroda u jednak okvir konstitutivne zaštite, a to su federalne jedinice čije postojanje bi dovelo do samoodrživosti i BiH što danas nije slučaj. BiH će postati samoodrživa kada i Hrvati dobiju ista prava koja imaju i druga dva naroda ili će se raspasti kao posljedica nevažavanja jednakih prava za sva tri naroda.

U Mostaru, 16. ožujka 2009.

Leo Pločkinić,
predsjednik

SJEĆANJE NA DR. JOSIPA GAMULINA

(1. svibnja 1939. – 1. ožujka 2009.)

Rudi Tomić, Kanada

Gospodine Tomiću,

Hvala vam za poruke i za divan članak koji ste napisali za moga oca. Šaljem vam jednu fotografiju. Nadam se da je u redu.

Sve najbolje,

Svibor

Poštovani Dr Dragun!

Upravo sam pročitala 49. Glasnik. Tim povodom - iskrene čestitke!

Što se tiče slanja - upravo Kao 49.

Inače, ako u tekstu o Dr Gamulinu dodate "u Jelsi na otoku Hvaru...." bit će ispravno. Kao i ako zamijenite: sa štovanjem u s poštovanjem.

Naime, nakon 90. učili su nas da se štuje Boga i sve što je sveto.

Lijep pozdrav i hvala

Branka Starčević

Poštovani,

Slažem se s ispravicima koje je uočila Branka. Imam još tri ispravke i stoga ću Vam poslati ponovo tekst u drugom priliku, a također i fotografiju dr. Gamulina.

Lijep pozdrav uz sve najbolje,

Rudi

Poštovani dr. Dragun,

Vidio sam da ste već objavili Nekrolog u br. 49. Hvala. Ipak šaljem fotografiju i tekst, jer sam unio tri ispravke: 1970. - treba biti 1971.; nametljiv- treba biti marljiv i HNV - treba biti HSAV (Hrvatsko sjevero-američko vijeće). Neka imate u svojoj pismohrani.

Srdačan pozdrav,

Rudi

Poštovani gospodine!

Mislim DA ste potpuno u pravu zbog još (barem) jednog teksta o Dr Gamulinu. Možda je slučajno izostavljeno DA je Jelsa na otoku Hvaru, ali je sigurno DA lik i djela Dr Gamulina zaslužuju nastavke. Koliko – odlučite zajedno s autorima. U ovo vrijeme Crnih kronika ja bih ljudima i djelima a la Gamulin dala - prostor!

Pozdrav

Branka

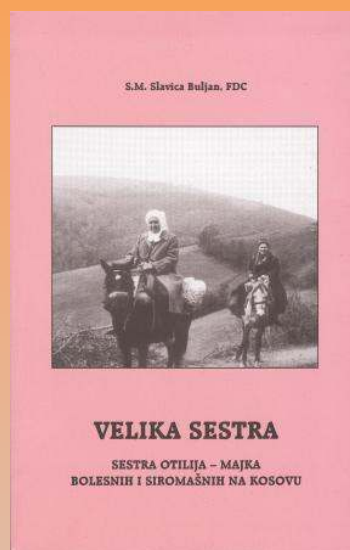
HRVATSKA KNJIŽARA

knjizara.hrvatskauljudba.hr

preporučuje Vam knjigu

S. M. Slavica Buljan, FDC:

VELIKA SESTRA

Cijena 60,00 kuna + poštarina

Izdvajamo iz ponude antikvarijata (cijene treba uvećati za poštarinu):

<i>Mark Twain: LOV NA DVOLIČNU PURU,</i> 126 str., 1964. godina	35,00 kuna
<i>Leon Uris: TOPAZ,</i> str. 333, 1970. godina	40,00 kuna
<i>Annie Vivanti: KIRKE - ROMAN MARIJE TARNOVSKE,</i> str. 215, 1918. godina	40,00 kuna
<i>Alfred Andersch: CRVENOKOSA,</i> str. 200, 1961. godina	45,00 kuna
<i>Edmondo de Amicis: SRCE,</i> str. 252, Knjižara L. Hartmana (Kugli i Deutsch), Zagreb	60,00 kuna

HRVATI U FEDERACIJI BIH IZGUBILI VIŠE OD 4 MILIJARDE KM (2)

Leo Pločkinčić, Mostar

ZAKLJUČCI O NAREDNIM OBVEZAMA

U povodu rasprave o prijedlozima zakona i izmjene Proračuna Federacije koje je Vlada danas uputila u Parlament FBiH, a čije usvajanje treba osigurati stabilno financiranje naknada nezaposlenim demobiliziranim borcima, Vlada je usvojila nekoliko zaključaka.

Zaduženo je Federalno ministarstvo za pitanja boraca i invalida obrambeno-oslobodilačkog rata da pripremi Izvješće o realizaciji Zaključaka Parlamenta FBiH usvojenih u nastavku desete sjednice Zastupničkog doma od 27. 2. 2008. godine. Isto ministarstvo obvezno je napraviti rekapitulaciju ukupnih trenutnih i potencijalnih davanja po svim vrstama boračko-invalidske zaštite s konkretnim prijedlozima mjera za optimiranje i restrukturiranje ukupnih davanja ovom sektoru. Isti zadatak ima i Federalno ministarstvo rada i socijalne politike.

Kako bi se javnost što bolje upoznala s aktivnostima Vlade i federalnih ministarstava u oblasti boračko-invalidske zaštite, Vlada je zaključila potrebnim da se organizira javna konferencija koja bi okupila na jednom mjestu predstavnike vlasti i opozicije, međunarodnih financijskih institucija, boračkih udruženja i parlamentaraca, kao i svih onih koji utječu na formiranje javnog mnijenja o ovim problemima.

O RADU FEDERALNE VLADE U PROŠLOJ GODINI

U tijeku protekle, prve godine svog mandata, Vlada Federacije BiH je od 30. ožujka do 31. prosinca održala 40 redovnih i pet izvanrednih sjednica. U ovom razdoblju, Vlada je utvrdila i u parlamentarnu pro-

ceduru uputila 40 prijedloga i 13 nacrtu zakona, ističe se, između ostalog, u Izvješću o radu Federalne vlade u 2007. godini, koji će nakon dorade biti upućen u Parlament FBiH. Vlada je, pored toga, Parlamentu uputila Proračun za

Vlade Federacije BiH

2007. i 2008. i Rebalans Proračuna za 2007. godinu, 18 odluka o odobravanju međunarodnih kredita, 10 odluka o izradi planskih dokumenata, 12 izvješća, 11 informacija o stanju u pojedinim oblastima i 13 mišljenja i izjašnjenja na zakone i druge inicijative zastupnika, delegata ili klubova poslanika i delegata.

U istom razdoblju Vlada je donijela 38 uredbi, 472 odluke, 80 rješenja i 208 zaključaka.

Realizacija programskih zadataka iz oblasti ekonomskih reformi, posebno mjera na jačanju i izgradnji jedinstvenog ekonomskog prostora u Bosni i Hercegovini, rezultirali su određenim pomacima u sferi gospodarskih i društvenih djelatnosti. Na temelju službenih podataka o rastu fizičkog opsega industrijske proizvodnje u 2007. godini po stopi od 9,1 posto i rasta izvoza po stopi od 17,3 posto, računa se da će društveni bruto proizvod u 2007. godini biti ostvaren u iznosu od 13.142 milijuna KM, što je za 8,2 posto više u odnosu na 2006. godinu.

Stvarni podatci o GDP za 2007. godinu bit će poznati u kolovozu 2008. godine.

IZMIJENJENA I DOPUNJENA ODLUKA O UTROŠKU SREDSTAVA OD GSM LICENCE

Federalna vlada danas je izmijenila i dopunila prošlogodišnju Odluku kojom je usvojen Program investiranja sredstava naplaćenih izdavanjem GSM licence za Federaciju BiH.

Tom je odlukom, naime, bio obuhvaćen i projekt sanacije kolnika na cesti M-16, dionica Livno-Kamensko, vrijedan 300.000 konvertibilnih maraka, a za implementatora je određeno Javno poduzeće Direkcija cesta FBiH.

Međutim, kako su Planom i programom Direkcije za 2008. godinu predviđena sredstva za ove potrebe, to je danas donesenom odlukom Vlada 300.000 KM preusmjerila na izgradnju rasvjete i obilaznice u Livnu, a za implementatora odredila općinu Livno.

U izmjenama i dopunama Odluke predviđena je i preraspodjela sredstava na još nekoliko projekata iz sektora cesta.

SREDSTVA ZA MEĐUNARODNI AERODROM U TUZLI

Radi nabave i instaliranja sustava za instrumentalno slijetanje zrakoplova (ILS) na Međunarodnom aerodromu u Tuzli, Vlada FBiH odobrila je danas prebacivanje proračunom planiranih 834.200 konvertibilnih maraka Federalnoj direkciji za zrakoplovstvo. U slučaju nedostatnosti odobrenog iznosa, dodatna sredstva nužna za nabavu i instaliranje ILS-a na Međunarodnom aerodromu u Tuzli osigurat će Federalna direkcija.

NAUČIO SAM (2)

Uz dan prijateljstva

dr. sc. fra Andrija Nikić, Mostar

Naučio sam... da je tko nađe dobri prijatelja zaradio dobru nadnicu.

Naučio sam... da kad prijatelj pere prijatelja obojica postaju čisti.

Naučio sam... da čovjek ima mnogo prijatelja – sve dok mu nisu potrebni.

Naučio sam... da prijatelj koji sam dođe, dvaput je dobro došao.

Naučio sam... da prijatelju nijedna vrata nisu zatvorena.

Naučio sam... da se novim prijateljima i staroj mržnji ne treba vjerovati.

Naučio sam... da tko hoće svakomu biti prijatelj, taj kod mnogih mora biti budala.

Naučio sam... da su mali prijatelji, male štete.

Naučio sam... da su dobri prijatelji u kišno vrijeme dobri i kad sunce sja, ali ne i obratno.

Naučio sam... da je mnogo prijatelja, mnogo očiju i ušiju.

Naučio sam... da udaljeni prijatelj ostaje dugo zdrav.

Naučio sam... da na svijetu postoje tri vrste prijatelja: prijatelji koji te vole, prijatelji koji za te malo mare i prijatelji koji te mrze.

Naučio sam... da više prijatelja izgubimo dobročinstvom nego što ih dobijemo zahvalnošću.

Naučio sam... da ćeš pravog prijatelja odmah prepoznati po tome voli li više tebe ili nešto tvoga.

Naučio sam... da se iza svačije teške maske krije netko tko žudi za poštovanjem i ljubavlju.

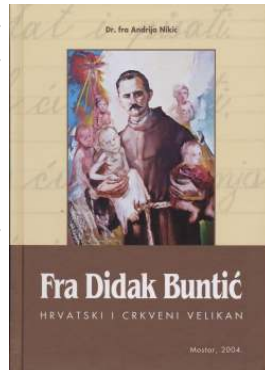
Naučio sam... da ignoriranje činjenica ne mijenja činjenice.

Naučio sam... da ako se želiš nekome osvetiti, samo dopuštaš toj osobi da te još jednom povrijedi.

Naučio sam... da ljubav - a ne vrijeme - liječi sve rane.

Naučio sam... da je najlakši način osobnog rasta okružiti se s ljudima koji su pametniji od mene.

Naučio sam... da svatko koga sretnoš zaslužuje biti pozdravljen s osmijehom.

Naučio sam... da nema ništa slađe od spavanja pored svoje djece dok osjećaš njihov dah na svojim obrazima.

Naučio sam... da nijedna osoba nije savršena, sve dok se u neku ne zaljubiš.

Naučio sam... da je život težak, ali da sam ja jači.

Naučio sam... da prilike nikad nisu izgubljene; netko će iskoristiti one koje ti propustiš.

Naučio sam... da dok u sebi gajiš ogorčenost, sreća cvjeta negdje drugdje.

Naučio sam... da sam trebao tati reći koliko ga volim još jednom prije nego je napustio ovaj svijet i otišao od mene.

Naučio sam... da tvoje riječi trebaju biti blage i nježne, jer ćeš ih sutra možda morati pojesti.

Naučio sam... da je osmijeh besplatan način da poboljšaš svoj izgled.

Naučio sam... da ne mogu izabrati osjećaje koje imam, ali mogu izabrati sto ću u vezi njih poduzeti.

Naučio sam... da, kada te tvoje novorođeno dijete uhvati ručicama za mali prst, postaneš vezan za cijeli život.

Naučio sam... da svatko želi živjeti na vrhu planine, ali sva sreća i rast događaju se dok se penjemo.

Naučio sam... da je savjet najbolje dati samo u dva slučaja: ako ga netko zatraži i ako je nečiji život u opasnosti.

Naučio sam... da što imam manje vremena, to imam više stvari za obaviti.

Naučio sam... da one male svakodnevne stvari čine život tako spektakularnim.

Naučio sam... da je među prijateljima sasvim svejedno tko ima novaca.

Naučio sam... da ovca lako izbjegne vuku, svom neprijatelju, ali ne i čovjeku – svom prijatelju.

Naučio sam... da ako ti prijatelj postane neprijatelj, a zatim ponovno pokaže prijateljstvo, ti ga ipak smatraj neprijateljem.

Naučio sam... da trebaš misliti često na prijatelje, ali još češće na neprijatelje.

Naučio sam... da se trebaš čuvati neprijatelja koji se smije i prijatelja koji se smiješi.

Naučio sam... da ne trebaš držati za prijatelja onoga koji se drži tvojih neprijatelja.

ZA OBNOVU SOCIJALNOG PORETKA (4)

dr. Boran Ivasović, Zagreb

3. 5. 5. KOMUNISTI U HRVATSKOJ (2)

(svezak 22)

Najaktivniji sudionici kongresa bili su uz ruske komuniste (između ostalih Staljin je bio član predsjedništva) njemački emigranti komunisti na čelu s dr. Pićej, bugarska delegacija na čelu s Dimitrovim, te francuski komunisti. Istaknula se i talijanska delegacija na čelu s Ercoleom. Sada se komunisti proglašuju čuvarima mirovnih ugovora i Društva Naroda, traže savez „s bilo kime“, samo ako će on poduprijeti ovu njihovu politiku. Dobra je i zajednica s ostalim strankama, samo ako su one spremne, da se dadu „penetrirati“. Prema Francuskoj se kreće novom taktikom i tamo ona ima veliki uspjeh. Francuski komunist Maurice Thorez koji je sudjelovao na VII. kongresu Kominterne poručuje građanima Francuske:

„Mi praunici sankilota iz 1792. g., praunuci boraca od Valmya, mi niječemo plemićima, potomcima plemića iz Koblenza, pukovnika de la Rocque, čiji je pradjed služio u vojsci Condea i pruskog kralja, mi toj gospodi niječemo pravo, da govore u ime puka naše zemlje“.

I tako francuski komunisti postaju uzor taktike za komuniste čitavog svijeta.

Rad komunista u Hrvatskoj pokazuje 1936. g. da komunisti zapovijedaju u hrvatskom narodnom pokretu, kojemu je na čelu dr. Vladko Maček. MOSK za pisanje ovih brošura koristi se sigurnim komunističkim izvorima do kojih su došli privatnim kanalima bez pomoći sudskih ili policijskih vlasti. Tada je Vlada Kraljevine Jugoslavije preko svojih ministara Jeftića i Uzunovića marljivo progonila i plijenila „MOSK“, radi njegove borbe protiv tamnih sila udruženih u masonskim ložama. Komunisti rade potajno, ali oni u potajnom radu još uvijek nisu dorasli masoneriji! MOSK iz mjera predostrožnosti prema životima ljudi i samim organizacijama, ne imenuje iste, ali svoje informacije crpe iz ovih izvora:

1.) Iz knjige koja na koricama nosi naslov „Zakon o stanovima“, ali se odmah iza tri stranice zakonskog teksta nalazi početak djela „Iz iskustva partijskog rada“ od M. Rajića, a to je ili pravo ime ili pseudonim

osobe, koja se pojavljuje u Moskvi kao izaslanik jugoslavenskih komunista. Ta opsežna rasprava obuhvaća preko 100 strana sitnog tiska. Tiskana je u Baselu, na istom papiru i istim slovima kao i neka druga komunistička izdanja. Kao primjer navodim prijevod djela K. Marxa, brošure: „Beda filozofije“ je izrađen u kaznenom zavodu u Sremskoj Mitrovici 1928. g, II. izdanje na ćirilici i latinici u 20.000 primjeraka 1946. g. Prokrijumčaren je iz zavoda u Lepoglavi 1932. g. i objavljen u Zagrebu u okviru „Naučne biblioteke“, pod naslovom: Karl Marx - Bijeda Filozofije. Kao prevodilac bio je nazočan M. Porobić, pseudonim koji je Moša Pijade koristio i za prijevod „Kapitala“. Omaškom izdavača izostao je tada pseudonim R. Bosanac pseudonim Rodoljuba Čolakovića, koji je surađivao u ovom prijevodu kao i u prijevodu prve knjige „Kapitala“. Prijevod je ispravljen prema kritičkoj redakciji originala u velikom izdanju Marx - Engelsovih djela Marx - Engels - Lenjinovog Instituta u Moskvi.

2.) Iz glasila Kominterne za Balkan, što izlazi u Parizu u francuskom i njemačkom izdanju, a zove se „Balkanska korespodencija“, „La Correspondance Balcanique“ i „Balkan-Korrespondenz“. Taj list pokrenut je 1934. g., a do sada izlazi mjesečno. I do sada su izašla tri broja trećeg godišta. 3.) Različiti dozvoljeni marksistički spisi a uz to i neki ilegalni letci i izdanja, koja su nam dospjela u ruke. Spominjemo novine „Hrvatski put“ i komunistički „Naš kalendar.“

MOSK razgolićuje socijalističke vođe u hrvatskim krajevima kao najvjernije slugе i pomagače diktature Boška Jeftića i Velje Popovića. To su Topalović, Pfeffer, Haramina, Bogdan, Krekić, i drugi. Oni su za Judinu plaću služili svim neprijateljima Hrvata. Tako svaki komunist želi unosan položaj u radničkim komorama, burzama rada i ustanovama socijalnog osiguranja te raznim fondovima. Takvi komunisti i socijaldemokrati žele razoriti HSS, obrukati dr. V. Mačka i onemogućiti pametnijim komunistima (A. Ciligi, A. Cesarcu i A. Hebrangu) da se bore za Hrvatsku državu u kojoj može biti i KPH, ali mora biti javno njezino djelovanje. Jer izbacivanje parole „Živjela sovjetska Hrvatska“ je samo farsa i obmana. U lećima s potpisom „Politički biro Centralnog Komiteta KPJ“ napada se vodstvo HSS i drugih stranaka iz Udružene opozicije, te ih sve svrstava pod ustašku organizaciju, vezano uz osudu marseilleskih atentatora. Početkom mjeseca ožujka 1936. po Zagrebu su dijeljeni leći potpisani od „Komiteta KP, Zagreb“. U letku pod naslovom „Fašističko jezuitski plan protiv komunista“ čitamo:

ANTI-ISLAMSKI MANIFEST ZA EUROPSKU UNIJU (4)

Eugen of Savoia

PROCJENA

Prema najranijim i najpouzdanijim muslimanskim pisanjima i tradicijama, Muhamedov prvi dojam o njegovom božanskom susretu bio je da su ga opsjeli demoni. Ovaj susret Muhameda je toliko uznemirio, da se odlučio ubiti. Dalje, imamo priču iz Ibn Ishaqa, najranije Muhamedove biografije, koja tvrdi kako je i njegova dadilja iz djetinjstva mislila kako je moguće da je opsjednut demonima. Čini se kako i neki od detalja Muhamedovog susreta podupiru ovaj zaključak. Ponekad je bio tako užasnut svojim otkrovenjima, da je znao urlati da ga se pokrije. Obilno bi se znojio čak i ako je vrijeme bilo hladno, a lice bi mu promijenilo boju. Osim toga, Muhamed nije mogao razlučiti podmetanja Sotone od istinskih otkrovenja, a bio je i žrtva oslabljujuće čarobne čini, koja je trajala vjerojatno godinu dana.

Na Zapadu, mnogi Muhamedovi kritičari brzo zaključuju kako je bio opsjednut demonima. Iako ima nekih dokaza za to, takav zaključak je možda zbrzan. Znamo da s Muhamedom nešto zasigurno nije bilo u redu, ali nemamo dovoljno podataka koji bi poduprli tako tešku tvrdnju. S druge strane, ima sasvim dovoljno dokaza kako bi razumna osoba ozbiljno posumnjala u Muhamedovu proročku vjerodostojnost.

Čovjeku koji (sam je to priznao) izriče poruke Sotone i pada kao žrtva čarobnjaštva, a istovremeno se proglašava najvećim Božjim glasnikom, ne bi trebalo vjerovati bez izvanredno dobrih dokaza koji bi poduprli njegovu tvrdnju. Kako takvih dokaza nema, opravdano je sumnjati u njegovu ulogu Božjeg glasnika.

Nadalje, kada proučimo život drugog Božjeg glasnika, Isusa iz Nazareta, nalazimo kako je Muhameda najbolje potpuno odbaciti. Razmotrite jedan od mnogih Isusovih susreta sa demonima:

Ruševine Kafarnauma

Novi zavjet,
Evangelje po Marku,
1:21-27

21 I stignu u Kafarnaum. Odmah u subotu uđe on u sinagogu i počeo naučavati. 22 Bijahu zaneseni njegovim naukom. Ta učio ih je kao onaj koji ima vlast, a ne kao pis-

moznanci. 23 A u njihovoj se sinagogi upravo zatekao čovjek opsjednut nečistim duhom. On povika: 24 "Što ti imaš s nama, Isuse Nazarećanine? Došao si da nas uništiš? Znam tko si: Svetac Božji!" 25 Isus mu zaprijeti: "Umukni i iziđi iz njega!" 26 Nato nečisti duh potrese njime pa povika iz svega glasa i iziđe iz njega. 27 Svi se zaprepastišu te se zapitkivahu: "Što li je ovo? Nova li i snažna nauka! Pa i samim nečistim dusima zapovijeda, i poravaju mu se."

Suprotno onome što tvrdi Kuran, nisu svi Božji glasnici povremeno bili marionete Sotone. Znamo za barem jednog koji je nad demonima imao potpunu moć. Ako trebamo izabrati kojeg ćemo glasnika slušati (a to je odluka koju kršćani i muslimani moraju donijeti), nije li razumno vjerovati onome čija je nazočnost prestravljaliva demone? Nadalje, Isus je svoje sljedbenike upozorio:

Novi zavjet,
Evangelje po Mateju
24:11

„Ustat će mnogi lažni proroci i mnoge zavesti.“

Međutim, nisu svi lažni proroci namjerno obmanjivali svoje učenike. Neke je na to navodio Sotona, a dokazi upućuju na to da je Muhamed bio jedan od njih. Tako su čak i njegovi vlastiti sljedbenici zabilježili kako je bio začaran.

GRAĐANSKI RAT U EUROPI

(Rat o kojem mediji šute)

U pariškom predgrađu Epinay-sur-Seine, 13. listopada 2006. policijski službenik je hospitaliziran nakon što je pogođen kamenom u lice. Prema policijskom sindikatu, policajac je zajedno sa svojim kolegama upao u zasjedu u kojoj ih je okužilo oko 30 mladih ljudi, od ko-

jih su neki nosili maske. Mladež je svojim automobilima blokirala policijsko vozilo i bacila suzavac na policajce. Dva policajca su pucala u zrak, nakon čega su uspjeli pobjeći.

Slični se izgredi redovito događaju. Ove godine ranjeno je već 2.500 policajaca. Tabu napadanja policije

očito je razbijen. Čini se da je nekome cilj ovog Ramadana ubiti barem jednog policajca. Francuska policija je također diljem cijele zemlje protekli mjesec svaki dan bilježila 10 do 12 protužidovskih izgređa.

Citat Davida Rennia iz Daily Telegrapha, 5. listopada 2006.

Radikalni muslimani iz francuskih planskih naselja protiv policije vode neobjavljenu intifadu, koja uključuje nasilne sukobe u kojima svaki dan u prosjeku biva ozlijeđeno 14 policajaca. Nakon što je ministar unutrašnjih poslova izjavio kako je ove godine ranjeno gotovo 2.500 policajaca, policijska zajednica je objavila da su njezini članovi uključeni u "građanski rat" s muslimanima iz siromašnih banlieue planskih naselja, koja su gusto napučena nezaposlenom mladeži sjevernoafričkog porijekla.

Rečeno je kako je situacija tako ozbiljna da su od vlade zatražili oklopna vozila za zaštitu policijskih službenika naselja, koja postaju opasna, nemoj-ći-tamo područja. Broj napada se u samo dvije godine povećao za trećinu. Policijski predstavnici su za list Le Figaro izjavili kako je očito da je tabu napadanja policajaca u patrolama razbijen (isto se događa i u Nizozemskoj).

[...] [Michel Thoomis, generalni sekretar sindikata Akcijska Policija,] izjavio je jučer: "Nalazimo se u stanju građanskog rata, planiranog i vođenog od strane radikalnih islamista. Ovo više nije stvar urbanog nasilja, ovo je intifada, pobuna, s kamenjem i Molotovljevim koktelima. Incidenti više nisu situacije u kojima se nekoliko mladih ljudi suprostavljaju policiji, sada se događa da se cijeli neboderi isprazne na ulice, kako bi svoje 'drugove' pomogli spasiti od uhićenja."

[...] Međutim, Gerard Demarcq, iz najvećeg policijskog sindikata Savez, odbacuje tvrdnje o intifadi kao gledanje manjine. Gospodin Demarcq je izjavio kako je povećani broj napada na policiju dokaz kako politika "ponovnog zauzimanja teritorija" kriminalnim bandama funkcionira.

Citat Paula Beliena iz Bursels Journala, 6. studenog 2005.

Kako bi razumjeli što se događa, na današnje događaje ne smijemo

gledati iz Zapadne perspektive. Kako bismo razumjeli mladež, moramo razmišljati poput njih. Pri tome ne mislim na zamišljanje sebe u njihovim cipelama, zamislite njihove umove u svojoj glavi. Važno pitanje glasi: kako ovi pobunjenici doživljavaju sebe u odnosu na francusko društvo?

Incident u Francuskoj

Za razliku od svojih očeva, koji su u Francusku došli iz muslimanskih zemalja, prihvaćajući da su, iako ostaju muslimani, došli živjeti u nemuslimansku zemlju, ovi pobunjenici na Francusku gledaju kao na svoju zemlju. Oni su ovdje rođeni. Ova zemlja je njihova zemlja. A kako su oni muslimani, ova zemlja, ili u svakom slučaju jedan njezin dio, je također i muslimanska. [...] Zapadni Europljani ne mogu kriviti muslimansku mladež zbog toga što tako gleda na svijet. Europa je svojom voljom otvorila vrata muslimanima, ne samo dozvolivši masovno useljavanje do sad neviđenih razmjera, već i kroz poticanje novopridošlih na zadržavanje svoje kulture.

[...] Oni mediji koji nam govore kako pobunjena mladež želi biti dio društva od kojeg se osjeća odbačenom, krivo interpretira činjenice. Kako pobunjenici na to gledaju - oni nisu dio našeg društva i žele da i mi ostanemo izvan njihovog društva. Nasilje u Francuskoj ni na koji način nije usporedivo s nasiljem crnaca u SAD-u u 1960-tima. Pariški dopisnik New York Timesa koji piše kako se radi o "varijaciji istog problema" ili laže ili uopće ne zna o

čemu govori. Nasilje u Francuskoj je od one vrste koja se viđa kada jedna grupa želi nametnuti svoj autoritet i izbaciti druge sa svog područja. [...] Muslimani ne žele da ih itko izvana patronizira i miješa se u njihov način života u predgrađima svih velikih gradova Zapadne Europe. Njihova poruka je: mičite nam se s puta, gubite se s našeg teritorija i: ponašate se kao da ste vi ovdje glavni, ali mi ćemo vam pokazati kako stvari stvarno stoje.

Citat Paula Beliena iz The American Conservativea, 5. prosinca 2005.

Lako je razumjeti zašto je mladež iz predgrađa postala tako nasilna kada je [francuski ministar unutrašnjih poslova] Sarkozy tamo pokušao uspostaviti zakon i red. Mladež je tamo držala primat, neizazvana, desetljećima. Ako dopuste francuskim vlastima da ponovo uspostavi vlast, izgubit će svoje uporište. Za razliku od zapadnih intelektualaca, oni shvaćaju da se sve svodi na pitanje tko kontrolira određeni teritorij. Policija i bande bore se oko toga čiji će se zakoni primjenjivati u njihovom susjedstvu: zakoni Francuske Republike ili zakoni Eurabije.

[...] Sarkozy, koji je u ovom ratu upotrijebio samo policijske snage, nije uspio prevladati zbog toga što nije imao sredstva za pobjedu u teritorijalnom sukobu. Nakon dva dana pobuna, policijski službenici su upozorili kako nemaju sredstva za pobjedu u onom što su (ispravno) nazvali "građanskim ratom". [...] Međutim, siromašni domorodci koji žive u doseljeničkim četvrtima znaju bolje. Oni znaju da generali Eurabije, vođe mladeži, voze BMW i Mercedes automobile (koje se nitko ne usuđuje zapaliti), da koriste mobilne telefone i osobna računala kako bi poslali naredbe svojoj vrlo pokretljivoj vojsci. Rat u Francuskoj ne vodi se zbog socijalne nepravde, već zbog teritorija.

[...] Sarkozy, koji je u ovom ratu upotrijebio samo policijske snage, nije uspio prevladati zbog toga što nije imao sredstva za pobjedu u teritorijalnom sukobu. Nakon dva dana pobuna, policijski službenici su upozorili kako nemaju sredstva za pobjedu u onom što su (ispravno) nazvali "građanskim ratom". [...] Međutim, siromašni domorodci koji žive u doseljeničkim četvrtima znaju bolje. Oni znaju da generali Eurabije, vođe mladeži, voze BMW i Mercedes automobile (koje se nitko ne usuđuje zapaliti), da koriste mobilne telefone i osobna računala kako bi poslali naredbe svojoj vrlo pokretljivoj vojsci. Rat u Francuskoj ne vodi se zbog socijalne nepravde, već zbog teritorija.

MEMORANDUM OF THE CROATIAN NATIONAL COUNCIL OF NORTH AMERICA (1933) - (2)

Priredio *dr. sc. Ante Čuvalo*, Chicago

TREACHERY AND FRAUD OF 1918.

II. The union of Croatia with the kingdom of Serbia was concluded, on the Croatian side, by politicians who had absolutely no authorization for such an act. The method of the union and even its earliest results was entirely adverse to the wishes and expectations of the Croats. For these reasons the act of the union was never ratified by the Croatian people, but was, on the contrary, overwhelmingly rejected by them, not only at the elections for the Constituent Assembly in 1920, but also at every other opportunity which they had before and since that time.

The idea of united front of the South-Slavs

During the long fight against the supremacy of Austria and Hungary a conclusion was reached by a number of Croatian leaders that, when the complete independence of Croatia is finally regained, a special arrangement will have to be made in order to protect it from new assaults by the old enemies. An ideal protection, many thought, would be found in the establishment of a united front of all the South-Slavic nations, Slovenes, Croats, Serbs and Bulgars, which could find its expression in a common united state, organized either as a federation or confederacy of free and autonomous peoples.

During the war

In accordance with this thought, whose popularity rose in proportion to the growing hegemonistic tendencies of the Austro-Hungarians, those Croatian leaders, who had been able to leave the country before the outbreak of open hostilities in 1914, together with some Slovenes and Serbs from the lands of the Monarchy, constituted themselves into a "Yugoslav Committee", the purpose of which was to work for the liberation of all the South-Slavs from the Austro-

Hungarian rule and their ultimate union with Serbia and Montenegro into a common state, which would act as the protector of the liberty and territorial integrity of each nation joining it.

Inside the country, in Croatia, this program was also gaining momentum. Its most open and most radical champion was then the Starchevich's Party of Rights, which, on June 5, 1918 adopted a resolution, whose most important clause was the following:

Expected retention of Croatian statehood

"We demand liberty and the union of all our people into a national state of the Slovenes, Croats and Serbs, which would preserve all the separate (national) individualities of our trinomial people, and guarantee the continuity of all the historic politico-juridical structures on its territory. On the basis of our own state-rights, we particularly demand the preservation of the continuity of the distinct Croatian statehood."

Free State of the Slovenes, Croats and Serbs

This passage expresses not only what the members of the Starchevich's Party of Rights thought, but also what the great majority of Croats wished, hoped for, and confidently expected from the union. In that expectation, the same declaration of the Croatian Diet, which proclaimed the complete independence of Croatia, expressed also the willingness of the Croats to join "a united, national, sovereign State of the Slovenes, Croats and Serbs, which would include all the territories in which this trinomial people now lives, irrespective of any provincial or international boundaries." At the same sitting the Croatian Diet also recognized the National Council of the Slovenes, Croats and Serbs—organized some time before—as the de facto government of the State of the Slovenes, Croats and Serbs—a fully sovereign and independent state, which was established on the ba-

sis of that declaration, and which included all the South-Slavic lands of the (former) Austro-Hungarian Monarchy.

The duties and powers temporarily entrusted to the National Council SHS included those which up to that time were exercised either by the common government at Budapest, or by the central government at Vienna, or by the emperor; they also included the authority to enact necessary emergency legislation. The Council, however, was given no authority to conclude, on its own responsibility, a definite union with either Serbia, or any other -nation. The idea was to first complete the organization of the new State SHS, and then to enter, on a footing of full equality, into discussions with the constitutional representatives of Serbia, with the view of finding and establishing a mutually satisfactory basis, on which the union would ultimately be enacted.

The Geneva Protocol

The task of entering these discussions the Council entrusted to its own president, Doctor A. Koroshetz; to the president of the Yugoslav Committee of London, Doctor A. Trumbitch, and to a few other delegates. The meeting with the representation of Serbia—consisting of the prime-minister, Mr. N. Pasich, and of the chiefs of all the larger political parties—took place at Geneva, November 6-9, 1918. The result of the ensuing conference was the so-called "Protocol of Geneva", which, although not quite satisfactory from the Croatian standpoint, was yet much more so than the act of Dec. 1, which superseded it. The Protocol, namely, not only accepted the principle of the complete equality of the State SHS with the kingdom of Serbia, but also left to the first named state its full sovereignty and self-government—with the National Council of Zagreb as the highest authority—until a new constitution had been adopted by the proposed Constitutional Assembly.

HRVATSKI VELEIZDAJNICI (3)

dr. sc. Tomislav Dragun, Zagreb

ISPRAVLJENA TUŽBA

Općinskom sudu u Zagrebu, dotično sutkinji Renati Košir Skračić, dne 8. prosinca 2005. godine poslan je traženi ispravak tužbe.

„Svojim rješenjem br. LI-Pp-452/05 od 25. studenog 2005. godine odredili ste sljedeće:

'Poziva se tužitelj da ispravi tužbu u roku 15 dana od dana dostave prijepisa ovog rješenja tako da naznači zakonskog zastupnika pravne osobe naznačene kao I tuženik, te adresu sjedišta II tuženika.'

Nastavno se udovoljava zahtjevima iz rješenja br. LI-Pp-452/05 od 25. studenog 2005. godine.

Zakonski zastupnik pravne osobe

naznačene kao I. tuženik je Janez Janša, predsjednik Vlade Republike Slovenije sa sjedištem u Ljubljani (Republika Slovenija), Gregorčičeva 20-25, odnosno dr. Milan Orožen Adamič, veleposlanik Republike Slovenije u Hrvatskoj, Savska cesta 41/IX.

Adresa sjedišta II. tuženika je u Ljubljani (Republika Slovenija), Slovenska 29. Glavni direktor je Milan Matos."

NEVLADINA I NEPROFITNA UDRUGA ZA PRAVNU
ZAŠTITU GRAĐANA

Hrvatski uljudbeni pokret

Utemeljen: 16. prosinca 2002.

Registriran: 18. veljače 2003.

Zagreb, 8. prosinca 2005.

OPĆINSKI SUD U ZAGREBU
Pošt. br. LI-Pp-452/05
Sudac: Renata Košir Skračić
Ulica grada Vukovara 84
10000 ZAGREB

TUŽITELJ:
HRVATSKI ULJUDBENI POKRET, Zagreb, Pete Poljanice 7

TUŽENICI:
REPUBLIKA SLOVENIJA, Ljubljana, Republika Slovenija
MLADINSKA KNJIGA, Ljubljana, Republika Slovenija

radi smetanja posjeda
vrijednost predmetnog spora
iznosi 1.000,00 kuna,
odnosno u visini koja će se
naknadno utvrditi arbitražom

u tri primjerka

TUŽBA (ISPRAVLJENA)

1.

Svojim rješenjem br. LI-Pp-452/05 od 25. studenog 2005. godine odredili ste sljedeće:

Zagreb, Pete poljanice 7 • Žirno okružje 25-100091110105468 Priručna banka Zagreb • Telefon: 00385-1-29-21-756
Telefax: 00385-1-29-21-757 • 00385-91-33-88-431 (predsjednik) • e-mail: komisiv.drnuga@vip.hr

OVAKO SU PROIZVODILI SRBE U HRVATSKOJ (9)

Izvor: **Petar V. Krestić**,
www.srpsko-nasledje.co.yu

KAKO JE DOBIO IME VLADIMIR

Matijevićev otac, kao austrijski oficir, boravio je oko 1850. u Veneciji. U to vreme u luku je uplovila ruska eskadra sa više brodova. Na jednom od njih nalazio se natpis, ispisan velikim ćiriličnim slovima "Vladimir". Petru Matijeviću, kao Srbinu i pravoslavcu, imponovali su veličina i izgled ruskih brodova, kao i ime broda. Kao počast Rusima, na obali je bila postrojena Matijevićeva četa, na čijem je jednom kraju stajao veoma krupan i lep čovek, iz Matijevićevog sela, po imenu Nikola Pavlović. Sa ruskog broda sišao je knez sa pratnjom, prišao je pomenutom Pavloviću, i zapitao ga za ime. Kada je začuo ime Nikola Pavlović, vrlo se iznenadio, jer se i on upravo tako zvao, pa je tu pred svima zagrio i izljubio svog slovenskog rođaka po imenu. To je Petra Matijevića veoma dirnulo i on je tada odlučio da svoje budućem sinu da ime Vladimir. Na taj način je Vladimir Matijević dobio ime, iako se tome protivio sveštenik koji ga je krstio, budući da je to ime bilo neobično u onom kraju.

KRUNSKA ULICA BROJ PET

Od 1923. do 1926. godine, pošto nije imao dovoljno sredstava da kupi kuću, Privrednik je u Beogradu bio smešten u Domu maloletnika u Studeničkoj ulici broj 62, kada je kupljen dom u Krunskoj ulici broj 5. Povećan priliv dece i potreba da im se za vreme boravka u Beogradu obezbedi što bolji smeštaj, ishrana i lekarska kontrola, bili su razlog za osnivanje fonda "Vladimir Matijević" za izgradnju "Šegrtskog doma" u Beogradu, koji je, zahvaljujući velikom broju donatora, otvoren 1932. godine u Lazarevićevoj ulici broj 4, gde se i danas nalazi sedište Udru-

ženja privrednikovih pitomaca "Vladimir Matijević".

Taj svečani trenutak, osnivač i glavna pokretačka snaga Srpskog privrednog društva Privrednik nije dočekao. U 74-oj godini života, od posledica gripa, u Beogradu, 7. septembra 1929. umro je Vladimir Matijević. Pored pomenutog, potrebno je istaći da je on, 1925. godine, sproveo fuziju Jadranske i Podunavske

banke u Jadransko-podunavsku banku, čiji je predsednik uprave bio sve do smrti. Aktivno je učestvovao u mnogim kulturnim, nacionalnim i humanim ustanovama. Iako je još pre Prvog svetskog rata poklonio Privredniku oko 250.000 zlatnih kruna, budući da nije imao dece, celokupan svoj rad krunisao je time što je kompletnu svoju imovinu, koja je procenjena na više od sedam miliona ondašnjih dinara, zaveštao Privredniku za obavljanje humanih zadataka.

ČOVEK KOJI JE MRZIO NERADNIKE

Po sećanju savremenika, imao je izuzetno dobro pamćenje, znao je da odredi prioritete, da odabere pouzdane saradnike, bio je iskren, istrajan i dosledan. Po prirodi vrlo vredan, nije imao sentimentalnosti prema neradnicima, zbog čega je u njima sticao ogorčene protivnike, koji su ga bezočno klevetali, napadali i vređali. Nikada nije očajavao i nije gubio strpljenje. U ophođenju sa ljudima, bio je veoma taktičan, prijatan sagovornik, stalno dobro raspoložen. Voleo je pesmu, dobro i veselo društvo, naročito mladih ljudi.

Od Matijevićeve smrti pa do 1941.

godine, na čelu Privrednika nalazili su se tadašnji najistaknutiji srpski privrednici, kao što su Todor Mijailović, Svetozar Gođevac, Milan Stefanović i Avram Filipović. I posle sloma Kraljevine Jugoslavije, u aprilskom ratu 1941. Privrednik je nastavio da radi u otežanim okolnostima. Tokom okupacije, ovo Društvo zbrinulo je oko 1.700 dece oba pola. Pored zanatskih radnji i fabrika, veći broj devojčica smešten je u dvadesetak krojačkih radnji u Beogradu.

Međutim, aktom od 24. aprila 1945. Ministarstvo trgovine razrešilo je dotadašnju upravu Društva i postavilo privremenu upravu, sa kojom je Privrednik delovao još dve godine. Tada, krajem 1947. godine, zabranjen je rad svim humanitarnim društvima u Sr-

biji, osim Crvenom krstu Srbije.

Za 50 godina svoga postojanja i 46 godina aktivnog rada, Privrednik je na preko 60 različitih struka zanata, trgovine i ugostiteljstva, uputio oko 40.000 siromašne srpske dece i time u potpunosti opravdao svoje osnovno načelo, koje je glasilo: "Najveće je dobročinstvo dati čoveku poštena rada i zarade".

"Vreme" je čitavu stranicu posvetilo izveštaju sa sahrane Vladimira Matijevića: Jedan mali pitomac, govor nad odrom velikog dobrotvora počeo je rečima - dragi naš oče! Kralj Aleksandar poslao je venac. Od pokojnika oprostio se tadašnji guverner Narodne banke Ignjat Bajloni. Kolona je išla iz Krunske ulice, do Saborne crkve gde je bilo opeo, preko Terazija, pored dvora, do Slavije, zatim Beogradskom i Aleksandrovom, do groblja.

PRIMJEDBE USTAVNOPRAVNOJ KOMISIJI SKUPŠTINE BIH

dr. Muhamed Borogovac, Sarajevo, Actuary, član Američke Akademije Actuara, Telefon: ++ 1-617-363-9834

Srijeda 18. mart 2009.

-USTAVNOPRAVNOJ KOMISIJI OBA
DOMA PS BiH;

pisarnica@parlament.ba

-Svim poslanicima oba doma PSBiH

-Na ruke: Raffi Gregorijanu

-Visokom Predstavniku (OHR)

PREDMET: JAVNA RASPRAVA O
AMANDMANU I.

ZAHTEJEV:

Kao građanin Republike BiH, opuno-
moćen Ustavom Republike BiH na
ovaj način učestvujem u Javnoj ras-
pravi o Amandmanu na Ustav I.
Zahtijevam da se NE izglasa Aman-
dman I. (o Brčkom) jer predlagač
NIJE DOKAZAO podršku naroda
Amandmanu I.

OBRAZLOŽENJE

Kada kažemo da je nešto
"legitimno", mi podrazumjevamo da
to predstavlja volju naroda, da na-
rod stoji iza toga. Da bi ustavni
amandman bio legitiman, on je mo-
rao dobiti PODRŠKU naroda. Dakle,
predlagač, (BiH vlasti) su bile dužne
u javnoj raspravi dokazati da narod
želi tu promjenu, da narod stoji iza
toga amandmana. Nebitno je što
narod nije došao u većim brojevima
na javnu raspravu. (Narod nije mo-

gao ni doći jer nije bio adekvatno
pozvan.) Predlagaču je bilo neopho-
dno da dobije podršku velikog broja
ljudi za Amandman da bi uvjerio
javnost da je Amandman legitiman.

Postoji jedna grana statistike, koja
se zove "Credibility theory" (Teorija
Kredibiliteta). Prevedeno na termi-
nologiju naše "javne" rasprave, ta
nauka se bavi pitanjem: "Koliki uzo-
rak učesnika i kolika podrška aman-
dmanu na javnoj raspravi je potreb-
na da bi se moglo tvrditi da su re-
zultati kredibilni, tj. da vjerno pred-
stavljaju volju naroda". Vrijedi tvrd-
nja: "Što je uzorak učesnika veći, to
je rezultat rasprave kredibilniji." Npr.,
ako imamo samo 5 učesnika, ne možemo
znati šta misli narod, a ako napravi-
mo statistiku sa 10,000 učesnika, onda
možemo dosta pouz-
dano tvrditi da znamo šta misli na-
rod. Da smo mi normalna država, tj.
da imamo barem jednu stranku, ili
barem jedan TV medij, koji se zala-
že za narod i brine za očuvanje dr-
žave, jedini način da vlasti promjene
amandman bi bio da OBEZBJEDE
velike skupove podrške amandma-
nu. Jedino tako bi njihova tvrdnja
"da narod želi promjenu Ustava" bila
kredibilna. Upravo zato su komunisti
uvijek obezbjeđivali takve masovne
skupove podrške svojim reformama
u javnim raspravama, te su ustavi
Jugoslovenskih Republika bili legi-
timni po najstrožijim zapadnim krite-
rijima, što je potvrđeno sa odluka-
ma Badinterova komisije.

Ne zaboravimo, na vlastima je da
dokažu da narod želi tu promjenu,
da bi promjena bila legitimska, tj. da
bi se mogla izvršiti.

Međutim, umjesto da se
trude da obezbjeđe kredibil-
nost skupova javne raspra-
ve, vlasti su skrivale da pos-
toji javna rasprava. Postav-
lja se pitanje: Zašto? Jedini
logičan odgovor je jer ZNA-

JU DA NAROD NE ŽELI DA PROMJE-
NI USTAV I TAKO NA MALA VRATA
LEGALIZUJE PODJELU DRŽAVE.

Dakle, čak i da su se svih 15 jučera-
šnjih diskutanata u Sarajevu iz nara-
da izjasnili za Amandman, to je
suviše mali uzorak da bi hipoteza
vlasti da narod želi promjenu bila
potvrđena. S druge strane, to što se
tih 15 diskutanata iz naroda na sa-
rajevske raspravi izjasnilo protiv, to
obara hipotezu vlasti, tj. statistički
je jasno da vlasti nisu dokazale po-
dršku naroda Amandmanu.
(Napominjem, da je teorija kredibil-
nosti i testiranje statističkih hipoteza
upravo moj sadašnji posao, kojim se
bavim preko 10 godina u Americi,
kao actuary, tj. matematičar u bizni-
su.)

U Americi, ako političari žele da vide
da li imaju podršku naroda za neki
zakon, traže mišljenje javnog mnije-
nja, koje im pribavljaju nezavisne
statističke organizacije, po naučnim
metodama. Telefonskim anketama
se vrši ispitivanje velikog broja ispi-
tanika, da bi se obezbijedio statistički
kredibilan uzorak, sa "marginom
greške najviše 2% do 3%. Dakle,
ključno je tu da se sazna mišljenje
dovoljno velikog broja ljudi, jer ne
možete reći da narod podržava neku
promjenu, ako nemate ubjedljive
brojeve.

Sada je i slijepcu jasno da su naši
političari namjerno, s predumišlja-
jem da nas izigraju, ovu "Javnu"
raspravu potpuno sakrili od naroda.
To bi u normalnoj državi išlo protiv
njih, jer njima trebaju veliki brojevi
učesnika rasprave da dokažu da
narod želi promjenu ustava.

Jedino su se na internetu mogle
pročitati tačne informacije o javnoj
raspravi, a vlastodršci su napravili i
bezbrojne opstrukcije tokom raspra-
ve. Na primjer, isključili su jedinu
email adresu na koju se moglo pos-
lati mišljenje, organizovali su ras-

prave u radno vrijeme itd., umjesto vikendom. Zna se da je internet medij u povoju u Bosni i Hercegovini, i da je jedini bitan medij u Bosni i Hercegovini Televizija. Ako su vlasti htjele da pribave legitimitet ovoj ustavnoj promjeni trebale su danima ponavljati na TV tačna obavještenja o raspravi i pozivati narod da dođe i da im da kredibilnu podršku.

I sam čin javne rasprave su iskontrolisali tako da oni (političari) daju ton diskusiji. Oni su imali neograničeno vrijeme (npr. Gregorijan govorio je 40 minuta).

Zaključak se nameće: Ni po kakvoj statistici vlasti ne mogu kazati da imaju podršku naroda za ovu ustavnu promjenu. Najveći broj diskutanata je bio u Sarajevu, a ni tu nije bio veći od 15 i svi građani su jednoglasno odbili amandman. Diskusije samih predstavnika vlasti su tu nebitne, jer je predlagatelj, tj. vlast, trebala obezbijediti podršku naroda, a ne predlagачevu.

A kada su u pitanju diskusije koje su poslale direktno u parlament, i tu je amandman odbijen od naroda sa nevjerovatnim omjerom. To znamo jer su mnogi poslali kopije na adresu bosanski_kongres@hdmagazine.com.

Ti su brojevi mnogo kredibilniji jer su jedino ljudi na internetu bili bolje informisani. Međutim, najkredibilniji rezultat je obezbijedila tele-

fonska anketa NTV Hayata, gdje su gledaoci masovno, ubjedljivo 3073 : 113 glasali protiv Amandmana. To bi bilo kredibilno i po

najstrožim Američkim standardima.

Ako i pored ove očigledne činjenice da Amandman nije dobio podršku naroda, Parlament usvoji amandman, to će biti teško silovanje naroda. Svaki poslanik koji glasa za ovaj amandman je po definiciji UČESNIK U GENOCIDU, jer i očuvanje rezultata genocida i navikavanje žrtava na genocid je učešće u genocidu, prema konvenciji o genocidu. Ne postoji nikakav zdrav razum da bi opravdao one koji glasaју za ovaj amandman. A ne zaboravite, zločin genocida ne zastarjeva.

Da je političarima iz svijeta jasno da Amandman nije dobio podršku naroda vidi se iz Gregorijanove izjave novinarima, koju je prenijela FENA i koja slijedi:

Vršilac dužnosti visokog predstavnika i supervizor Brčko Districtka

Raffi Gregorian je, nakon što je saslušao raspravu, kazao novinarima, da mu je žao zbog činjenice da većina ljudi koji su danas iznijeli svoje negativno mišljenje, nisu ustvari govorili ni o Brčkom ni o sadržaju samog amandmana, bez obzira na činjenicu da svi građani Brčkog uključujući predstavnike stranaka, pa i Stranku za BiH u Brčkom, da su svi oni podržali ovaj amandman i žele njegovo usvajanje.

Po njegovim riječima, ljudi koji govore protiv amandmana, u suštini govore o problemima koje imaju protiv Dejtona generalno i ono što oni žele je novi ustav, a ne amandman koji se tiče konkretno Brčkog.

"Ljudi koji su organizovali ovaj prilično glasan odgovor ili negodovanje na ovaj amandman nisu, pri tome, ponudili nikakvu drugu alternativu, neku novi prijedlog ili novi ustav", kazao je Gregorian.

Po njegovim riječima, ono o čemu bismo trebali ovdje danas govoriti je Brčko.

"Ovaj amandman je dobar za Brčko zbog toga ga i građani Brčkog podržavaju. Amandman je potpuno neutralan u pogledu na ostatak Ustava i ni na koji način ovaj amandman ne prejudicira buduću ustavnu reformu", kazao je Gregorian.

HRVATSKI JEZIK „POSVADIO“ BOSNU I HERCEGOVINU

www.javno.com

Mladi lingvisti BiH promiču učenje bosanskog jezika, a u Republici Srpskoj tvrde kako je bosanski samo sarajevska varijanta hrvatskoga jezika.

Pitam jezikoslovce kojim to jezikom govore Srbi u RS. Sve ovo nije ništa drugo nego vraćanje

priča na devedesete godine.

Udruženje mladih lingvista i prevoditelja BiH kreiralo je prije nekoliko mjeseci stranicu bosanski.ba, a posljednjih dana našli su se na udaru jezikoslovaca Republike Srpske, piše sarajevski list Oslobođenje. Njih je naime najlutija izjava Đermene Šete,

izvršne direktorice Udruženja, koja je rekla kako je stranica pokrenuta da bi

omogućila učenje bosanskog jezika. Mirjana Vlajisavljević, profesorica na Filozofskom fakultetu u Banjoj Luci rekla je kako bosanski jezik nije ništa drugo nego sarajevska varijanta hrvatskoga

jezika, te da sarajevska vlast koristi mlade u ostvarivanju cilja unitarne BiH.

Akademik Slobodan Remetić pak smatra da se u BiH događa repriza iz austrougarske okupacije, kad je Benjamin Kalay pokušao stvoriti hibridnu naciju i jezik, odnosno bosanski jezik kako bi odvojio teritorij od Hrvatske i Srbije. Osim toga, na udaru su

se našli i srpski političari u RS-u, kojima se zamjera da koriste „kroatizme“.

Lingvist Milorad Telebak tvrdi kako srpski političari nemaju razvijenu svijest o svojoj kulturi i tradiciji.

Miloš Kovačević, također lingvist, smatra kako treba donijeti zakon o upotrebi srpskoga jezika. Zas-

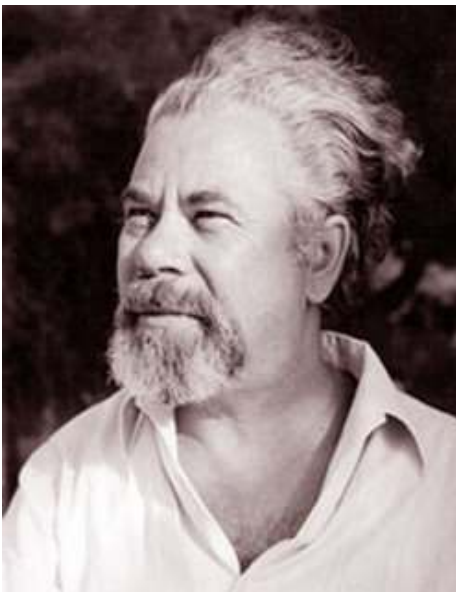
tupnik Stranke za BiH u Narodnoj skupštini RS-a i profesor Filozofskog fakulteta u Tuzli, Adib Đozić, pozvao je srpske jezikoslovce da prije svake rasprave o jeziku pročitaju Ustav RS, u kojem piše da su službeni jezici u RS srpski, bosnjački i hrvatski.

BOSANSKI JEZIK (2)

Historijske činjenice, gramatika, razlike

Izvor: **Helga Kanzler**, ispravke: **ing. Salih Čavkić**

Odabrao: akademik **Mirko Vidović**

Mehmedalija Mak Dizdar

Bosnjaci su kroz historiju ostali vezani za svoj jezik i od kraja 15 do početka 20 vijeka stvaraju književna djela i na orijentalnim jezicima. Blizu tri stotine stvaralaca u tom periodu ostavilo je raznorodna djela, najvećim dijelom na turskom, arapskom i perzijskom jeziku. Na turskom jeziku stvorena je lijepa književnost, od

epskih pjesama iz najranijeg vremena preko bogate lirike i proze.

U tim djelima jezik stanovnika Bosne nazivan je bosanskim. Više od stotina tih autora

dodao je svome imenu odrednicu Bosnavi/Bosnali/Bošnjak, koja signalizira njihovu golemu i trajnu vezanost za maticu Bosnu. U četiri vijeka osmanlijske vladavine uočavaju se tri razvojna toka. Prvi je pisana aktivnost na narodnom jeziku i bosančici, drugi je stvaralaštvo na turskom, perzijskom i arapskom jeziku i treći, alhamijado-literatura, književna tvorevina na narodnom jeziku i arapskom pismu. Bosanska kurzivna ćirilica ili bosančica upotrebljava se kao svjetovno pismo i igra najvažniju ulogu u očuvanju kontinuiteta slovenske pisane riječi među bošnjačkim stanovništvom. Ovo pismo njeguje se na dvorovima sandžakbega, a igra veliku ulogu i u diplomatskim kontaktima sa evropskim zemljama. Većina srednjovjekovne korespondencije na našim prostorima je pisana bosančicom. Na Porti (u Stambolu) se govorilo bosanskim kao diplomatskim jezikom. Bosanski begovi dugo vremena su u prepiskama sa Dubrovačkom Republikom i drugim susjednim zemljama služili bosančicom, koja se nazivala i "begovo pismo" ili "begovica", a

bila je raširena i u privatnoj prepisci. Njome su se koristile i susjedne zemlje. Čak se neki tekstovi na turskom jeziku pišu tim pismom, što govori o dubokim korijenima ćiriličke tradicije u Bosni i kod Bošnjaka. Djela na orijentalnim jezicima su mnogobrojna, ali

Alija Nametak

sve više se i u njih unosi duh narodnog poetskog jezičkog bića i izraza kao što je to slučaj u poeziji D. Bajezidagića (umro 1566/1603), M. Nerkesije Sarajlije (oko 1584-1635), D. Mezakije (umro 1676/77), A. Rizvanbegovića - Stočevića (1839-1903), H. Rizvanbegovićeve (1845-1890).

HRVATSKI KNJIŽEVNICI MUSLIMANI (3)

Četiri stoljeća od Mehmedove „Hrvatske pjesme“ do Selimovićeve „Derviša i smrti“

Ferid Karihman, „Hrvatsko-Bošnjačke teme“, Hrvatska sveučilišna naklada, 1996.

Kriterij hrvatske pokrajinske pripadnosti

U hrvatsku književnost ulaze također pisci, koji su upotrebljavali za sebe i za svoj narod hrvatske pokrajinske nazive: Dubrovčanin, Bošnjak, Dalmatinac, Slavonac, Bunjevac, Šokac, Istrijan itd. Duga rastrganost hrvatskoga nacionalnog područja razlogom je naglašenom regionalizmu te privremenom povlačenju i ograničenju naziva Hrvat na izvjesnu pokrajinu, koja nije obuhvaćala cjelokupno hrvatsko etničko područje. U

slučaju da koji hrvatski pokrajinski naziv upotrijebi i pripadnik koje druge narodnosti, treba se primijeniti kriterij nacionalne pripadnosti ili koji drugi kriterij.

Jezični kriterij

U hrvatsku književnost ulaze pisci hrvatskog jezika, uključivši i one, koji su svoj hrvatski jezik zvali svojevremeno ekvivalentnim nacionalnim (slovinski, ilirski) ili pokrajinskim (dubrovački, bošnjački, dalmatinski, slavonski itd.) nazivima. Ovaj se kriterij primjenjuje bez obzira, da li se radi o književnim (crkvenoglagoljaški, suvremeni hrvatski književni jezik) ili dijalekatskim izražajima (čakavski, kajkavski, štokavsko-ikavski i ijekavski). Potrebno je još spomenuti, da su Hrvati književno stvarali i na dru-

gim jezicima velikih kultura (latinski, talijanski, njemački, turski, arapski i perzijski) pa ipak oni ne pripadaju drugim nacionalnim književnostima radi primjene kriterija nacionalne pripadnosti ili kojeg drugog kriterija. To je slučaj hrvatskih latinista i islamista.

Kriterij kulturne pripadnosti

Hrvatskoj književnosti pripadaju i svi oni pisci Hrvati i Nehrvati, koji su po rođenju ili dužim boravkom u hrvatskim kulturnim središtima imali ili zadobili osjećaj pripadnosti kulturnom stvaranju u Hrvatskoj. Ovamo spadaju i književnici, koji pripadaju hrvatskoj književnosti iz čisto literarnih, estetskih i idejnih koncepcija.

„KUR'AN ČASNI“ NA HRVATSKOM JEZIKU (3)

Izdanje: „Stvarnost“, Zagreb, 1969., prijevod M. Pandža i Dž. Čaušević, tumačenje Dž. Čaušević, nova redakcija Omer Mušić i Alija Nametak

Ferid Karihman, „Hrvatsko-Bošnjačke teme“, Hrvatska sveučilišna naklada, 1996.

Teološki dijelovi Kur'ana naglašavaju jedinstvo Boga. Njegovu neizmjernu milost, moć, znanje, ljubav, pravednost. On je stvoritelj svega, a „niti je rodio niti je rođen“. Idolatrija i obožavanje stvorenih bića je najstrože osuđena. Radosti dženneta¹⁴ i patnje džehennema¹⁵ su živo opisane, a upozoruje se i na Sudnji dan te na sudbinsku predestinaciju (kadar i kader).

Iako je Hazreti-Muhammedovim

krijepostima posvećen značajan dio Kur'ana, on ostaje samo najveći i posljednji Božji Poslanik uz prijašnje Božje Poslanike, koji su dolazili svim narodima. Kur'an ne spominje imena svih Poslanika, no navedeni su nam Adem (Adam), Nuha (Noe), Ibrahim (Abraham), Musa (Mojsije) i Isa (Isus).

Kroz Kur'an muslimani dobivaju i moralno-društveni i pravni kodeks životnih poduka i uputa široke tematske game, koji obuhvaća među ostalim i blagost, blud, celibat, dobro, dobročinstvo, dužnosti prema roditeljima, imetak, izrugivanje, kajanje, klevetanje, kockanje, krađu, licemjerje, milostinju, oporuku, poniznost, post, potvoru, pravdu, rastavu braka, strpljivost, sudbinu, škrtost, štednju, traženje opros-

ta, ubojstvo, ugovor, uljuđenost, umjerenost, upotrebu opojnih pića, usavršavanje, višeženstvo, vjenčanje, vjerovanje, vrijednost vremena, zabranu mesa, zakletvu, zlo, ženitbu itd.

Ali glavnih dužnosti (arkan) je pet: obavljati obredne molitve (namaz) pet puta dnevno (salat), postiti u mjesecu ramazanu, davati milostinju siromasima (zekat), hodočastiti bar jednom u životu u Meku (hadž), i učestvovati u vojni protiv neprijatelja (džihad). Među zabranama treba spomenuti one o upotrebi mesa nečistih životinja i alkoholnih pića, kockanju (mejsir) i naplaćivanju kamata (riba).

¹⁴ – Dženet – raj.

¹⁵ – Džehennem – pakao.

SRPSKI NAROD NA KRAJU MILENIJUMA (2)

Branko Brđanin Bajović, Banja Luka

NAROD

Uz sve ostalo narod je i biološka kategorija. O tome kao da Srbi ne misle (a još manje čine na tom planu) dovoljno. Stara je priča o tome kako je početkom 19. vijeka Srba i Engleza bilo jednako, oko 4 miliona, a danas je njih deset puta više nego Srba. Tako Srbi dolaze u dvostruku opasnost: na nekim srpskim prostorima postoji DRŽAVA BEZ NACIJE (Kosmet, prije svih) a na drugim NACIJA BEZ DRŽAVE (Republika Srpska, recimo).

Ovakva "bipolarnost" (skoro "šizofrenija", ako nije prejaka dijagnoza?), oslanja se na nemoguću a ipak prisutnu situaciju: nekako je došlo do "iskliznuća" i prevladavanja uvjerenja kako srpsko nacionalno pitanje mogu da riješe POLITIČARI. Ne, i sto puta ne! (Cinična a tačna opaska M. Ekmečića: "Oni se samo staraju da im potpis na nacionalnu kapitulaciju ispadne što ljepši."). Sva sreća i slava Bogu, (srpski) narod je stariji od svoje politike. Da su političari stvarali narod - narod bi odavno propao. Uzdajmo se da će NAROD (ukupnost naroda) znati prepoznati spas. Da će ostvariti aforistički poklik Bajce Pašića: "Spasa nam nema - nećemo propasti!"

Sveti Vladika Nikolaj Lelicki, još davno (u svojoj knjizi SRPSKOM RODU iz tamnice) konstatuje da su se Srbi suočili sa toliko zla, da - kad ne bi bilo Božje volje i milosti - odavna Srba ne bi ni bilo. Naše postojanje znak je da postojimo i da ćemo postojati po Božjoj volji!

MOGUĆA RJEŠENJA

Uspion srpske nacionalne svijesti, snage i države krajem 19. i početkom 20. vijeka, vezan je, ipak, za svjetsku političku sliku: anglosaksonske procjene da je bolja Rusija na Bosforu nego Austrija. Danas, kada je sve drugačije, i Srbima je drugačije. **Ako se (kad se) i to (ponovo) promijeni - eto prilike.** Tu priliku i ta vremena treba znati dočekati i prepoznati. Biti spreman da se tada djeluje. A dotle, mudrošću (postupaka) MALIH KORAKA, činiti sve na (biološkom i svakom drugom) očuvanju naroda.

Dno je (bilo) dotaknuto: sav očaj naše situacije vidljiv je ilustrativno iz (kompetentnih) ljetosnjih komentara kako je svjetsko prvenstvo u fudbalu - medijskom atraktivnošću i "zatvaranjem prostora"- odložilo VOJNU INTERVENCIJU na Srbiju. A da u samoj Srbiji među političkom oligarhijom vlada naopako razumijevanje, ilustruje (šaljiva ali bolna) konstatacija nekadašnjeg ministra "za Srbe van Srbije" kako su Srbi sa lijeve i desne obale vječito krive rijeke Drine - **"DVA ISTA NARODA"**.

Dok oni (ko u klin, ko u ploču) sriču početničku azbuku nacionalne diplomatije, mučeni zaklani

narod se, kako kaže pjesnik Milan Nenadić, rasuo "kao perje iz jastuka". Drugi nas pjesnik, Bećković, upozorava da ne smijemo da dozvolimo da nam se (ionako mali) narod dijeli, posebno ne na one sa "lijeve" i one sa "desne" strane Drine, a još su pri tom oni sa lijeve strane označeni kao "desni", a oni sa desne kao "lijevi".

Ne smije se odustati od nacionalnog JEDINSTVA, najprije (i za sada jedino moguće) KULTURNOG, duhovnog, jezičkog i CRKVENOG. To su naše staze za MALE KORAKE.

Umjesto jalovih priča (samo nas iznuruju) o "nacionalnom pomirenju", to pomirenje treba ostvariti. Iskorijeniti u svijesti (predugo) prisutnu predstavu da je sve što je NACIONALNO istovremeno "desno" (zaostalo, nazadno, retrogradno).

Valja nam vagati i suditi svakodnevno: ne dozvoliti da nas oni koji imaju ljudski lik zavedu na stranputicu NELJUDSKIM DJELOM.

Liturgijsko (bogosluzbeno) jedinstvo "matične" i one "raskolnice" crkve treba da bude i stvarno jedinstveno.

Istini pogledati u lice i istinu reći, i kad je opasno i teško. **"Na ljutu ranu - ljutu travu"**. Ne dozvoliti lažne i glupe dileme (iz vica, mada ilustrativno: da li je bolje biti ČELAV ili IDIOT - Idiot, jer se manje vidi). Biti spreman na novo doba. Živjeti SA a ne PROTIV "novog svjetskog poretka" i čekati. "Biti spreman, to je sve", tako završava Šekspir Hamletove dileme koje počinju sa svima znanim "Biti ili ne biti".

I, prije svega, ne parirati "novom svjetskom poretku" sa STARIM DOMAĆIM PORETKOM.

Akademik Dobrica Ćosić, ovih dana, javno odustajući od ideologije i zabluda koje su ispunile cijeli njegov život (i mnogih drugih) kaže: **"Samo odustajanje od onoga kako smo gledali, šta smo mislili i radili u ovom vijeku, može donijeti spas u narednom"**. Dakle, jasno je: izlaz IZ TUNELA 20. vijeka ne samo što postoji, nego se i vidi. Na izlazu je SVJETLO, čak i kada je napolju mračna noć. (A ne **"U TUNELU, usred mraka, sija ZVEZDA, petokraka"**, kako se na srpskim prostorima pjevalo 50 godina).

Izlaz vide, najavljuju ga - a ko bi drugi, ako ne oni - naravno, misleći ljudi, intelektualci. Na braniku otadžbine ("otadžbina" nije geografski pojam; **domovina se može izgubiti kada se izgubi**

dom, ali se otadžbina ne gubi, mada se mora braniti i sticati!), prvi od svih, ispred svih. "Pokorena Grčka je (kulturom) POKORILA RIM", kaže stara latinska poslovice. **Ako ičim, Srbi duhom i kulturom, u "slatkom Pravoslavlju" i srpskoj (JEZIČKOJ) duhovnoj kući, pod svodovima svete Srpske pravoslavne crkve i svetosavskog amaneta, opstati ne samo mogu nego i moraju.**

To od nas, od svih nas, ne traže samo naši savremenici i sapatnici, nego - prije svih naši prošli, a najposlije i naši budući. "Nismo ovaj svijet baštinili od predaka, no smo ga posudili od potomaka" - i za Srbe vrijedi ova, ekološka, deviza.

Vladimir Velmar-Janković (intelektualac i Srbin prvog reda, historičar umjetnosti, profesor Univerziteta, književnik i Nedićev ministar - osuđen i pogubljen kao -

kuku svima - "narodni izdajnik i ratni zločinac", po komunističkoj presudi) još davno je, u sličnim vremenima i pri sličnim dilemama, upozorio da "moramo voditi računa o MRTVIMA". Narod koji ima budućnost može da izgubi mnogo živih, u ratu i stradanju, i da se nada. Narod čiji mrtvi počnu da UMIRU - to je narod osuđen na propast.

Dakle, zakleti u budućnost, odani sadašnjosti, a vjerni ukupnoj srpskoj nacionalnoj PROŠLOSTI - stupamo na kapije 21. vijeka, SA VJEROM U BOGA I SRPSTVO.

Svaki Srbin je pozvan (i dužan) da da udio u nacionalnom opstanku - jer, bez SRPSTVA može biti živ, ali Srbin ne može biti.

A ima li ista ljepše (i teže) od toga da se bude Srbin!?

UJVIDEK PONOVO POSTAJE NOVI SAD (2)

Cseres Tibor, KRVNA OSVETA BAČKOJ, AGM, Zagreb, 1993.

Mađare su odveli u nekadašnju dunavsku zimsku luku. U vojarnu negdašnje mađarske riječne straže. Na takozvani Ratni otok (Hadi-sziget). Tu je bio centar pokolja. Prema kazivanju preživjelih, ovdje su danima, tjednima držali zarobljene muškarce. Ali među uhićenima bilo je i mnogo 14-15-godišnjih dječaka Mađarske mladeži - levente, kao opasnih fašista.

25. listopada pojavio se u logoru jedan partizanski časnik u pratnji vidljivo alkoholizirana naoružana voda. Pri svjetlu svoje džepne lampe s jednog papira pročitao je oko 300 imena. Kad je završi-

o, stavio je lampu u džep, dao znak svojim ljudima, koji su okružili pozvane i u noći nestali s njima. Nakon kratkog vremena čulo se štektanje automata, a započelo je brujanje automobila.

Na sreću jednoga mog tamo prisutnog znanca, Amerikanci su još ljeti 1944. bombardiranjem razorili elektranu pokraj željezničke stanice. Osvjetljenja nije bilo nigdje. Mrak ga je spasio. Kad su mu pročitali ime, od straha se nije mogao oglašiti. Kad se ni na ponovljeni poziv nije javio, časnik je nastavio čitati kao da se ništa nije desilo. Njegovo ime više nisu prozivali. Ljude koje su odveli iz njihovih domova, strijeljali su na te-

melju popisa. Odveli su ga 24. listopada na Ratni otok, a tek je ujutro vidio da ih se tamo tiska oko četiri tisuće. Prozivali su ih po stotinu, da bi ih za četvrt sata pokosila vatra iz automata. Čekajući ukočeno od prestravljenosti, osjećali su, znali su da ovdje moraju umrijeti jer su Mađari.

Petrovaradin

KRIŽNI PUT HRVATSKOG NARODA (6)

Dragutin Šafarić, Velenje, Republika Slovenija, predstavlja Vam vječnu izložbu fotografija pod nazivom:

KRVAVI TRAGOVI JOSIPA BROZA

Teharje (2007. g.): spomenik žrtvama komunističke revolucije

TEHARJE

Téharje so naselje pri Celju, kjer je sedež istoimenske krajevne skupnosti, del mestne občine Celje. Danes je poznano predvsem kot kraj poveljnih izvensodnih pobojev. Na mestu zločinov sta postavljena spomenik in Spominski park Teharje, ki naj bi prispevala k spravi.

V Teharjah so med drugo svetovno vojno leta 1943 Nemci zgradili vojaško taborišče za približno 500 ljudi, ki je obsegalo šest stanovanjskih in približno deset pripadajočih funkcionalnih barak. Ob koncu vojne so imeli Nemci tam zaprte ujetnike, ki so sodelovali pri obrambi Celja, po koncu vojne pa je bilo taborišče krajši čas opuščeno. Znova je bilo aktivirano konec maja 1945, ko so vanj namestili prebežnike – domobranci in druge sodelavce okupatorja, a tudi civiliste – ki so se pred napredujočo Jugoslovansko armado zatekli v zavezniška taborišča na avstrijskem Koroškem. 31. maja 1945 so tako v taborišče v Teharjah pripeljali celoten Rupnikov bataljon, v prvih dneh junija 1945 še približno 3.000 domobrancev. Po ocenah je šlo skupaj za okoli 5.000 ljudi, ki jih je poveljna oblast brez sojenja usmrtila mesec ali dva po koncu 2. svetovne vojne v Evropi.

Teharje (2008. g.): zagrebački hodočasnici na putu Zagreb-Bleiburg postavili križ

Teharje: spomenik žrtvama komunističke revolucije

PROSVJED U HRVATSKOM SABORU

Rado Pejić, Karin

Rado Pejić, predsjednik Društva političkih zatvorenika „Goli otok“, prosvjedujući u Hrvatskom saboru, bacio je među zastupnike dne 19. ožujka 2009. godine letak sljedećeg sadržaja:

„S obzirom da nam je cenzurom zapriječen pristup medijima, ostao nam je samo ovaj način kako bi obranili svoja ljudska prava, koja su ujedno i prava ogromne većine građana RH.

I nakon pada komunizma, u svim strukturama vlasti i javnom živo-

Rado Pejić ispred prikolice u kojoj živi

tu u RH, glavnu riječ vode komunisti i njihov štitič i mač KOS i UDBA. Oni su onaj ucjenjivi dio administracije RH i glavni nosioci korupcije kao najvećeg neprijatelja pravne države i demokracije, zato tražimo:

1. da ovaj Sabor donese hitno zakon kojim bi se iz prosvjete, pravosuđa, medija, etc. uklonili arhitekti i počinioci komunističkog zločina,

2. da odmah prestanu ubojstva i progoni bivših hrvatskih političkih zatvorenika koji te strukture čine u ime RH,

3. da ovaj Sabor donese izborni zakon po hitnom postupku koji bi onemogućio biranje u strukture vlasti osoba s komunističkom i UDBA-škom prošlošću, te tako otvorio mogućnost istinskim demokratskim izborima.“

Letak su potpisali „Zatvorenici savjesti“.

VJEKOSLAV ŠKREBLIN SAVJETUJE KAKO SE BORITI PROTIV KRIMINALA (101)

Vjekoslav Škreblin, Zagreb

Eto, i Vijeće sigurnosti je odreagiralo na moje tekstove. Brže nego naš "politički" vrh nakon Svilanovićeve posjeta Zagrebu u prosincu 2001. godine.

Naše će kriminalce staviti na čelo odbora pri Vijeću sigurnosti za borbu protiv terorizma. U prvi tren je takva namjera VS u potpunosti suprotnosti s djelovanjem Are Papagaja-Mešketa, Boška Buhe, Cipla od Porta, Carle del Ponte... Joška Fischera i ostalih razotkrivenih sumnjivaca, kojima je teror i terorizam sredstvo u borbi za o(p)stanak na sceni...

Nakon pokazivanja teksta koji će BG-Novosti objaviti, "državom" je zavladao stanje opće uzbune.

I čim sam zapazio SUMANUTO

ponašanje državnih "glodavaca", opetovano sam posjetio MUP RH I. policijsku postaju Zagrebačku. Na porti sam kazao svrhu svojeg posjeta. Došao sam prijaviti skupinu koja upravo javnost plaši s postavljenim paklenim napravama, koje će obični građani RH pronalaziti u kantama i kontejnerima za smeće.

Ušao sam u dežurnu kancelariju.

Svi prisutni bili su "mrtvo" ozbiljni. Mirno i stalženo iznio sam uzroke i posljedice ovakvog načina plašenja hrvatskih građana.

Napominjem, "inkriminirani" tekst u BG-Novostima još nije bio objavljen. Naime, kao i kasnije u slučaju postavljanja KLOPKE Falacecu i pokojnom MARINIĆU, tako smo SIGURNOSNA ZAJEDNICA I JA KAO MAMAC, POSTAVLJALI KLOPKU TERORISTIMA -

VISOKO RANGIRANIM KRIMINALCIMA.

Bilo je tu s današnje vremenske distance i komičnih "sekvenci". Jedan je policajac bio ljut, jer sam i Stjepana Mesića osumnjičio da plaši naciju s neakvim paklenim napravama. Intervenirao je inspektor B....C. Otišao je nekamo, te se nakon određenog vremena vratio u prostoriju u kojoj sam davao iskaz. Sjeo je za stol i ozbiljnim glasom pitao:

"Jeste li se do sada liječili zbog psihičkih problema?"

"Nisam se do sada liječio zbog psihičkih problema," odgovorio sam...

Sačinjen je zapisnik o mojem iskazu koji mi nije dan na potpis, a Državno odvjetništvo će preuzeti daljnji tijek istrage, kako sam informiran. Svi smo ostali

ozbiljni, a pri izlasku iz I. policijske postaje primio sam zahvalu službene osobe, jer sam im puno pomogao u svezi cijele situacije oko možebitnih terorističkih napada na RH.

Konačno je i policija shvatila kako je servis kriminalu i kriminalcima u samom vrhu države. Samo sigurnosne službe mogu prezentirati kakvo stanje pripravnosti se uvodi u njihove redove kada

imaju provjerene informacije da se na njihovom tlu pripremaju terorističke akcije...

Kasniju reakciju "državnog" vrha znate... DEL PONTICA je također "popušila" bananu upavši u klopku međunarodne sigurnosne zajednice... Državno je odvjetništvo odreagiralo kao i uvijek do sada. SVI IMENOVANI I PREZIMENOVANI SUMNJIVCI ZA UVOĐENJE PSIHOZE NESIGURNOS-

TI, STRAHA i KAOSA U DRŽAVI REPUBLICI HRVATSKOJ, JOŠ SE NALAZE NA SLOBODI!!!

Stoga je i logično razmišljanje i odluka Vijeća sigurnosti pri UN-a. REPUBLIKA HRVATSKA JE DOBILA JOŠ JEDNU PRILIKU DA SE OBRAČUNA S NOSITELJIMA MITA, KORUPCIJE, TERORA I TERORIZMA U VLASTITIM REDOVIMA.

POSTALI SMO DRŽAVA SRAMA

Branko Stojković, Bjelovar

Takvu državu može voditi i moja nepismena baba, koja ne brine i ne skrbi o građanima. Trebamo li zažmiriti pred tom činjenicom?

Situacija je dobila zamah, stanje u Hrvatskoj postalo je takvo da mnogi građani životare u bijedi i bez posla. Iako smo prebogata zemlja po svim prirodnim bogatstvima. Ali nemamo vodećeg čovjeka na čelu države, koji bi pokrenuo sve kvalitetne i kreativne mjere.

Predsjednik Mesić okružio se je s bivšim vodećim ljudima iz Jugoslavije, UDBA-šima, kojima je jedini cilj da u Hrvatskoj stvaraju kaos. Današnji savjetnik na Pantovčaku je Budimir Lončar, koji je 1991. godine radi protiv hrvatskih interesa. Tako isto Saša Perković je sin Josipa Perkovića nekadašnjeg poznatog jugoslavenskog UDB-aša. Tu su, isto tako i Tomislav Jakić i Božidar Vučković...

Zašto se onda čudimo - što kao narod ne napredujemo?!

Godine 2000., kada je Stjepan Mesić utemeljio svoju vlast u Hrvatskoj, Hrvati nisu bili svjesni činjenice da se hegemonije počela rađati. Dok je većina ljudi

sve te godine proživljavala razne iznenadne kolapse i pad životnog standarda, neki su se u tom kaosu okoristili. Oni su postali bogataši kojima se "fućka" za narod i domoljublje. Oligarhija je uzela maha i bahatosti. Nekadašnji komunisti i socijalisti sad su kapitalisti punih džepova.

Ovih dana kada su uhvatili Luku Bebića, šefa Hrvatskog sabora, da zapošljava ljude mimo natječaja, on je ovako odgovorio braneci se:

"Kao da je Medak jedini koji se zapošljava po nečijoj preporuci. Tog dečka znam iz viđenja. On je magistar i kvalificiran je za taj posao. To nije (samo) pitanje stranačke pripadnosti HDZ-u, on je branitelj, školovan je i naravno da sam mu pomaogao."

Bebić i HDZ-e intervenirali su za položaj Ivana Medaka u HŽ-u, gdje su najprije na tome mjestu smijenili glavnog vodećeg direktora, optuživši ga za milijunske pljačke i pronevjeru. No, ovo je sve dokaz da se u Hrvatskoj ne poštuju zakoni i Ustav Republike Hrvatske.

Uz medijsku pompu, jedino je važno da Hrvatska uđe u Europsku uniju i drugo nije ništa važno.

I tako smo postali država srama i neodgovornosti.

Predsjednik RH Stjepan Mesić nedugo je otputovao u Bihać u dvodnevni posjet Bosni i Hercegovini. Dočekali su ga predstavnici Općine Bihać, u čijoj se pratnji uputio u obilazak središta grada, koji obilježava svoj dan, javljaju bosanskohercegovački mediji. Tim povodom održana je i svečana sjednica Općinskog vijeća, tijekom koje je gradonačelnik Bihaća Hamdija Lipovača šefu hrvatske države Stjepanu Mesiću uručio naslov počasnoga građanina Bihaća. Svečanoj sjednici nazočili su i brojni drugi visoki gosti, među kojima i gradonačelnik Zagreba Milan Bandić.

Mesić je sutradan posjetio Sarajevo i na Fakultetu političkih znanosti održao predavanje studentima. Nakon toga Mesić je posjetio Hrvatsko narodno vijeće u BiH, gdje mu je bila uručena zahvalnica.

Neshvatljivo je iza čega se sve Mesić krije kako bi prikrio pravu situaciju u Hrvatskoj, kako bi lažnim priznanjima i počastima sakrio sve svoje velike grijehe.

RAZLOG ZA OSNIVANJE STRANKE „NACIONALNI DEMOKRATI“ (1)

Priredio: **Hrvoje Mirković**, Zagreb

Prošla su skoro dva desetljeća otkad se hrvatski narod borio za slobodu Lijepe naše. Slobodu koju smo čekali punih devet stoljeća. Nažalost, unatoč pobjedi u Domovinskom ratu, hrvatski narod je ostao potlačen i izdan kao nebrojeno puta kroz povijest. Sloboda i bolji život za koje su se borili naši očevi danas je opet samo san.

U razdoblju nakon Domovinskog rata Hrvatsku je zahvatila apokalipsa, razdoblje u kojoj je potpuno uništena i opljačkana hrvatska država i svaki njen građanin. Uništena je ekonomija i gospodarstvo, rasprodana su hrvatska poduzeća, potlačen narod, razjedinjene obitelji, izdani branitelji i svatko tko je sanjao pristojan život u svojoj domovini izgubio je svaku nadu u bolje sutra.

Satrali su naše snove radi vlastite pohlepe. Danas 2% građana posjeduje nelegalno stečenu imovinu cijele države. Hrvatski narod ovo nije zaslužio, Hrvatska nije zaslužila zaborav svojih osnovnih vrednota, potonulih u svakodnevnu žurbu za preživljavanjem, podaničku službu stranom gazdi, tisuće nezaposlenih, i skupinu objesnih tajkuna koji vladaju ovom zemljom. Hrvatska nije zaslužila ovakvu vlast bez vizije i oporbu bez alternative.

Postavljamo si pitanje vjeruje li još itko u načela, program ili načela trenutnih političara i političkih stranaka u državi. Naša zemlja je jedna od rijetkih u kojoj svatko koalira sa svakim. Zemlja u kojoj lijeva i desnica zajedno surađuju bolje od članova većine obitelji, što ne bi bilo ni loše kada bi ta suradnja išla u korist cijelog hrvatskog naroda, a ne samo pojedinaca.

Svima nam je dobro poznato da je skoro svaki naš političar do sada bio i ustaša i partizan, čas lijevičar, čas desničar. Sačica istih političara koja

Dean Golubić, predsjednik

svakoga dana mijenja svoja stajališta, ali i dalje sjedi u Hrvatskom saboru i Vladi i vodi našu državu u propast.

Pitanje je kako smo svi tako olako zaboravili Sanaderova obećanja sa Splitske rive, kako svi još uvijek vjerujemo političarima koji nas godinama lažu? Naši političari su vjerojatno jedini u svijetu koji po volji smiju raditi što god im padne na pamet i sa svime proći nekažnjeno. Prema vlastitim simpatijama otpuštaju i zapošljavaju državne službenike, sustavno pljačkaju državu, lažu o gospodarstvu, prodaju zemlju strancima, uništavaju našu državu i svakog njezinog građanina, a mi sve to mirno promatramo. U Hrvatskoj više ne možemo jasno razlučiti tko je lijevo, a tko desno. SDP, dolaskom na vlast 2000. godine, ukida naknade roditeljima, smanjuje plaće državnim sektorima, oduzima prava braniteljima i provodi politiku koja bi se mogla nazvati svakako samo ne socijalnom. Mogli bi se zapitati gdje je nestalo onda „socijalno“ iz Socijalne Demokratske Partije.

Nakon snažne domoljubne kampanje, HDZ se 2004. godine vraća na vlast – nešto ranije Sanader obećava da neće isporučiti naše generale,

a onda oni svi redom završavaju u Den Haagu. Kako bi barem donekle zadovoljio narod, Sanader se okreće socijalnim rješenjima pa pokušava vratiti sve ono što je SDP ranije narodu oduzeo. Za to plaća skupu cijenu, povećava vanjski dug i ono što je najgore od svega „prodaje našu zemlju“, tvornice i poduzeća strancima, čini sve kako bi dobio naklonost i simpatije EU pa i pod cijenu svega što nam je sveto. Zaboravlja se sve za što se ta stranka 1989. zalagala. Vjerojatno zato što ta stranka osim imena i jednog broja ljudi nema zajedničko ništa s onim pokretom koji je nastao kako bi se ostvario san svakoga Hrvata. Današnji HDZ je vođen drugačijim načelima, gonjeni vlastitom pohlepom i arogancijom ne prežu ni za čim kako bi osigurali lagodan život i pružili sigurnost onima koji su nas godinama pljačkali.

Svi trenutni političari su imali svoju priliku i nisu napravili ništa. Trenutna vlast i proba su vodili našu državu u određenom razdoblju, jedni i drugi su pokazali da ih zanima samo njihov vlastiti interes. Pokazali su da ne znaju raditi svoj posao. Na kraju krajeva postavlja se pitanje zašto ta sačica ljudi koja će živjeti još 10 do 15 godina ili manje donosi odluke u ime nas pred kojima je cijeli život. Osobno smatram da ako želimo živjeti i graditi svoj život u Hrvatskoj moramo dati sve od sebe i promijeniti situaciju, jer u protivnom nećemo imati priliku živjeti nego robovati u vlastitoj državi. Mi moramo građanima naše države vratiti dostojanstvo i omogućiti im normalan život. Osnivamo političku opciju kojoj bi bio cilj to i postići, ali svaka osoba koja se prihvati toga posla mora se odreći svih povlastica koje politika nudi. Od svake osobe koja bi se kandidirala za bilo koju funkciju očekujemo da potpiše i kod javnog bilježnika ovjeri izjavu u kojoj to tvrdi.

„PAVELIĆ BEZ MASKE“ (1)

Lasa Šukilo, Zagreb, poticajni izvor: *Vesna Božanić Serdar* – „PAVELIĆ BEZ MASKE“ PREMIJERNO U TEL AVIVU, „Novi list“, Rijeka, 16.3.2009.

Bilo je već i vrijeme. Nema značajnijeg državnika u svijetu o kojem nije snimljen dokumentarni film. Dakako, osim Dr. Ante Pavelića. Jakov Sedlar pobrinuo se za konačno otkloniti i tu neblagičnost. Upravo završava dokumentarni film o njemu, kojega će predstavljati biti u Izraelu.

Tito je, dobro je poznato, Dr. Antu Pavelića označio kao ratnog zločinca. Na svoj način i za svoj račun. Bez křmara.

„Da sve to baš i nije tako kako se interpretira, vidjet će se iz autentičnih materijala, koje otkrivaju jednu sasvim drugačiju ličnost. Tito, Pavelić i Tuđman, kao tri ključne političke figure, obilježili su, svatko na svoj način, Hrvatsku 20. stoljeća, a ako postoje biografski filmovi i o Titu i o Tuđmanu, zašto ne bismo dokumentirali i Pavelića. Ljudi se iz

konformističkih ili nekih drugih razloga naprosto nisu bavili time, a ja sad to radim i za svoj gušt“, kazuje redatelj Jakov Sedlar.

Posao uspješno teče.

„Sedlar je duže od godinu dana prikupljao materijale i dobio filmske zapise iz arhiva u Washingtonu, Berlinu, Rimu, iz Francuske i iz Zagreba te na koncu najdragocjenije 'pokretne slike' Pavelićeve kćerke Višnje koja živi u Madridu. Ona je za potrebe filma ustupila jedini kolor materijal, 11 minutni raritet snimljen 1933. godine, koji dosad nitko nije vidio.“

Redatelj Sedlar zadovoljan je tijekom posla.

„Skupili smo doista senzacionalne stvari, a ni mnogi drugi filmovi nisu javno prikazani. Tekst za film piše Mario Jareb.“

Zanimljiva je u svemu ovome uloga Izraelaca, Židova. Naime, snimanje filma potakli su upravo oni, Izraelci, zapravo filmska kuća „FILMIND“, koja je i producent.

„Pavelić je zanimljiv židovskom narodu isključivo u kontekstu NDH pa će se u prvom dijelu teksta govoriti o odnosu medija, klaustrofobiji, netoleranciji i antisemitizmu“, reći će redatelj Jakov Sedlar.

U filmu su nazočni i poznati židovski intelektualci: novinarka „Jeruzalem Posta“ Caroline Glick, autor knjige „Liberahni fašizam“ Amerikanac Johan Goldberg te

židovski novinar i lobist u Americi Steve Emerson.

„Svi oni zastupaju teoriju da netolerancija, klaustrofobija i antisemitizam nisu došli s desna, nego slijeva što argumentiraju cijelim nizom primjera“, priča dalje redatelj Jakov Sedlar.

Uz 60-minutni dokumentarac idu i dva priloga, promičbeni filmovi iz NDH „Jedan dan s Poglavnikom“ i „Straža na Drini“. Film će nakon premijere u Tel Avivu biti prikazan u Zagrebu, Splitu, Americi i Australiji i t. d.

„Ako postoje stotine filmova o Hitleru, Mussoliniju, Churchillu i Staljinu, zašto ne bismo vidjeli kakva je bila propaganda u NDH. ... Ne trebamo imati zazora, samo staviti sve na stol, iz materijala složiti prvi biografski film o Paveliću“, objasnio je na kraju redatelj Jakov Sedlar.

Rekoh na početku. Bilo je već i vrijeme. Istina, nekima će i tih 60 godina čekanja biti prekratko.

Nu, zar se osvrtni na ono što govore i misle Stjepan Mešić, Josip Manolić, Josip Bojkovac i njima slični? Neka se oni bave Hudom Jamom i razmišljaju što je tamo, i ne samo tamo, činila njihova partizanska družina.

ČESTITAM G. RADI PEJIĆU

Profesor Emil, emil.misao@gmail.com

Poštovana gospodo,

Prvo bih čestitao g. Radi Pejiću na hrabrom činu, što me podsje-

ća na davne godine kad su Bušići bacili letke s nebodera. Naravno, u letku su iznesene činjenice.

Drugo, slučajno sam naletio na vas, i pretpostavljam da je Glasnik vaš list, ali nisam ga vidio na kiosku, što mi je čudno.

Treće, zanima me da li bi u tom Glasniku ili, ako postoji neki drugi hrvatski list, da li bi u njemu mogao objaviti neke članke povijesnog sadržaja i neke svoje poglede na aktualna zbivanja?

Hvala i s poštovanjem

MESIĆU I SANADERU, ZA MILIJUN EURA DONESITE INFORMACIJE O NAŠIM MRTVIMA I NESTALIMA

Diana Majhen, Zagreb

Evo su nam Mesić i Sanader, ne znam više po koji to put, najavili još jedno u povelikom nizu službenih putovanja u Srbiju planirano za 3. mjesec o.g.

Sad, kad bi oni to plaćali iz svojih džepova, čovjek bi mogao samo biti tužan radi prioriteta ljudi koji su, na žalost, hrvatski predsjednik i hrvatski premijer. No, s obzirom da za ta žikina kola plaćamo svi mi, trebamo se upitati, želimo li doista financirati njihovo ljubakanje po Srbiji? Tim više, što s niti jednog jedinog putovanja tamo nisu donijeli nešto korisno za Hrvatsku, poput plana minskih polja, na primjer. Ili poput lokacije grobnica svih onih naših za koje njihovi najbliži ni do dana današnjeg ne znaju gdje su i kako su završili.

Ne, Mesić i Sanader se u svojim posjetama Srbiji igraju Sveta tri kralja. Oni nisu tamo da dobiju, samo da daruju. Pa tako, ovaj put daruju Srbiji prijevode vrijedne milijun eura. Milijun eura, prava sitnica, što bi rekao Sir

Oliver iz grupe TNT. Al, zna se i zašto je to Sir Oliveru uvijek bila sitnica. Nije se dogodilo da je taj lik iz crtića nešto kupio ili zaradio. Ne, on je uvijek sve pokrao. Pa otuda i takvo vrjednovanje.

Razmišljam, zašto nismo mogli Srbiji te prijevode prodati za pola cijene? Njima bi itekako išlo u račun da plate pola cijene, a mi bi s tih pola milijuna eura, koje bi dobili od njih, mogli iskopati na svjetlo dana još puno, puno grobnica koje su napunili „antifašisti“, da nam od sramote ne mora Slovenija sve odrađivati.

Mogli bi isto tako pomoći hrpi hrvatskih branitelja, koji i dalje dižu ruke na sebe ogorčeni što državom koju su stvorili, a koja nikako nije ono što je trebala biti, što samim odnosom prema njima.

Svašta bi se moglo s pola milijuna eura. Ali je izgleda puno važnije taj novac pokloniti onima koji su nas ubijali do prije manje od 15 godina. Valjda su tim svojim djelima zavrijedili takav poklon, bar u očima naših premijera i predsjednika.

Izgleda da za njih ne postoji nikakva kriza u Hrvatskoj. Ne

postoji masovna nezaposlenost, koja je iz dana u dan sve veća. Ne postoji ni zamrzavanje plaća. Bit će da je kod nas sve super, samo narod to nikako da shvati.

I u vrijeme, kada su sve češći prigovori iz cijele Europe na Hrvatsku, što se događa?

Po dobrom starom običaju, Hrvatska se vlada okreće ponovno Srbiji. Zemljom s kojom nitko normalan ne bi htio i ne želi imati posla. Ali mi ne samo da želimo imati što bolje odnose, nego još i plaćamo za to. Sitnicu vrijednu milijun eura. Popraćenu obećanjima kako mi njima nikako nećemo stvarati nikakve teškoće kada bude njihov red za ulazak u EU.

Ja se doista često znam pitati živim li uopće u zemlji koja se zove Hrvatska, ili u nekom srp-

skom protektoratu, kojem su, eto, dali ime Hrvatska ne bi li se Hrvati, koje inače nitko ništa ne pita, uspjeli zavarati da žive u svojoj državi.

Mišljenja sam da je naša osnovna greška ta što smo dopustili da nam na vodeća mjesta zasjednu ljudi koji su ne samo birani iz starih partijskih redova i poslušnika, nego i oni koji nikada nisu shvatili značenje riječi Domovinski rat.

Čast rijetkim, jako rijetkim izuzetcima, al doista se lako ljubakati po Srbiji svima onima koji rata vidjeli nisu, koji su na vrijeme posklanjali svoju obitelj i se-

be samoga u neke podrume ili na druga sigurna mjesta i svoja saznanja o Domovinskom ratu crpe iz izvještaja koji su im podnošeni ili iz televizijskih reportaža.

Ovu su zemlju trebali voditi oni koji su ju i stvarali. Doista stvarali. I koji jako dobro znaju s koliko je muke i krvi ona konačno stvorena. Ti bi ju ljudi znali cijeliti, za razliku od ovih, koji ju rasprodaju na svakom koraku, čiji su prioriteti Srbija i EU, a ne vlastita zemlja. I koji bi sigurno prije od Srbije tražili da plati ratnu odštetu, umjesto da joj donose milijun eura na ruke.

Nadajmo se, da još nije kasno da tako jednom u budućnosti i bude.

I na kraju, konkretan prijedlog za dvojicu hrvatskih dužnosnika. Gospodo Mesiću i Sanaderu, vjerujem da vas previše ne zanima činjenica da Hrvatska još uvijek ne zna sudbinu šezdesetak ljudi odvedenih iz Veleprometa prema Ovčari. Pronađeno je dvije stotine likvidiranih nevinih ljudi od strane onih s kojima se idete družiti. No, njih šezdesetak nikad nije pronađeno. Ako za tih milijun eura ne donesete natrag informaciju o tome gdje je grobnica, ne trebate se ni vraćati.

РУСИНСКИ КУЛТУРНО-НАЦИОНАЛНИ ИДЕНТИТЕТ У УКРАЈИНИ

Драган Петровић, www.nspm.rs

Srbi se zalažu za priznavanje novog istočnoslavenskog naroda "Rusina" u Srbima omraženoj Ukrajini (slično kao Šokaca i Bunjevaca u Vojvodini, odnosno Istrijana u Istri – op. Ur.).

Rusinima su se u proteklih tisuću godina zvali svi Ukrajinici. O tome autor ne govori.

Predlažem da pročitate članak Dragana Petrovića "Rusinski kulturno-nacionalni identitet u Ukrajini" koji je objavljen 28.II.2009. godine u časopisu "Nova srpska politička misao" - časopis za političku teoriju i društvena istraživanja.

Interesantno je proanalizirati koje sve gluposti iznosi autor. Čudi me da nije spomenuo da je Savu Nemanjića ("SVETOG SAVU") na Atos odveo monah Rusin.

Mišljenja sam da je vrijeme da zvanična Ukrajina obrati pažnju na Srbe i njihovu želju na rasparčavanje Ukrajinice.

Pozdrav,

Bogdan Liski
Oregon, USA

Шта је заједничко чувеном совјетском сликару Игору Грабару, руском писцу 19. века Нестору Кукољнику, родоначелнику поп-арта, америчком уметнику Ендију Ворхолу и украјинском композитору чија се музика данас често чује са сцене Дмитрију Бартњанском? Одговор је за многе неочекиван: сви они припадају четвртој (после Руса, Украјинаца и Белоруса) групи источних Словена која се назива Русини.

Ако се сетимо списа из 15. века "Хождение Афанасија Никитина за три морја", Никитин себе назива Русиним. Русин је био и први источнословенски штампар Франциско Скорина. Такође, Русини се помињу и у северним великоруским скаскама, где се источнословенски елемент сретао са финским елементом, тј. био је на граници словенске и суседне угро-финске културе. Русин је био и први ректор Петроградског универзитета Михаил А. Балугјански, као и васпитач Николаја Васиљевича Гогоља, Иван Арлај. Русин је био и оснивач бугаристике, угледни слависта Јуриј Винелјин.¹

Данас представници те народности насељавају закарпатску област Украјине, где су већинско становништво, и источну Словачку, североисток прјешњевског краја, део Пољске. Један део Русина живи у Мађарској. У Србији је њихов језик признат за један од службених језика у Војводини. Живе претежно у Бачкој, већински су народ у Руском Крстуру и Коцуру, а у запаженом броју има их и у Врбасу, Кули, неким градовима Срема, па и у Новом Саду. Такође, Русина има у Румунији, Молдавији, Хрватској, САД, Канади, Аустралији, Русији. Поред Русини, називају их још и Руснаки, Угро-Русини, Угро-Руси, Карпато-Руси, Ротени.

Што се тиче русинског језика, данас постоје најмање четири русинске језичке норме. Као прво то је закарпатски русински језик, језик закарпатске области Украјине, данашње Поткарпатске Русије. Друга норма је прјашевско-русински језик, језик Прјашевске Русије, то јест оног фрагмента русинске језичке територије која је остала на територији Словачке са центром у граду Прјашов. Такође

своју варијанту русинског језика имају Љемки у Пољској, то је љемковски језик, или љемковско-русински. И језик који има доста словакизама и србизама је бачванско-русински језик, како они сами кажу бачванско-руска бешеда.

Сваки народ има неког носиоца националне идеје, симболичну историјску личност. За Украјинце је то Тарас Шевченко, код Руса Александар Пушкин, код Пољака Адам Мицкевич, код Мађара Шандор Петефи итд. Код Русина је то Александар Духнович. За његово име везује се развој русинске културе, литературе, народног образовања и педагогије као науке. Александар Духнович је најистакнутији друштвени делатник закарпатских Русина 19. века. Песник, прозаист, драматург, историчар, етнограф, фолклорист, организатор народног просвећивања, професионални педагог и свештеник.²

Закарпатје је у току целог 20. века било важан геополитички рејон, овде су владали и Аустроугарска и Чехословачка. Интересовали су се и Румуни и галицијски Украјинци. Русини чак и 1939. године, када је Хитлер заузео Чешку и Поткарпатска Русија предата Мађарима, имају културну аутономију и образовање на матерњем језику, што је био случај и у читавом међуратном периоду када су били у саставу Чехословачке.³

Русини су у саставу Чехословачке (потом и у току привременог потпадања Хортијевој Мађарској током Другог светског рата) имали своју политичку аутономију. По завршетку Другог светског рата, 29. јуна 1945. године, био је закључен уговор између СССР и Чехословачке Републике о Закарпатској Украјини, којом је ова област ушла у састав СССР. У 1. члану овог документа се наводи: "Закарпатска Украјина која сагласно чехословачком уставу носи име Поткарпатска Русија, која је на основу договора од 10. септембра 1919. године закљученог у Сенжермен-Анле

ушла као аутономна јединица у оквир Чехословачке Републике, укључује се у састав Украјинске СССР."

Међутим, о уласку Поткарпатске Русије као аутономне јединице у састав СССР и Украјине није било ни речи у совјетском уставу и народ овог региона је почео службено да се назива Украјинцима, мада су у пракси задржали своје етно-културне особености, које су уважаване у совјетском периоду. Сами Русини су тада настојали да буду шеснаеста савезна република, али време је било тоталитарно и њихови гласови нису били уважени. У децембру 1991. године је истовремено са референдумом о независности Украјине организован и референдум на коме се 78 одсто грађана изјаснило за аутономију ове области. Ипак, руководство Украјине на челу са тадашњим председником Кравчуком је резултате овог гласања игнорисало. Последица је да Русини не само да нису добили аутономију, него чак нису признати као национална мањина у независној Украјини. У џбеницима историје су названи као етнографска група Украјинаца. У складу са тим не постоји школско образовање на русинском језику, а на Ужгородском универзитету нема ниједне катедре русинистике.

У време председника Леонида Кучме на међудржавном нивоу у склопу посете САД била су изнета обећања да ће Русини бити признати као посебан народ, а касније је та иста обећања на високом нивоу дао кандидат за председника Виктор Јушченко и зато је део житеља закарпатске области поверовао, или желео да поверује тим обећањима. Међутим, за Русине у Украјини то су, испоставило се, била само празна обећања. Одбијајући да призна Русине као посебан народ, официјелни Кијев крши између осталог украјински устав (који гарантује право на образовање на матерњем језику итд.), Европску повељу о регионалним језицима и језицима мањина (донео Савет

Европе у новембру 1992. године, а Украјина ратификовала) и не поштује постојећу европску праксу понашања према мањинама.

¹ Из излагања Дронова Михаила Јурјевича, председника клуба пријатеља Карпатске Русије при карпатском Земљачестве Карпатска Русија, сарадник Центра украјинистике и белорусистике МГУ. Превела Радојка Тмушић-Степанов.

² Сам Духнович, аутор чувене песме "Ја сам Русин био, јесам и бићу" је сматрао себе и Карпато-Русом и шире – Русом и зато украјински националисти често користе фразу из његове песме: "И они иза брда су наши" када је реч о Галичанима (становницима Галиције, најзападније украјинске области која је најдуже била ван заједничке државе са Русијом кроз историју, углавном под Пољацима и Аустроугарском). Треба истаћи да је Духнович имао у виду не само Галичане, него све источне Словене, све до "матушке Москве". Реч руски, пошто се сада томе придаје велики значај, он је увек писао са два "с", а не са једним и са меким знаком као што многи мисле (што се гледано лингвистички односи на општу руску националну свест, а не само на русинску).

³ "Поткарпатска Русија има праксу независне државе и аутономне републике", тврди директор Центра украјинистике Јужног Федералног Универзитета, доктор Филозофских наука Едуард Попов. Она је као правни субјект постојала почев од 1919. године, а затим је добровољно ушла у састав Чехословачке као аутономна република. По завршетку Другог светског рата, а на основу договора Чехословачке Социјалистичке Републике и СССР, Поткарпатска Русија је била припојена закарпатској области Украјине.

PREMINUO SEAD HASANEFENDIĆ, AKADEMSKI SLIKAR (1926. -2009.)

Šime Tolić, Zagreb

Zamijenio je ovaj svijet boljim ugledni hrvatski slikar Sead Hasanefendić, podrijetlom iz Brčkog, Bosanske Posavine koju je zauvijek nosio u svojem plemenitom srcu i umjetničkoj duši i na čije se je motive često vraćao u svojim slikama i pejzažima.

Rođen 1926. godine u uglednoj obitelji koja je dala hrvatskom narodu brojne imame, hafize i alime, vjerske službenike islama, Sead je stasajući u građanskom i vjerskom odgoju od ranog djetinjstva usvojio etičke i kulturne vrijednosti kojima se je kasnije inspirirao u svojem nevelikom, ali vrijednom umjetničkom opusu, u kojem prevladava profinjeni kolrizam i sfumato akvarel.

U svojem umjetničkom, nacionalnom i kulturnom uzdignuću i opredjeljenju nikada pa ni u najtežim vremenima nije zatajio svoje hrvatstvo niti pripadnost hrvatskom umjetničkom i kulturnom krugu, pa je i Likovnu akademiju završio u Zagrebu kod vodećih hrvatskih slikara pedesetih godina prošlog stoljeća kao što su Vjekoslav Parać, Frano Šimunović, Andro Vid Mihčić i mnogi drugi.

Sead je bio do smrti član Hrvatskog društva likovnih umjetnika a društveno i nacionalno opredijeljen za viziju Hrvatske i Bosne i Hercegovine kakvu je utemeljio i zagovarao otac Domovine dr Ante Starčević. Nimalo slučajno da je u svojem dugogodišnjem pro-

fesorskom i dizajnerskom radu profesor Sead izradio i vrlo poznate etikete za Babelove vinjake Cezar i Zrinski od kojih neke i danas krasi ta poznata žestoka pića kao autentični hrvatski brand.

Sead Hasanefendić pokopan je u krugu svoje obitelji, prijatelja, umjetnika i kolega na zagrebačkom groblju Mirogoj u petak 13. ožujka 2009. godine. Ne treba ni naglašavati da vodeći takozvani hrvatski tiskani i elektronski mediji o smrti ovog uglednog hrvatskog umjetnika, slikara i intelektualca nisu objavili niti jedan redak ili sliku.

Počivao u miru Božjem!

VINO I KVASINA

Akademik **Mirko Vidović**, Pariz

I.

Ljudske oči vide zorno u mladosti, a mutno kad tijelo ostari. Što se pak memorije tiče, nekad oči naše svijesti vide zornije stvarnost oko sebe u punini zrelosti nego u nadobudno doba. Sve predodžbe su, istini za volju, maglovitije kad se pokušamo sjetiti onoga što smo očima zorno vidjeli u mladim danima nego u zrelosti znanja i iskustva. No, vrlina kroničara je u tome što oni, i kad se radi o dalekoj prošlosti u kojoj nisu postojali i u bilo koje doba svog života, ne opisuju sebe i svoje sklonosti nego stvarnost kakva je odista bila.

Drugo je nešto u kulturi bez iskrenosti i prava na istinu: ono što vlast budala ne shvaća ili ne prihvaća, samo memorija vremena - a što veliki ljudi, svjesni dužnosti da

svjedoče za buduće naraštaje brižno prikupe i sačuvaju zapisano - zadrži i kad se održi u tajnosti i pod zabranama.

Naš mladi naraštaj živi u takvim uvjetima u kojima inercija vlasti teško nadilazi vlastiti osjećaj krivnje i neznanja pa mu samo stariji ljudi ili stručnjaci koji rade iza zatvorenih vrata mogu predočiti sliku društva milisekunema s kojima nisu htjeli imati išta zajedničkog ni politički robijaši, ni emigranti pa ni krajnje suzdržani opozicionari premda ih je bilo i u višim strukturama ondašnje vlasti.

Jedan od takvih bio je ing. Stjepan Đureković. Kad je napustio najprestižnije 'menadžersko' mjesto u ondašnjem društvu 'crvenih menadžera' pak emigrirao u Njemačku kako bi mogao spasiti rukopise koje je pisao dok je sjedio za

glavnim stolom 'INA Marketinga', i napisati nove dok je sjećanje još svježije, i odlučio objaviti svoj prvi od pet napisanih romana 'Ja - J-B. Tito', počastio me je pismenom zamolbom da napišem predgovor tom jedinstvenom djelu svjedočenja jedinstveno etičnog čovjeka.

Na početku svog predgovora 'pod naslovom 'Nešto o ulozi Virgilija', zapisao sam slijedeće podatke: "Nek sve bude u simboli. Jer, nekadašnji Titov partizan, djelatni član komunističke stranke, vrsni ekonomist i doskorašnji direktor INA-Marketinga, usudio se je o bogovima govoriti ljudskim jezikom. Još smo ošamućeni sablaznima i iz crkvenih štiva i raznih onih telegrama i poruka crkvenih dostojanstvenika i teologa, u povodu smrti čovjeka što je sam sebe nazivao Titom. No, treba u tom smislu shvatiti i njih - koji su u tom

demijurgu pisali kao što njihov odgoj zahtjeva - u superlativima, a i Stjepana Đurekovića, jer on o ČOVJEKU koji je sebe nazvao imenom poganskog božanstva piše kao čovjek o čovjeku, kojeg je poznavao izbliza - kao čovjek čovjeka".

Stjepan Đureković nije studirao književnost pa nije vjerojatno ništa osobito ni znao o teoriji književnosti, posebno o Ždanovljevoj "Teoriji odraza", staljinistički dopustivim načinom opisivanja kako prošlosti tako i živog protivnika, ali svakako ne i svoje vlastite stvarnosti u 'naučnom socijalizmu'. Oni koji su pokušali opisati staljinističku stvarnost primjenom 'teorije odraza' (prikazati je onakvu kakvu je 'vidi' kino-kamera, gadno su prošli. Ako pod mukama nisu bili ubijeni, proboravili su godinama na 'syk' u Sibiriji, poput, recimo, Aleksandra Soljženicina.

No, mi Hrvati i u tom smislu predstavljamo jedinstven slučaj u kulturi istine neovisno o ikojem ideološkom fanatizmu, i to baš u doba najvećih represija i progona intelektualaca (koje ni danas nisu posve prestale): nije mi poznat neki autor serije romana pisanih striktnom primjenom 'teorije odraza' i u kojoj zemlji, a osobito ne u komunističkom lageru, osim našeg velikog čovjeka i mučenika ing. Stjepana Đurekovića.

Čitati Đurekovićeve romane trebali bi u prvom redu stručnjaci s raznih područja humanitarnih znanosti, posebno sociologije, ideološko-političke faktografije i razine (ne) kulture 'visokog društva' Titove periode.

Stjepan Đureković je sve pisao po vlastitom iskustvu i živom sjećanju.

Ostavio nam je u baštinu i kulture i znanosti djelo s kojim se ni jedno književno djelo, i ne samo kod nas, iz doba marksističkog ideološkog pandemonija ne može ni izbli-

za usporediti. Prosto je nevjerojatno da u tih svojih pet romana s onako točnom faktografijom Đureković nigdje ne stavlja sebe u prvi plan, a kamo li da zbog ičeg u ukupnosti sadržaja tih dragocjenih knjiga sebi daje neko posebno značenje i važnost. Prosto je nevjerojatno da to izuzetno značajno književno djelo ni danas ne može biti objavljeno i ponuđeno kupcima po hrvatskim knjižarama.

Od tih pet romana, spomenimo najprije kratki ali genijalno napisan roman "Komunizam - velika prevara!", u kojem se, poput u Soljženicinovom 'Ivanu Denisoviću' jedan čist i radisan čovjek, radnik Franjo Barić bori za opstanak radeći što u poduzeću, a što 'u fušu', jer od radničke plaće obitelj može jesti samo jednom na dan, a 'fuš' Franji omogućuje i ono što radničkoj klasi nije dano samoupravnom 'raspodjelom dohotka'. Kako taj snalazljivi hrvatski poslenik (što radnik što seljak a što obrtnik) dokazuje kako nema tih (ne)prilika u kojima se Dinarac ne će snaći pa opstati 'i na strašnom mjestu postojati'. Junačka tradicija!

Roman "Slom ideala" je prava anticipacija onoga što će postati buduća Miloševićeva Jugoslavija, odnosno skresana FNRJ na star-malu Srbiju. Radi se o pripovijesti o onom što je radio, govorio, mislio i očekivao u budućnosti 'jedan Titov ministar': u ponašanju ovog ministra Dušana Jovanovića, očituju se sva svojstva tipičnog titoiste: radi što god hoćeš samo ne diraj u Tita, Partiju, SDB-u i Armiju. Na samom početku počinje jedan generalni sociološki kupleraj u kojem se sve očituje u perspektivi opsesije linijom 'Virovitica-Karlobag - kad Tile ode 'na službeno putovanje' u pakao. Nevjerojatno je kako vješto svi 'akteri' u ovoj titomanijačkoj gunguli nekako 'pobožno' stalno recitiraju marksističke misli i jedan drugoga poziva na poštivanje načela, a od svega toga u njihovom ponašanju nema ni traga. Dvolič-

nost režima bitno je obilježila sve te mitomane, šarene papige i puke kleptomane.

Mitomanija je manje zastupljena od kleptomanije u Đurekovićevu romanu "Crveni menadžeri", u kojem odmah na prvoj stranici sjedi kao budao-wang Ivan Rukavina, generalni direktor INTERIMPEXA. Tko uopće želi shvatiti današnje društvo u Hrvatskoj, posebno mehaniku 'kupske privatizacije' i otimačine pod isprikom jačanja vlasti putem obogaćivanja vlastodržaca, a osobito polaganje pokradenog novca u strane banke, on bi trebao nezaobilazno pročitati ovo Đurekovićevo, odista, remek-djelo.

Srbijanac Dušan Jovanović i Hrvat Ivan Rukavina su pandani. Jedan u odnosu na drugoga podsjećaju na raskinutu kartu Jugoslavije, koju je dao objaviti Đureković na naslovnoj stranici svog romana "Slom ideala".

Komično djeluje i Đurekovićev genijalan predumisljaj o 'crti tog raskidanja' - nije 'split' pukao po liniji Virovitica-Karlobag, nego li Petrovaradin-Niš. Doduše i Đurekovićev roman 'Sinovi orla' pravo je proročanstvo borbe Kosovara do posvemašnjeg oslobođenja od velikosrpskih kabadahija, kakav je i 'raskidač karte' na navedenoj naslovnoj stranici: vukoliki podšajkačenobradi kljunobakandžaš.

Samo onaj tko je pozorno pročitao Đurekovićeve romane može shvatiti uolikoj mjeri je ova istinska politička jugopornografija pogodila u živac naručitelja njegova ljudožderskog ubojstva u Njemačkoj, i to za tasterom kompjutora za kojim je pisao svoje novo nama nepoznato djelo: ova snažna ljudina, srijemski punokrvnjak, se je očito borio na smrt i na život s više čovjekolikih nemani sa noževima i sjekirama u rukama. U Njemačkoj je u toku sudski postupak zbog tog ubojstva, ali se zateže jer za sad je teško doći do naručiteljeva

iskaza, ali doći će i to na red u pogodnom času.

II.

Za razliku od Đurekovićeve kulture inženjera i čovjeka s velikom ekonomskom praksom na čelu najjačeg poduzeća u Titovo doba, o toj stvarnosti su pisali mnogi brodolomci propalog sustava, rijetki prije Domovinskog rata, neki za vrijeme rata, a najveći broj se je prao od kolaboracije s neljudskim ideološko-političkim galimatijasom pod kojim je hrvatska nacija bila dvostruko zarobljena i višestruko izdana.

No, jedan od tih pisaca 'spomenara' s konotacijom konverzije i otvorenog kajanja zbog 'hoždenija po zlu i zabludama' jugomarksističke bezličnosti i najtipičniji za sve njih je svakako Dr Zdravko Tomac. I on je diplomirao na ekonomiji a doktorirao na 'političkim znanostima'. No za razliku od drugih, njega su još kao studenta uočile dvije dame iz visokih režimskih krugova. Drugarica Kardelj i drugarica Bakarić. Pa kako su ga one jednoglasno preporučile, Zdravko se je vrtoglavom brzinom uspeo na najvišu razinu ideološko-političke podobnosti i postao čak - jedan od najvažnijih političkih teoretičara jugoslovenskog oblika socijalizma. On je sudjelovao u razradbi posljednjeg 'Ustava SFRJ' (iz 1974), čija svrha je bila 'da se spasi jedinstvo Jugoslavije putem decentralizacije vlasti' (kako piše u njegovoj biografiji na Wikipediji).

No, kako je to, prema orjunašu Radici, znao ponavljati Konstantin Fotić: 'vlast je slast', tako ni Dr Tomac nije izgubio politički kompas. Orijentirao se je prema politici Franje Tuđmana i slijedio ga sve dok, iza (još i njegova) smrti nije osjetio da sad treba srediti račune sa samim sobom, a ne u odnosu prema nekom ideološko-političkom guruu. Bio je on za Tuđmana i

dopredsjednik vlade (1991-1992), a zatim i za Mesića dopredsjednik Sabora (2000-2003). Izgleda da ga Mesićevo vrćenje u krugu, ili točnije 'circulus viciosus' nije uspjelo uvući u crnu rupu ideološke bezizlaznosti pak se je - obratio na čistu rimokatoličku vjeru. I to on u zadnje vrijeme propovijeda i usmeno i pismeno. Od ideološko-političkog državnog teoretika, postao je vjeroučiteljem svoje vlastite konverzije na sasvim originalan način - veoma sličan onome što je davno prije njega sobom počinio francuski komunistički ideolog i poznati sveučilišni profesor filozofije Roger Garaudy. I kod jednog i kod drugog, ni u ideološkim ni u vjerskim stvarima nije iščezla podjela ljudi i svijeta na dobro i zlo, tamo manihejski, ovamo kazuističko-machiavelistički, kao i u samoj stvarnosti..

No, u člancima marksističkog doktoranta Zdravka Tomca, uzalud ćemo tražiti detaljnije znanstvene analize režima u kojem je bio čak i ustavotvorac i koji je, prema tome, poznavao bar onoliko koliko i Stjepan Đureković. Dr Tomac izbacuje iz svoje memorije čitave hrpe vlastitih iskustava s 'naučnim socijalizmom' osjenčen crnom šubarom šešeljevaca i ostalih miloševićevaca koji su stvarnost Hrvatske i Bosne, a zatim i Kosova polili krvlju toliko da mu se je ogadila crvena boja u svakom liku i obliku (poput biku). No, voda sve može oprati, osim uspomena...

Uza sve to, kad se podsjetimo da je Đureković došao iz partizanskog pokreta, a Tomac iz domobranstva zbog kojeg je njegov pok. otac bio i u logoru, dobijamo jednu vrstu slike kako je i Tuđmanu naslijedio već

uhodano titoističko iskustvo, da izbjegne sukobe između mučitelja i mučenih, da sinove 'ustaša i partizana' povede u zajednički otpor strukturama sustava u čijem je

stvaranju od početka i sam pripadao.

Kad dobro upoznamo povijest hrvatski zemalja u dvadesetom stoljeću, kad upoznamo svjedoke one stravične stvarnosti koju smo svi mi morali podnositi jer su nam je silom, intrigama i najpodlijim manipulacijama nametnule i to dogovom tuđinske okultne (vele)sile onda ćemo jasno kao dan shvatiti: Radi smirenja našeg razorenog hrvatskog društva, radi mira u duši mnogih od nas, radi potrebe da nas istina smiri i međusobno izmiri, ovo je vrijeme kad bi bar naši stručnjaci trebali dati na uvid, pogotovu ovom mladom naraštaju, koji je rođen s Domovinskim ratom, da shvati kako se mentalitet jedne izmučene nacije može naći i u najrazličitijim iskustvima, ali istina u miru sve rane izliječi i obnovi nacionalni ponos jer nas nitko nije uspio ni otuđiti, ni trajnije podijeliti a ni smrtno zavadi! Naše izmirenje još, na žalost, nije i političarima toliko potrebna stvarnost, ali na znanstvenicima je da porade i bez odlaganja odbace sve zavađače i mitomane, kako bi gospodin birač mogao s pravom prozrijeti kleptomane i častohlepne vlastodršce.

Počnimo s izgradnjom KULTURE ISTINE. Ona će preporučiti naš ponos, a osobito čast i dostojanstvo naše junačke nacije.

Pokoj duši hrvatskog mučenika Stjepana Đurekovića.

Hvala Zdravku Tomcu što se je pokazao, što htjući što ne htjući, onakvim kakav on jeste. Primjera radi mnogima među nama.

I vino i kvasina služe dobroj svrsi u prehrani tijela, a i u duhovnoj obnovi.

ZAUSTAVIMO RECESIJU I SPRIJEČIMO BANKROT HRVATSKE (1)

Naja Šebalj, Zagreb

OVO JE PORUKA SVIMA: DJECI, MLADIMA, STARIMA, POLITIČARIMA, PODUZETNICIMA, ŽENAMA, MUŠKARCIMA, MAJKAMA, OČEVIMA, BAKAMA, DJEDOVIMA, POSLOVNIM ŽENAMA I DOMAĆICAMA, INTELEKTUALCIMA I OSTALIM KOJIMA JE DOMOVINA HRVATSKA I KOJIMA JE JOŠ UVIJEK DO NJE STALO.

HRVATSKA IMA PRILIKU. IMA ŽITNICU, PITKU VODU, MORE, ENERGIJU, LJEPOTU, BOGATU POVIJESNU BAŠTINU, sve ono o čemu mnogi sanjaju. OVIH SAMO 10 KORAKA MOŽE DONIJETI POTPUNI PREOKRET, ALI O TOME SE ŠUTI. O TOME SE NE SMIJE GOVORITI U MEDIJIMA, O TOME NAŠA VLADA NE GOVORI. SLOBODA GOVORA NE POSTOJI. SVE JE DIKTIRANO IZ MOĆNE EUROPE! UČINIMO SAMI NEŠTO ZA SEBE. NE BUDIMO "GUSKE U MAGLI". VRATIMO PONOS OVOJ PREKRASNOJ ALI NAPAĆENOJ ZEMLJI I LJUDIMA KOJI U NJOJ ŽIVE! DOSTA JE BILO ŠUTNJE!

KAKO SPASITI HRVATSKU U 10 KORAKA?

1.

AKO IMATE IZBOR UVIJEK ODABERITE KUPNJU PROIZVODA HRVATSKOG PODRIJETLA (Pokrenimo proces proizvodnje i stvaranje nove vrijednosti u Hrvatskoj potražnjom hrvatskih proizvoda, barem za vrijeme krize, sretnici koji mogu platiti odmor neka postanu svjesni da ljetovanjem u Hrvatskoj pomažu i sebi i ostalima. Danas smo u takvom položaju da u vlastitoj državi ne smijemo javno pozivati građane da kupuju domaće proizvode, dok to ostale države npr. Francuska otvoreno čine. Toliko o ravnoprav-

nosti u toj "nedosanjanjoj" Europi.) Mi imamo samo ovu zemlju u kojoj živimo. I unatoč tome, naši građani troše milijune i milijune EURa na proizvode iz Slovenije i Europe, iako smo u recesiji. Povežimo se. Učinimo nešto zajedno za spas ove zemlje i budućnost naše djece, kad već političari ne čine ništa! ZAUSTAVIMO RECESIJU TAKO ŠTO ĆEMO STVORITI POTRAŽNJU ZA PROIZVODIMA IZ HRVATSKE!

2.

ŠTEDIMO U BANKAMA KOJE SU U HRVATSKOM VLASNIŠTVU I ČIJA DOBIT OSTAJE U HRVATSKOJ! (Kad bi svaki građanin uštedio u hrvatskoj banci 1.000 kn, zajedno bismo uštedjeli 4,5 milijarde kuna koje se mogu uložiti u novu proizvodnju, nova radna mjesta i stvaranje nove vrijednosti u Hrvatskoj.) Na žalost naši političari prodali su jeftino strancima naše banke, a one ubiru od nas visoke kamate i ulažu ih u strane trgovačke centre koji nam izvlače novac, a banke milijarde ostvarene dobiti koje su na nama zaradile izvlače iz naše zemlje! Za sada od većih banaka, jedino je Hrvatska poštanska banka u većinskom hrvatskom vlasništvu. Izvedimo pritisak da ulažu u proizvodnju. Štedimo koliko možemo. Potpuno je svejedno je li to 50, 100, 500, 1.000 ili milijun kuna. Zajedno možemo sve. Zajedno spašavamo naša radna mjesta. Na taj način možemo natjerati banke u stranom vlasništvu da ulažu u proizvodnju i turizam, tj. u stvaranje nove vrijednosti u RH, a samo tako će i zaposleni u stranim trgovačkim lancima sačuvati svoja radna mjesta. ZATVORIMO KRUG !

3.

OSJETIMO KOLIKO JE VAŽAN RAZVOJ HRVATSKOG GOSPODAR-

STVA! Poslodavci poštuju svoje zaposlenike i primjereno ih platite, jer su vam oni najveći kapital. Zaposlenici, pošteno obavljajte svoj posao. Sindikati budite realni u svojim zahtjevima. Političari i državni službenici, shvatite da živite od toga što se uplaćuje u proračun iz gospodarstva i odnosite se prema svakom građaninu ove zemlje s poštovanjem. počnite na šalterima, u bolnicama, čekaonicama i ostalim mjestima na kojima vam se obraćaju građani. GRAĐANI ZAUSTAVIMO I PRIJAVIMO I NAJMANJU KORUPCIJU. ZATVORIMO KRUG. Svi trebamo jedni druge i svi smo na istoj strani. Ako propadne hrvatsko gospodarstvo, svi smo ekonomski propali.

4.

KUPUJMO ISKLJUČIVO HRANU KOJA JE PROIZVEDENA U HRVATSKOJ. Ništa se ne može mjeriti s hranom koja je proizvedena u Hrvatskoj. Ne dozvolimo uvoz GMO hrane. Hrvatska ima toliko plodne zemlje da može hraniti cijelu Europu. Potaknimo seljake na udruživanje i zajednički proboj na tržište. Vlastodršci, ne ulizujte se europskim prepotentnim i bahatim političarima, probudite se. Osnivajte agencije koje će biti na besplatnoj usluzi seljacima i proizvođačima hrane i koje će ih povezivati s prerađivačima i trgovačkim lancima kako bi plasirali svoje proizvode, jer o seljaku ovisi naša budućnost. Ako počnemo više misliti o sebi više će nas cijeniti naši "europski prijatelji". Ako sami ne cijenimo sebe i drugi će nas prezirati. Turistički djelatnici, hotelijeri, nudite samo hranu hrvatskog podrijetla u restoranima, neka novac od turizma ostane u Hrvatskoj. ZATVORIMO KRUG!

POŠTANSKE MARKE NEZAVISNE DRŽAVE HRVATSKE (6)

Tekst prema knjizi: **KATALOG POŠTANSKIH MARAKA JUGOSLOVENSКИH ZEMALJA**, Biro za poštanske marke, Beograd, 1974.

1941. GODINA , 12. TRAVNJA (br. 19, 20, 21, 22 i 23)

Br. 19 - Redovna marka, pretisak jugoslavenske marke

8 dinara, maslinastosmeđa (302.900 primjeraka)

Br. 20 - Redovna marka, pretisak jugoslavenske marke

12 dinara, ljubičasta (301.300 primjeraka)

Br. 21 - Redovna marka, pretisak jugoslavenske marke

16 dinara, smeđeljubičasta (194.800 primjeraka)

Br. 22 - Redovna marka, pretisak jugoslavenske marke

20 dinara, svijetloplava (109.100 primjeraka)

Br. 23 - Redovna marka, pretisak jugoslavenske marke

30 dinara, jorgovanastocrvena (75.000 primjeraka)

BAŠĆANSKA PLOČA (2)

Priredio **Borna**

O SADRŽAJU TEKSTA BAŠĆANSKE PLOČE

Tekst Bašćanske ploče sadrži:

1. invokaciju
2. zapis opata Držihe pisan u prvome licu, koji bilježi da je hrvatski kralj Zvonimir "v dni svoje" darovao svetoj Luciji zemlju ("ledinu"), te nabraja svjedoke darovanja
3. formulu minacije protiv onih koji bi zanijekali darovanje
4. obvezu da redovnici Sv. Lucije mole za darovatelja (i svjedoke)

5. zapis opata Dobrovita, također pisan u prvome licu, koji bilježi da je taj opat s devetero svoje samostanske braće (redovnika) sagradio tu crkvu, pa tu gradnju personalno datira vremenom kneza Kosmata, koji je vladao cijelom Krajinom

6. zapis u kojem se navodi da su u to vrijeme "Mikula v Otočcu" i "Sveta Lucija" bili ujedinjeni.

Iz sadržaja se može zaključiti da je tekst sastavljen od dijelova koji nisu svi nastali u istom vremenskom razdoblju, nego u rasponu upravljanja barem dvaju opata, Držihe i Dobrovita. Nije zamislivo postupno klesanje tih sastavnih dijelova teksta u dovršen i postavljen plutej septuma. Stoga B. Fučić pretpostavlja postojanje samostanskoga kartulara koji je poslužio kao sadržajni predložak sastavljaču Bašćanske ploče.

BAŠĆANSKA PLOČA KAO ARHEOLOŠKI SPOMENIK

Bašćanska je ploča kameni spomenik (isklesan bijeli vapnenac) visok 99,5 cm, širok 199 cm, deo od 7,5–9 cm i težak oko 800 kg.

Izvorno je ploča bila lijevi plutej (pregradna ploča) na kamenoj crkvenoj pregradi (septum, cancelli). Ta je pregrada prostorno dijelila kor pred oltarom, određen za redovnike, od crkvene lađe određene za vjernike. Oblikom i proporcijama ploča odgovara plutejima predromaničkoga i romaničkoga razdoblja na našem obalnom pojasu (Istra, otoci, Dalmacija). Ornamentalni motiv lozice što teče duž istaknute bordure gornjim rubom ploče javlja se u jednakoj stilizaciji na uk rašenim dijelovima crkvene arhitekture na našoj obali u kasnom 11. i u 12. stoljeću.

SAVJETI HRVATSKOGA DRŽAVNOG UREDA ZA JEZIK - 1941.-45. (1)

Prema knjizi: **Marko Samardžija – JEZIČNI PUIZAM U NDH**, „Hrvatska sveučilišna naklada“, Zagreb, 1993.

JEZIČNI SAVJET br. 1

HRVATSKI DRŽAVNI URED ZA JEZIK priopćuje:

Ne upotrebljavaj ove riječi i izraze (tiskane masnim slovima, tj. koje su lijevo), nego ih zamijeni hrvatskim, koji se nalaze desno – (iza crtice):

nadmetanje	natječaj, jeftimba
podstrek	poticaj, pobuda
ishrana	prehrana
spisak	popis, iskaz

italijanski značka	talijanski znak, oznaka
poreski saglasnost	porezni suglasnost, pristanak
uobrazilja	mašta
blagovremeno	pravodobno
bacali ste letake	letke
u ranijim prostorijama	u prijašnjim prostorijama
roba koju je ranije prodavao	roba koju je prije prodavao
ubistvo	ubojstvo (Totschlag), umorstvo (Mord)
nauka	u smislu: Wissenschaft
	znanost; u hrvatskom se upotrebljava nauka samo u smislu njemačkog Lehre

JEZIČNI SAVJET br. 2**VJERESIJA**

Hrvatskom državnom uredu za jezik stigao je od Državnog vjeresijskog zavoda ovaj upit:

Zakonskom odredbom osnovan je Državni vjeresijski zavod sa sjedištem u Zagrebu.

„Upozoreni smo privatno od poznavalaca hrvatskog jezika, da se riječi vjeresija i vjeresijski po hrvatskom pravopisu pišu veresija i veresijski, jer ne potječu od riječi vjera, nego su to podrijetlom

turske riječi. Tako kažu i pišu: Maretić, Rožić, Broz-Iveković, Boranić i dr.

Prema §-u 2. Zakonske odredbe o osnivanju Državnog ureda za jezik nadležni ste za mjerodavno rješavanje svih jezičnih pitanja na području Nezavisne Države Hrvatske, pa Vas stoga molimo za tumačenje, koji je ispravan naziv za naš zavod. Napominjemo, da smo u smislu Zakonske odredbe o osnivanju Državnog vjeresijskog zavoda sve naše pečate i tiskanice dali napraviti točno po zakonskoj odredbi.“

Hrvatski državni ured za jezik odgovorio je:

Riječ je veresija turskog podrijetla, ali ju je pučka etimologija kod nas povezala s riječima vjera, vjerovnik i sl. Sve dotle, dok ovaj ured ne bude stvorio novo službeno hrvatsko nazivlje za sve grane javnog života, upotrebljavajte oblik *vjeresija* bez obzira na dosadašnji službeni pravopisni pisanje različitih jezikoslovaca.

VLASTITA IMENA (4)

„**Hrvatski pravopis**“, Zagreb, 1944.

Jednočlana imena

Razlikuj.

Oko Sunca okreće se Zemlja,
A oko nje Mjesec.
Pripeklo sunce, pa je izpucala zemlja.

5. imena naroda (plemena) i rasa: Hrvat, Bunjevac, Niemac, Roman, Arijac, Semit, Sredozemac, Dinarac, Crnac (v. i 58).

6. imena ljudi, izvedena od zemljopisnih imena, a u značenju stanovnika neke zemlje, kraja ili mjesta, pa i gradskih četvrti ili ulica: Amerikanac, Hercegovac, Posavac, Dubrovčanin, Mostarac, Saraj-

lija, Sarajka, Trešnjevčanin, Vlaškuličanac i t. d.

Takva imena tvore se na različite načine, često protiv uobičajenih pravila.

Ako se radi o stanovnicima hrvatskih krajeva i mjesta, odlučno je, kako se oni sami nazivaju. Pojedine slučajeve vidi u rječniku.

ZAŠTO DUBROVAČKI KNJIŽEVNICI NISU PISALI KAKO SU GOVORILI? (10)**Mirko Deanović**

I među nazivima riba nekoje slaven-skog podrijetla nalazimo u Dubrovniku: na pr.

kamenica – oštriga,
smudut (?) – lubin ili brancin,
tovar – molo (ili oslić),
trup – tunj,
vrnut – škombar (ili skuša),
zubatac – dental.

Ako se poredi pak leksik dubrovačkih književnika sa leksikom ostalih dalmatinskih pisaca, moći će se također opaziti nekoje razlike među njima: prvi se naime klone tuđica mnogo više negoli ovi drugi (usporedi na pr. dubrovačkih lirika sa Lucićevom i Mršićevom).

Valjda se i zbog toga u Dubrovniku raz-

vila gotovo manija pisanja, osobito u stihovima. Jer malo se u kojem tako malom ambijentu kroz četiri vijeka ispisalo toliko hiljada stihova. Dosta je pogledati kolekciju Starih pisaca hrvatskih Jugoslavenske akademije. Tu su – uz druge pisce – u devetnaest knjiga dosad izdana samo sačuvana pjesnička djela od 21 dubrovačkog književnika u razdoblju od nekih 250 godina, od kraja XV. do početka XVIII. vijeka.

I tu su samo njihova djela pisana hrvatski, dok su isključena ona na latinskom i talijanskom.

A osim tih pisaca ima ih još i više neizdanih ili samo djelomično izdanih, među kojima su i nekoji od boljih (na pr. lirik Dživo Bunić Vučićević); ima još i onih, koji su pjevali samo latinski ili talijanski; ima djela, za koja se samo zna a nisu

se sačuvala, ili takovih, kojima se ne znadu autori.*

Bio je dakle razmjerno preveć velik broj stihotvoraca u Dubrovniku, i ta preobilna književna produkcija nije bila posljedica obilja pjesničkih talenata niti puke snobovštine ili lične taštine. Ta je „igra stihovima“ bila obično nedužna razonoda, ali je ona ujedno imala još jednu funkciju, koje su onda bili svjesni valjda samo nekoji najjači umovi.

* - Ne spominjem navlaš anonimnih dubrovačkih komedija, izdanih (od Jugosl. akademije i Srp. kr. Akademije) i neizdanih, kao ni prijevoda Molierovih komedija (u rukopisima i u Slovincu) zbog toga, što su pisani u prozi dubrovačkim dijalektom, a ne književnim jezikom.

POBJEDA (11)

CRNE TAČKE, Jevrem Brković,
ČGP DELO, OOUR Globus, Zagreb, 1989.

36.

Bosa izgubila svaku orijentaciju:

Juriša na više i najviše kadrove.

Hrani se u istoj menzi kao i oni.

Omogućio joj neko od drugova.

Ošamutila je pobjeda.

Iščiljelo iz nje sve ono lijepo i karakterno.

Lakše, Bosiljka, ako boga znaš.

Sjeti se onog što smo jedno drugom u Bosni obećali.

Uhvatila te pobjednička vrtoglavića.

A to je dosta teška i opasna bolest.

Od nje liječe samo veliki i lični porazi.

37.

Ljuban mi nagovijestio:

Steže se obruč oko DM.

Negdje je u Bijelim brdima.

Ušli mu u trag Krcunovi Šumari.

Birali su ih drug Marko i on.

Biće to velik udarac Zapadu.

A i domaćoj reakciji ništa manji.

38.

Počela seoba na Dedinje.

Danas se preselili drugovi Luka i Plavi.

U njihove stanove usejavaju se dva srednja kadra s brojim porodicama. Oba proleterii. Skromni i jednostavni drugovi.

Srećni što ih je zapalo i to.

Drug Bevc je već na Dedinju.

I drug Marko.

Crni i Kidrič, takođe.

Dedinje se lakše obezbjeđuje.

To je olakšica za nas.

39.

Sinoć su kod mene bili Ozrenovi Čistači.

Šmeling u Beču nije uspio.

Donijeli mi bocu grčkog pića.

Brut mi poklonio srebrnu tabakeru.

Rade momci kao lavovi.

Neutralisano devedeset Crnih Tačaka.

Za tako kratko vrijeme ne bi ni Sovjeti više.

40.

Bosa se udaje za MP, profesora univerziteta.

I on je bio ratnik.

Kad nije mogla generala zadovoljila se i profesorom.

Srećno, drugarice Bosiljka!

Nazvaću je i čestitati.

Ipak sam ja njen dužnik.

To se ni krvniku ne zaboravlja.

Sada sam potpuno sam.

Ja ovdje, a ona nesrećna majka u CG.

Da je bar negdje pri putu, no u onoj zabitii božjoj.

Šta joj je bolje što me donijela na ovaj svijet?

Njoj – ništa, a svijetu možda.

KORUPCIJA KAO SUSTAV I SMISAO VLASTI (11)

POLITIKA I KORUPCIJA U KRALJEVSKOJ JUGOSLAVIJI,
Zvonimir Kulundžić,

„Stvarnost“, Zagreb, 1968.

Spomenuvši da je to „očividno i vrlo opasno zlo koje stalno raste i pretili da se okrene u sistem“, kao i da se tu radi o radikalnom „režimu partijske korupcije“, Skerlić je u svojim daljim izlaga-

njima naglasio:

„Naš seljak prolazi danas kroz istu privrednu krizu, on živi u istoj materijalnoj nevolji kao i pre četrdeset godina. On je stradao od zelenaša i kaišara. On i danas strada od zelenaša, ali preobraženih zelenaša. Stari zelenaš, kaišar starog kova, Vule Pupavac postao je predsjednik kakve sumnjive banke u palanci. On je danas utoliko opasniji što

je svoj prljavi rad pokrio zakonskom firmom.

Ja vrlo dobro znam da u unutrašnjosti ima solidnih i poštenih zavoda, koji rade u granicama ne samo zakona no i morala i koji daju novac po zakonski dozvoljenim interesima. Ali pored takvih zavoda, veliki je broj zavoda koji su u stvari razbojničke jazbine, gdje se seljak pljačka do gole duše na sto raznih načina, od

kojih se ne zna koji je gadniji i nemoralniji.

U izvesnim krajevima, naročito u Šumadiji, takovi zavodi vrše jednu hajdučiju. Ima u Srbiji jedan proklet četverougaonik koji graniči Arandjelovcem, Račom, Mladenovcem i Palankom. U tom četverougaoniku, u kome sede potomci onih koji su stvorili današnju Srbiju, postoji ekonomski feudalizam, robovanje prezaduženih seljaka palanačkim zelenaškim zavodima. Seljak radi za njih i on plaća poreze na zemlju sa koje oni džu prihode. Oni su ga zarobili ne samo ekonomski

Kralj Aleksandar I Karađorđević

no i politički.

Prezadužen seljak, menicama vezan, mora i da glasa za te pauke i pijavice koji su pre godinu dana oslobodili Staru Srbiju i Ma-

ćedoniju, sada, posle rata i isteka moratorijuma, pali su u ropstvo zelenaških banaka. U našoj javnosti počeli su se dizati glasovi protiv te protokolisane hajdučije. Od strane državne vlasti učinjeni su, istina, neki koraci da se tome zlu stane na put, ali te mere ni izdaleka nisu dovoljne i od dejstva. Potrebne su odlučnije i radikalnije mere. Kontrola državnih vlasti mora biti jača i stroža. Valja pooštriti zakonske odredbe protiv zelenaštva."³

³- Isto, str. 399/400.

PILAT U VJEROVANJU (2)

U HERCEGOVAČKOM SLUČAJU, fra Martin Planinić, Župni ured Plb-če-Tepčići, 2008.

Cijenjeni gospodine nadbiskupe, javljam Vam se ovim pismom, premda ne djelujem na terenu Vaše nadbiskupije. Sve najbolje želim Katoličkoj Crkvi, pa i Vašoj nadbiskupiji koja će vjerovatno krvariti, ako na vrijeme ne povučete svoju odluku. Na ovaj korak potakla me je velika ljubav prema Vašoj nadbiskupiji i prema Vama njezinoj glavi, pa Vas molim da i Vi s velikom ljubavi primite ovo pismo i da tu ljubav u svom srcu zadržite i u času Vašega neslaganja sa mnom.

Nedavno sam prelistao Vaš službeni vjesnik „Vrhbosnu“ br.1 Sarajevo od 20. ožujka 1978. i na str 29 i 30. pročitao sam članak „Objašnjenje o odgodi ređenju ređenja“, gdje sam našao:

„Budući da su vaši kandidati 'vi

voti' posve ovisni o Vama, što je kod redovnika normalno: stoga nije dosta gledati samo na njihovu subjektivnu dobrotu i prikladnost, nego se moraju imati u vidu i vaši

stavovi koji su povezani sa životom i radom svećenika-franjevaca u našoj Nadbiskupiji. Prema objavi naime, koja nam je uvijek svako polazište i temelj (1Tim 5,22), biskup ne smije nikom sv Red podijeliti olako, već mora imati izvjesnu sigurnost da će ređenik svećeničku službu vršiti i živjeti korektno u svakom pogledu. Bez toga bi reditelj bio odgovoran za svako zlo, osobito kad se može predvidjeti. A mislim da ne treba dokazivati kako nam s vaše strane u sadašnjoj situaciji ništa ne jamči za vašu korektnost u davanju mandat i

navještanju vaših svećenika, nego baš obratno i protivno dokazujete."(str. 29.).

Neovisno o tačnosti tvrdnje „da su (redovnički m. op.) kandidati 'vi voti' (= na temelju svojih zavjeta) posve ovisni o ... (starješinstvu franjevačke provincije Bosne Srebrene m. op.) ne smijete kažnjavati nevine bogoslove. Bez obzira na „stavove i korektnost starješinstva“, nimate prvo uskratiti sv. Red franjevačkim bogoslovima, jer „buduće zlo“ ne možete ni „predvidjeti“ kod kandidata za ređenje. Premda ste postali nadbiskup, mora Vam biti jasno da niste dobili novi izvor spoznaje, nego da posjedujete samo ljudsko znanje komu je skrivena budućnost. Nije, dakle, intelektualno pošteno na temelju nesigurnoga znanja stvoriti čvrstu i neopozivu odluku, a pogotovo na štetu drugoga. Ako zbilja ne želite biti odgovorni za „buduće zlo“, ispitajte dalekosežnost Vaše odluke u budućnosti na temelju sadašnjih činjenica kojima morate pogledati u oči:

OBITELJ VOJVODE HRVOJA (5)

Narcis Jenko

Osim različitih pita i kolača vidjelo se na stolu na pet-šest načina pripremljeno meso od gusaka, fazana, od divljih patka i jarebica, od teladi i odraslih goveda te srna i zečeva. Na kraju je prema starom bosanskom običaju došao na ražnju pečeni divlji vepar, koji je osobito prijao vlastelinu Mihoviliću. Po tom su slijedile zakuske: skupocjeno južno voće, datule i urme te orasi iz aleksandrije. Peharnici su svejednako točili maloazijsko vino.

Kad je vidio dvorski da se slabo pije, naredi slugama da donesu kisela hladna jela i sir.

Već se večera i dokončavala. Kraljica dade znak sutješkom gvardijanu o. Serafinu, koji je također bio gost, i on ustade, duboko se nakloni njoj pa onda velmožama i ode k "organiću". Svi su ga gledali. Dugo mu je lice u sjaju svijeća probljednulo i, kad je sjeo za "organić", nekoliko časaka bijaše kao ukočen, no iza toga se naglo trznu, prsti mu se dotakoše tipaka, te ispod njih stadoše izvirati lijepje, čuvstvene melodije. Svaki je upijao slatke zvukove i, kad bi nastalo ono pianissimo, gotovo ne bi nitko ni disao. Jedina je iznimka bio "starac" Radin. On bi češće bahato udario "pirunom" u zlatnu pliticu.

Svršivši taj komad morao je o. Serafin svirati još drugi, i treći. Ni politički razgovori ni uživanje vina nisu ih mogli odvratiti od uživanja u onim dirljivim, gdjekada tužnim zvukovima. S glazbom su se uzdizale duše njihove. Plovile su nad zemljom osjećajući raj u sebi, sklad na zemlji, ljepotu u svemiru...

Probudi ih finale. Poklici odobravanja napuniše dvoranu. Kraljica mu se blagohotno nakloni u znak priznanja. Conte Ferri i Matafaris složno se divljahu:

- Un virtuoso, un virtuoso!...

I dubrovački se poslanici izraziše veoma pohvalno. Samo je "starac" Radin uporno vikao:

- Ništa narodno! A dakako, lijepo jest. Zato što nije naše... Eto...

O. Serafin zavukao ruke u rukave, sve to ravnodušno slušao

i polako sjeo u svoj zakutak.

- Odgovarajte na prigovore, oče gvardijane! - ubaci Batalo.

- Da, odgovarajte... odgovorite! - čuli se i drugi glasovi.

- Izade sijač da sije sjeme. I jedno pade pokraj puta i pozobaše ga ptice nebeske; i drugo pade u grmlje i izrastavši zaduši se; i treće pade na liticu...

- Izvrsno. Otac gvardijan drži da nitko od nas ne uvažuje tvoga prigovora, jer nije ničim potkrijepljen, te prema tome da ti imaš svoje prvi dokazati.

Batalo Santić izusti te riječi posve uvjeren da će "starac" Radin znati dokazati svoju tvrdnju, te ga slatko pogleda. A "starac" se nekako uhvatio i mjesto da što odgovara, uzeo koralnu "zubalku" (čačkalicu) i čistio zube.

U isto vrijeme bijahu oko conte Ferrija skupljene mnoge gospođe i gospođice. On je to doista i zaslužio, jer je bio lijep vitez. Dugu kosu, kovrčastu i crnu, podvezao je straga svilenom vrpcom, a sprijeda mu se valovito spuštala niz visoko čelo, koje je gospodovalo lijepim, okruglim licem s malim brcima.

Nastavit će se...

SVOJIM ŽIVOTOM I VJEROM U ISUSA KRISTA I KAMEROM SVJEDOČIM ŽIVOT ČOVJEKA

Zvonko B. Ranogajec, kršćanski TV producent, 2537 Eastwood Avenue, Evanston, Illinois 60201 SAD, e-mail: ZRanogajec@sbcglobal.net

**YouTube
otvara oči domovinskim i iseljenim Hrvatima
diljem svijeta!**

Dragi i poštovani dr. sc. T. Dragun!

Molim vas pročitajte u cijelosti ovaj tekst: "YouTube otvara oči domovinskim i iseljenim Hrvatima!", jer tekst zaslužuje pozornost mnogobrojnih i cijenjenih čitatelja "Glasnika"

Providnošću i milošću dragoga Boga, našeg Spasitelja, Sina Božjeg, Gospodina Isusa Krista i u "Njegovo vrijeme", svaki hrvatski dom diljem svijeta ima sada konačno prigodu i bez isprike po prvi puta u Hrvatskoj povijesti vidjeti u slici i riječi pravu istinu o drugoj polovici hrvatskog nacionalnog korpusa prema povijesnim, političkim i demografskim mjerilima, a ujedno da vidi i čuje da je iseljena Hrvatska jednako domovinskoj zaslužna za uspostavu i obranu suvremene i suvere-

ne hrvatske države!

Postojanje i dostupnost, u ovome slučaju mojih dokumentarno-povijesnih filmova, TV emisija, priloga i TV intervju (njih više od 250!!!) profesionalno proizvedenih i snimljenih u iseljenoj Hrvatskoj o iseljenim Hrvatima i o njihovoj ulozi tijekom Domovinskog rata 1991.-1995. su od nacionalnih interesa za našu prvu domovinu Hrvatsku i iznimno su značajni preduvjeti za pravilne i toliko potrebne Božje odnose i suradnju između domovinske i iseljene Hrvatske!

Činjenica je da neki drugi narodi redovito prikazuju veliki broj svojih filmova, TV emisija, priloga i TV intervju o svojim iseljenicima i njihovim ratnim uspjesima i pobjedama i nižu mnoge laži, a čelni ljudi na vlasti u Hrvatskoj i čelni ljudi na Hrvatskoj državnoj televiziji HRT/HTV godinama sustavno ignoriraju i ne žele emitirati (HRT-a posjeduje nekoliko mojih TV emisija!) više od 250 mojih jedinstveno-dokumentarno-povijesnih filmova, TV emisija, priloga i TV intervju!

Bože, oprosti im, jer zaista ne znaju i ne razumiju što čine!

Prije nekoliko tjedana započeo

sam na YouTube s emitiranjem moje jedinstveno-dokumentarno-povijesne TV emisije: "Istina o ulozi iseljene Hrvatske tijekom Domovinskog rata 1991.-1995." TV emisija je segment moje jedinstveno-dokumentarno-povijesne TV serije: Iseljena Hrvatska "Taj živi dio hrvatskoga naroda". TV serija djeluje konkretnije, snažnije i efikasnije od priča i zapisa o životu i radu iseljenih Hrvata, njihovim vjerskim zajednicama i njihovim društvenim, političkim, kulturnim i športskim udrugama te o životu pojedinaca!

Dragi i poštovani dr. sc. Dragun, pitanje je sada kolika je količina i jačina te konkretnosti potrebna da bi se to istinski razumjelo i konstruktivno upotrijebilo za sveopće dobro svih nas Hrvata?

TV emisija: "Istina o ulozi iseljene Hrvatske tijekom Domovinskog rata" može se vidjeti u 3 segmenta po 10 minuta na: YouTube web adresi:

**The Croatian Perspective TV
zranogajec1
www.youtube.com/watch?v=P_FEzzWXDD8**

VELIKI ZNAK - UKAZANJA I PORUKE PRESVETE DJEVICE

S odobrenjem crkvenih vlasti, Biskupski ordinarijat Šibenik br. 1004 od 5. studenog 1975. s napomenom da „Imprimatur“ znači samo izjavu da knjiga ne sadrži nikakve doktrinalne ni moralne zablude.

Uredio **Josip Sukner**, Pribić Crkveni 27, 47230 Krašić

KERIZINEN (12)

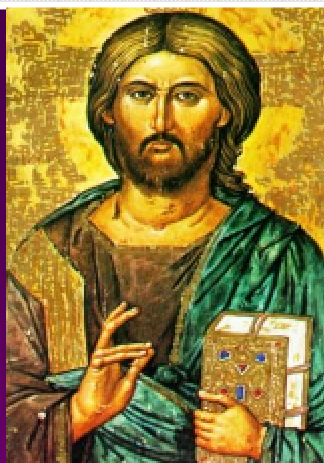
Za vrijeme euharistijskog kongresa u Bombaju rekla je:

„Budite sjedinjeni s euharistijskim Isusom. On je živ u svijetu. On je uredio da živi stalno na zemlji po svećeničkim rukama, da ga cijelom svijetu daju, da ga svijet časti. Isus je postao euha-

ristijski Isus da se može svima dati kao hrana preko svoje zaručnice Crkve. Daje sebe sakrivena u kruhu, iz kojega izlazi snaga, koja sve posvećuje, koji to žele. Njegovo pogaženo biće u presvetoj Euharistiji trpi radi toga što ga razne vjerske sekte gaze, i ne poštuju ga, i vrijeđaju ga, i odbijaju ga.“

V^a
NEDJELJA
KROZ
GODINU
GODINA B

Marko 1, 29-39

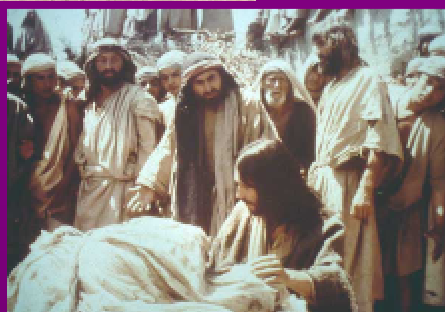
I odmah pošto iziđoše iz sinagoge, uđe s Jakovom i Ivanom u kuću Šimunovu i Andrijinu.

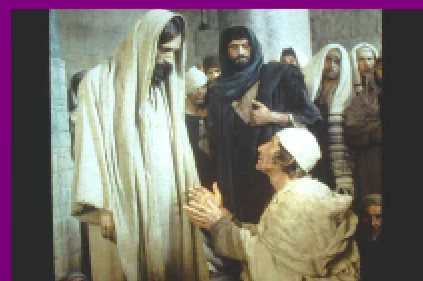
A punica Šimunova ležala u ognjici. I odmah mu kažu za nju.

On pristupi, prihvati je za ruku i podiže. I pusti je ognjica. I posluživaše im.

Uvečer, kad sunce zađe, donošahu preda nj sve bolesne i opsjednute. I sav je grad nagnuo k vratima.

I on ozdravi bolesnike - a bijahu mnogi i razne im bolesti - i zloduhe mnoge izagna. I ne dopusti zlodusima govoriti jer su ga znali.

Rano ujutro, još za mraka, ustane, iziđe i povuče se na samotno mjesto i ondje se moljaše.

Potražiše ga Šimun i njegovi drugovi. Kad ga nađoše, rekoše mu: "Svi te traže."

**Kaže im:
"Hajdemo
drugamo, u
obližnja
mjestu, da i
ondje
propovijedam!
Ta zato sam
došao."**

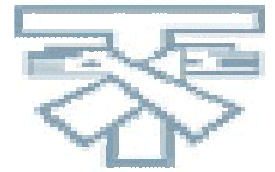
**I prođe svom Galilejom:
propovijedao je u njihovim
sinagogama i zloduhe izgonio.**

Prethodnu prezentaciju izradio je

FRANJEVAČKI SAMOSTAN i Župni ured sv. Nikole Tavelića

Ivekovićeva 8 51000 RIJEKA Tel. 051/ 641-449 Fax: 051/ 648-697

E-mail adresa: frs-sv.nikola@ri.htnet.hr

RIJEČ ZA SVAKI TJEDAN (15)

Mieczystaw Malinski

PLJUSNE LI TE TKO PO DESOM OBRAZU

Rado slušamo evanđeoske riječi. Vrlo su nam lijepe. Isusov nauk smatramo najispravnijim na svijetu. Osobito ono što kaže o ljubavi prema neprijatelju. Slažemo se da tako treba biti.

Ali samo dotle – dok tebi netko ne nanese nepravdu. Dok u tebi ne bukne mržnja, želja za osvetom – oko za oko, zub za zub: ako mi ti učiniš nepravdu, platit ću ti istom mjerom; pokazat ću ti da ima pravde.

Zaboravljene su evanđeoske riječi koje si još maločas toliko hvalio, kojima si čak bio oduševljen. To je čas tvoje kušnje.

7. nedjelja kroz godinu A, Mt 5,38-48

I DOĐU NOSEĆI K NJEMU UZETOGA

Ljubiti ne znači samo diviti se nekoj osobi, biti očaran njezinom ljepotom, biti zanesen njezinim bićem. Nego: suosjećati s bolesnim, slabim, potištenim, osamljenim, razočaranim, bespomoćnim. S ograničenim, glupim, nesusnim, nasrtljivim, neugodnim, gubavim. S odvratnim, neuglednim, stisnutim, smotanim. Imati razumije-

vanja, smoći strpljivosti, sačuvati mir, svladati se. Pomoći mu – koliko god možemo – da ne ostane sakat, da se uspravi i pođe. Biti uza nj – koliko god možemo – da postigne puninu svoga čovječstva.

7. nedjelja kroz godinu B, Mk 2,1-12

LJUBITE SVOJE NEPRIJATE- LJE!

Oprostiti. Ta što to znači: oprostiti? – Zaboraviti? Kako ćeš oprostiti, ako sav protreš kad sretniš one koji ti učiniše nepravdu? Kako ćeš oprostiti, ako noćima ne možeš zaspati, jer ti pred očima titraju trenutci kad su te ponizili, uvrijedili, oklevetali, tvoje namjere izvrnuli, uskratili ti što si svojim radom postigao i zaslužio? Ako te nanese nepravda još uvijek peče i probada u najdubljoj nutrini?

Oprostiti ne znači zaboraviti. Oprostiti znači prije svega ne žuditi za osvetom, odreći se odmazde. – Ne misli na osvetu. Ne traži ni sredstva ni put, ni varku ni vezu, da svom neprijatelju vratiš milo za drago, oko za oko, zub za zub. I nemoj samo misliti na nanese nepravdu nego i na ono što si ti počinio. Oprosti, jer i tebi je potrebno oprostjenje.

7. nedjelja kroz godinu C, Lk 6,27-38

LITANIJE DUHU SVETOM (5)

fra Petar Filić, Zagreb

Jaganjče Božji, koji oduzimaš grijehe svijeta, oprosti nam, Gospodine!

Jaganjče Božji, koji oduzimaš grijehe svijeta, usliši nas, Gospodine!

Jaganjče Božji, koji oduzimaš grijehe svijeta, smiluj nam se!

Pomolimo se: Bože koji si svjetlošću Duha Svetoga poučio srca vjernih, daj da u tom istom Duhu što je pravo mislimo i Njegovoj se utjehi vazda radujemo! Amen!

Molimo te, Gospodine, da Tvoj božanski Duh po svom beskrajnom milosrđu očisti naša srca i od svih nas zala oslobodi! Po Kristu Gospodinu našem! Amen!

Molitve Duhu Svetom

Duše Sveti, ponizno Te molim da vazda budeš uz mene, da u svim stvarima radim samo po Tvojim svetim nadahnućima!

TAKO JE: MI SMO U1 - ODUVIJEK!

Gen Kameni, Zagreb

A: Spremni.

B: Spremni!

Baćuška Staljin

A: Idete li na koncert g. Antica?

B: Zar **U** može proći bez Antice? Nemoguće!

A: Samo sam se šalo.

B: Znam, ali ipak ... Nek' se zna!

A: Koncert se, koliko čujem, ne će promičbeno obrađivati.

B: Točno. Ne da Milan Bandić. S pravom! Kako se može predstavljati **U2**, a šutjeti o Poglavniku. Bez **U1** ne ide ni **U2**!

A: Priča se da bi Zoran Milanović mogao prihvatiti slovo **U** kao znak svoje stranke.

B: Povijesna nužnost. Shvatio je to čak i jedan Stjepan Mesić, iako javno drugačije govori. Tko će ti vjerovati da nisi okorjela komunjara, ako ti nije drago **U**.

A: Što je s bojom? Nije li crna boja rezervirana za Novu Ustašku Stranku?

B: Tako je. SDP prihvaća **U**, ali

samo ako je crvene boje. To je u redu. Ali neki stari KP-ovci, SKH-ovci, nisu s tim zadovoljni. Kao prekida im se tradicija.

A: Kako to mislite?

B: Nema nigdje Baćuške, a oni su zbog njega 22. lipnja 1941. godine digli ustanak. Pobunili su se protiv svoga starog saveznika Adolfa.

A: Što traže?

B: Prihvaćaju, dakle, **U**, dakako crveno **U**. Nu, žele preko njega staviti brkove. Ne moraju to biti baš brkovi Baćuške, ali bi morali biti brkovi.

A: Slično kao što je za potrebe Univerzijade ubačeno srbsko, ćirilično, **Y**?

B: Na vrijeme smo shvatili podvalu. Kako došlo, tako otišlo. Htjeli su nam uzvratiti, ali nisu uspjeli.

A: Ne razumijem.

B: Ono što je nama **U**, to je Sr-

bima **У** (čitati: Č). A što je ustvari to? Ništa drugo do li naše, istina zaokrenuto, **h**. Da, upravo to, ha, ha, ha.

A: Nisam to dosad primije-

tio.

B: Majstorski izvedeno. Smotan je tako i jedan Vuk Stefanović Karadžić. Opet, upravo to, ha, ha, ha.

A: I, mislite, progutat će crveni crveno **U**?

B: Ima tu još nešto, ali o tom, potom! Ne mogu oni bez toga na Zapad. Nisi li nedavno čitao u „Večernjem listu“ kako su zapadne tajne službe zavisile od Poglavnika. Nije slučajno da i Amerikanci **SAD** prevode u **USA**, doduše u plavoj boji.

A: To bi moglo i koštati?

B: Sve će troškove podmiriti Ante Todorčić. Želi li sina Ivicu za globalnog, mora „pljunuti“. Ne ide bez **U**! **KONZUM** je već dobio novi logo! Znam pouzdano. Stipe mi javio!

A: Moram poći. Previše sam Vam uzeo vremena.

B: Ništa, ništa! Pozdravite urednika. Navratite. Na čaj. Romanjski, od čubre.

A: Hoću. Spremni.

B: Spremni!

Legendarni bubnjar VIS U3

MIRINI VINKOVAČKI KOLAČI

SRIJEMSKE ŠNITE

Pripremila:
Marija Dragun rođ. Takšić

Sastojine za biskvit:

30 dag margarina
(ili 28 dag masti),
3 cijela jaja,
3 žumanjka,
28 dag šećera,
30 dag brašna,
1 prašak za pecivo i
2 vanili šećera.

Sastojine za glazuru:

15 dag šećera,
3 rebra čokolade i
3 bjelanjka.

Izrada biskvita:

Rastopiti 30 dag margarina i dodati 28 dag šećera, 2 vanili šećera i 1 prašak za pecivo, te sve skupa mikserom izmiješati. Umiješati 3 cijela jaja i 3 žumanjka, te ponovno izmiješati mikserom. Na kraju umiješati 30 dag brašna.

Smjesu istresti u pomašćenu i pobrašnjenu tepsiju, te peći na 200° C oko 20-25 minuta.

Izrada glazure:

Od 3 bjelanjka izlupati čvrsti snije. Dodati 15 dag šećera i 3 rebra otopljene čokolade. Sve zajedno lupati na pari dok se ne zgusne. Preliti preko pečenog kolača i ostaviti da se ohladi.

Dobar tek!

ZNATE LI ŠTO JE TO DIJASPORAZ?

Dragi Doktore Dragun (DDD),

Riječ dijaspora se odnosi samo na dvije grupe židova:

1. Oni židovi koji su napustili Palestinu i nikada se više ne će vratiti u nju.
2. Oni židovi koji su nakon pada Babilona ostali živjeti s drugim narodima, i miješaju se s njima.

Riječ dijaspora se ne može odnositi na Hrvate, bez obzira gdje žive. To bi trebalo bar poštivati od onih osoba i organizacija koje ispovijedaju Hrvatsstvo!

dr. Radoslav Marić
radoslav.maric@zsem.hr

S VJEROM U BOGA

S vjerom u BOGA i Hrvatska sloga, jedino Hrvatsku i Hrvate može vratiti na stare temelje Kralja Tomislava i na koljena baciti uljeze koji nam odgrizaju Lijepu našu ...

Žalšno je vidjeti zemljovid gdje se gedže ugnijezdiše u dvore Vukčić-Hrvatinića, i raspoložu pravima koja im ne pripadaju iz povijesti.

A što se tu može, naš odmetnik im to dozvolio (Tito) s lažnim bratstvom i jedinstvom, s kojim je napunio (našim kostima) slovensku deželu punu Hrvatskih Svetih kostiju a i dalje.

Hrvat nam je brat mio ma bilo koje vjere bio.

Nedopustimo da Starčevićeva poslovice bude aktualna, da je Hrvatska široka uru i dugačka uru i da u njoj da živi pet Hrvata, a da bude slobodna.

Po toj opciji prihvatili bi srpsku-miloševićevu tezu da je Hrvatska ono što se vidi sa zvonika Katedrale!

Drevna Hrvatska zemlja je do Zemuna i svi gradovi u toj regiji, sa srcem u tim grudima Petrovaradinom. Sve su nam uzeli što valja i vrijeme je da se kaže STOP mafiji, lopovima i svekolikim švercerima Lijepu naše Domovine.

Imamo dovoljno pametnih glava dovoljno. Samo trebamo jedinstvo i to je to!

A ja vas lijepo pozdravljam u svoje ime

S vjerom u BOGA i Hrvatska sloga

DODATAK

Zahvaljujem se na vašem izvješću i promičbi svehrvatskih riječi. Ne treba se pridavati sudbini, jer je

sudbina, nekontrolirana, najveći neprijatelj svakom pojedincu, a i narodu, kao ružan san. Borba je sastavni dio života rekao bi moj veliki brat iz Francuske, Mirko Vidović, Hrvatski Vitez. Upravo sam jučer imao jednu sjednicu u Livnu o promidžbi pravde i obrane časti Domovinskog rata (nametnutog od više svjetske sile, a slijedom velikosrpskog apetita na gutanju Lijepu naše domovine koju baš i nisu mogli sažvakati, jer smo im razbili zube).

Još nije borba okončana, jer treba ujediniti sve Hrvatske snage i Hrvate raznih vjeroispovijesti u jedan korpus, a to ne će ići baš lako, jer u povijesti našoj dugoj svašta se je događalo, jer sve znamo.

Da ne bi proždrljiva kokoš poključala rasuto Hrvatsko sjemenje, po cijelom svijetu i Domovini (ostatku ostataka), potrebno je snage prestrojiti i ujediniti. Vidimo što se radi u lijepoj našoj Domovini, jedni je prodaju u dijelovima, dok ju drugi žele raskomadati na komadiće, kao onaj kenjac Ivan Jakovčić koji već najavljuje odvajanje Istre od matice Domovine?

Dokle će ići tako da se osobni interesi stavljaju ispred nacionalnih (Narodnih)? Još nas ima i negativcima treba stati na put.

Strah me je EU i njenih zlih namjera, a i naših pojedinaca koji su lakovjermi i potkupljivi, spremni na utopiju u masi, a to je vidljivo hodajući po gradovima svugdje su natpisi na stranim jezicima. Mladi sve češće upotrebljavaju engleski, a što će biti kad definitivno uđemo u tu Uniju?

E, pa lipi moji, ja vas sve još jednom pozdravljam sa starim pozdravom BOG i Hrvati
vaš

Jozo Vidović

ratni vojni invalid,
dragovoljac i veteran,
kao i, što je najvažnije,
otac poginulog
Hrvatskog Branitelja
Vice-Tomislava.
jozo.bila@gmail.com

OBAVIJEST

Glasnik

Srijedom

Online dvotjednik za javna pitanja

Izlazi svake druge srijede

Zagreb, 25. ožujka 2009.

Izvanredna naklada

*urednica: Lovorka Dragun Mirković, dipl. oec.
grafički urednik: Hrvoje Mirković, neus informatičar*

4

Naklada:
27.000 primjeraka

Marijan Krmpotić, prof.

Jasenovac: mit i stvarnost

Tomislav Vučković

Fotokrivotvorine o jasenovačkom logoru

Hrvatski uljudbeni pokret

**Udruga za zaštitu
prava građana**

Pete poljanice 7
10000 Zagreb
Hrvatska
tel: +385 1 29-23-756
fax: +385 1 29-23-757

hrvatska.uljudba@gmail.com
www.hrvatskauljudba.hr
www.svakovamdobro.hr
www.pravednostiljubav.hr
www.borovnicaunas.hr
www.redangus.hr
www.blackdragon.hr
www.laudonovgaj.hr
www.ne-kor.hr

Glasnik

Hrvatskog uljudbenog pokreta
Izlazi subotom

Nakladnik:

**Poslovna savjetovanja
Dragun d.o.o.**

Uredništvo:

dr. sc. Tomislav Dragun
glavni urednik
091/33-88-431

Hrvoje Mirković
grafički urednik
091/33-88-432

Lovorka Dragun Mirković, dipl.
oec. za izdavača
091/33-88-433

Prilože slati na adresu:

Zagreb, Pete poljanice 7
hrvatska.uljudba@gmail.com

Idejno rješenje:

© Hrvoje Mirković